

SZÍNHÁZ

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET 2007. DECEMBER

Térey János ASZTALIZENE Színmű három tételben

Budán lakni világnézet.
Márai Sándor

...Sas-hegyre néző kilátással.
Örkény István

SZEMÉLYEK

KÁLMÁN, baleseti sebész a Szent János Kórházban
ALMA, Kálmán felesége, ügyvéd
GYŐZŐ, a White Box étterem tulajdonosa
MARIANN, Győző felesége, kozmetikus
DELFIN, szoprán, az Operaház magánénekesnője
KRISZTIÁN, belsőépítész, díszlettervező
HENRIK, operakritikus
ZSUZSI, pincérnő a White Boxban
ROLAND, pincér a White Boxban
A DISZPÉCSER HANGJA

Zsuzsi és Roland 20-25 év körül, a többiek 25 és 40 év között. Játsszódik Budapesten, a kétezres évek közepén. Februári nap, szombat, késő délutántól hajnalig. Megszakításokkal szimfonikus vagy kamarazene szól, olasz operák intermezzói, illetve swing, vokális részek nélkül. A darabnak nem lehet eredeti zenéje. A zene „hallható” a szereplők számára, de általában a hangzó aláfestéstől függetlenül cselekednek, magyarul: nem hagyják sodortatni magukat a zene által. Delfin nem énekelhet. Senki sem dohányozhat. Szünet nélkül játszandó

(I. Allegro)

Győző kávéház-étterme, a White Box a budai Királyhágó téren. A belmagasság harmincas évekbeli épületre utal. Lounge-jelleg, biztos ízléssel, ötcsillagos finomságokkal. Csupasz parketta. Bárpult, két asztal és jobb szélén egy kerek asztal, fehér damasztabrosszal terítve, lámpákkal, borospoharakkal. Körben bőrhzuzatú kanapé. A szemközti falon fekete tábla, rajta krétával a heti ajánlat. Hátul a főbejárat, szélfogó függönnyel, ablakokkal a térre. Két tálalóasztal, lámpákkal. A sarokban a pénztárgép képernyője, telefonkészülék. Jobboldalt borszekrény. Karcsú, dizájner ruhafogas. Balra lengőajtó a konyhába. Jobbra ajtó a mosdóba, körablakkal, közvetlenül mellette benyíló: bejárat Győző irodájába. A mosdó ajtaja fölött aranyszínű védnöki tábla a falon, továbbá az étterem által kapott díjak, bekeretezve. Pazar kristálycsillár, amely még nem gyulladt föl, ragyogó falikarok. Hat óra körül. Győző, Roland

GYŐZŐ

Tavaly mindenki meghalt.
Mindenki, aki dísz volt a fenyőfán,
És mindenki, aki fenyő volt.
Egyháztatyák, tábornokok, királyok;
Bírók, ombudsmanok, házmesterek.

ROLAND

Majdnem mindenki meghalt:
Lejött a szerről vagy ráállt a szerre;
Egy biztos: váltott. Egész más módon.

GYŐZŐ (kipillant az ablakon)

Pásztázom a szomszédaimat.
Száz kilométeres szellőkésékek
Borzolják a platánjait, de virul
A csinos Joliot-Curie tér.

ROLAND

Tenedek Joliot-Curie tér, de nekem nem.

GYŐZŐ

Tenedek, persze, Királyhágó tér,

1

Mert te nyolcvanötös vagy;

Pesti, és nem budai... Friss hír,
Szemben a Manréza bezárt.

Őszintén sajnálom, komoly ellenfél volt.
De vajon mért zárt be?...

Ha nincs védelmi pénz, nincs védelem?

Csak nem a hübrisz okozta a vesztüket?

Elszálltak az első körben?...

Volt az étlapjukon kaviáros

Fügesaláta. Az árképzésben

A csillagos égig... A túlzás betegit.

ROLAND

Pedig eszményi sarokház.

Az volt korábban a Diaszpóra, nem?

GYŐZŐ

Az semmi, de

Ez volt anno a Szegfű étterem,

S eddig még minden néven megbukott.

Csupa csüggesztő tapasztalat.

ROLAND

Látványosan omlott össze a szép Oregano.

Pedig ők nyitva voltak reggelig,
Élőzene, és minden, ami
Szemnek, szájnak ingere –
Mígnem összeesküdtek
Ellenük a lakók. Tiszta
Öregek otthona, nem?
GYÓZÓ
A Tora-Bora bár, az a régi.
ROLAND
És behúzott a Bazsalikom...
M megbízható második vonal.
Épp csak megvan a Café Autodafé:
Az olyan füstös, neoszob hely,
Égőszemű, tizenéves géniuszokkal...
Gyűlölöm a tizenhat éveseket.
Magamat is rettentően gyűlöltem,
Amikor tizenhat éves vadzseni voltam,
Képzőművész, és szinte szerény...
Mégis, mit szólna hozzá, milyen év volt?
GYÓZÓ
Úgyszólván mindenki meghalt.
Kiveszett a fölösleg,
Kiveszett a kemény mag,
A kaszás minden vonalon aratott.
ROLAND
A veszteséglista komoly:
Futballedzők és karaokesztárok,
Mesemondók és alvállalkozók.
GYÓZÓ (az *ujjain számol*)
Baritonisták, filozófusok,
Államtitkárok és miniszterek.
ROLAND
Nem mindennapos halálozás.
GYÓZÓ
Többé-kevésbé mindenki halott – iszonyú év!
De mi élünk, gyászban, bár sima arccal;
Tervet szöve az új életről.
ROLAND
Majdnem mindenki meghalt, csak mi nem.
GYÓZÓ
Tavaly mindenki meghalt, és tavaly
Mindenki megvolt: mindenkinek.
Megvolt, húztunk egy strigulát.
Nekem meglett ez a pompás
Ingatlan, a White Box,
A Rolandnak meglett ez az állás:
Fizetőpincér, nálam, a White Boxban!
ROLAND
Hát szóval mégis remek év, vagy nem?
GYÓZÓ
Emlékezz, mennyire döglött környék volt,
Lassacskán indult be, de aztán...
Aztán jött a szüret, aztán tarolás.

Megsörren a vezetőkes készülék. Győző fölveszi

GYÓZÓ (a telefonba)
Rendben. Értelek. Szia. (Rolandnak) Mariann
nem jön;

Megmakacsolta magát. Beüzent,
Hogy nincs szitter mára. A Blanka beteg,
Patrícia nyűgös. Mariann nem mozdul ki,
Ha járvány van; köd nehezíti a közlekedést,
Meg egyébként sincsen kedve:
Sokan vannak az utcán,
Fölvonulások, atrocitások, miegyéb.
ROLAND
Sajnálom.
GYÓZÓ
Tavaly mindenki meghalt,
Félig vagy egészen. (Kipillant az ablakon)
Kálmán például félig.
Kutat és keres egyre,
Mint a levél erein végigszaladó ujj;
Az újév terepén
Szeretne kiigazodni:
Ki kicsoda elseje után, s ki volt azelőtt.
Ha újév, akkor lelki-furdalás.
ROLAND
Volt néhány ügye, hallottam.

Ugye, Donner Kálmán,
Aki a János-kórházban sebész?...
GYÓZÓ
Elég jó sebész.
Iskolatársam volt a Toldyban,
Egyvel alattam kábé, kettővel?
ROLAND
A feleségével szokott idejárni.
GYÓZÓ
Szokott volt. Alma. Komoly nő.
Megvan a maguk baja. Válnak.
ROLAND
Na mesélj.
GYÓZÓ
Kérlek szépen, Szent Istvánkor
Ő volt ügyeletben.
Jött a vihar. Tizenegy tájban
Bevittek hozzá egy nőt,
Aki autóval fának ment a hegyen.
ROLAND
Kicsodát is?
GYÓZÓ
Delfint. Láttad már, Roli,
Emlékszel rá: nagydarab, vörös.
Elég érdes modora van.
Az operában énekel,
Nem az a kimondott isteni díva,
Inkább kegyetlenül közepes.
Egyszer, bizalomból, rá osztották
– Linzben vagy Grazban? mit tudom én... –
Rá osztották Cso-cso-szánt,
De bebukta. Sok volt neki Puccini,
Vagy legalábbis Cso-cso-szán.
Az első szériát leénekelte,
Köszönték szépen, és hazaküldték,
Oda többet nem hívták.
Koncentrálj: vacsorázott egypárszor
A 44-esnél... Szarvasgomba-rajongó.
ROLAND
Az a Zsuzsi asztala.
Aha, emlékszem, persze. Előfordult,
Hogy visszaküldte a mártást.
GYÓZÓ
...Szóval, autóbaleset. Meséltem,
Nem kellett kiskanállal összeszedni,
De tényleg megjárta szegény nő:
Bordatörés, jobb csukló, miegyéb;
Nem részletezem.
Kálmán összeragasztotta,
És pár nap múlva lett is köztük valami:
Valami... sz-sz-szimpátia.
ROLAND
És ilyen gyorsan fölépült a nő?
GYÓZÓ
Fölépült, hogyne, fölépült,
Mint aki tudja a törvényt:
The show must go on.
Újabb szombatoként idejár.
ROLAND
Aha, megvan. Nem kimondottan az ízlésem...
Általában egyedül kezdi az estét;
És kicsit mohó.

Szünet

GYÓZÓ
Tartott össze négy hétig az egész;
Kálmán, becsületből, töredelmesen
Vallotta be otthon a félrekefélést;
Rövid és hervasztó szívügy...
Nem biztos, hogy élete
Legjobb döntése volt.
ROLAND
Hogy elmesélte?
GYÓZÓ
Nem. Hogy megdöntötte Delfint.
Alma abban a percben hagyta ott.
Különbözőek a földön
A megtöretés útjai... Neked
Kis pofon, neki nagy pofon.

Nem is találkoztak azóta.
Most úgy tűnik, Kálmán egyedül van,
És nagyjából meghalt – odabent.
Nem látszik az arcán, de belül megtört;
Csak lélekben döglött meg, egyébként
Két lábán jár, rendel, vacsorázik.
Tudod, én tartom benne a lelket,
Már amikor ráérek, telefonon...
Három hete nem láttam. Na de mindjárt idejön.
ROLAND
Foglalt asztalt?
GYÓZÓ
Neki nem kell asztalt foglalnia nálam.
Tudod, mi a legszebb az egészben?
Alma szabad. És Alma január óta az ügyvédem.
És én imádom Almat. Ez a szép.

2

*Győző, Roland. Jön Zsuzsi civilben. A táskáján
lila alapon aranyhímzés, indiai motívumokkal*

ZSUZSI
Szia. Sziasztok. (Szétnéz, megpillantja Győzöt)
Jó estét.

ROLAND
Zsuzsikám, elnézted az órát. Hm?...
Szépen összeraktad magad; az tartott eddig?
(*Megsimogatja Zsuzsi frizuráját*)
Ki a fodrászod? Mestermű.
GYÓZÓ
Jó, negyedórát késtél. Nem baj.
Egyenesen otthonról jössz?
ZSUZSI
Nem. Kint voltam a Műjégen.
ROLAND
Vadászni voltál?
ZSUZSI
Én nem.
ROLAND
Azt kérdeztem, a vadászószton
Hajtott, kicsi lány? (*Megpaskolja Zsuzsi arcát*)
ZSUZSI
Korcsolyáztam. A korcsolya egyszerű,
Becsületes sport. Teszerinted nem?

Roland el a konyhába

GYÓZÓ (metszően cinikus)
Biztosan egyszerű.
Biztos becsületes.
ZSUZSI (hátrébb húzódik)
Te tudod, főnök. (El)

*Győző esemest ír. Jön Roland, pezsgősvödörrel. Le-
teszi egy asztalra a vödört, fölkapcsolja a csillárt*

ROLAND
Tegnap nálam aludt.
GYÓZÓ (foghegyről)
Tegnap nálad aludt, és?... (*Fölkapja a fejét*)
Hoppá... Ennyire ügyes vagy?

3

*Jön Delfin, bordó retiküllel a kezében. Egy pilla-
natra megáll az ajtóban*

ROLAND (maga elé)
Készül, készül a steakem...
A mi séfünk filozófiája:
„Amikor főzök, nő vagyok.
Az élet termékenyít meg,
És sohasem tudni előre,
Milyen lesz a magzatom.
Ilyen vagyok, kiszámíthatatlan.”
DELFIN (Győzőhöz lép)
Szerbusz, Győző.

GYŐZŐ
Delfin. Erre jártál,
És benéztél? Vagy bonyolultabb? (*Puszilkodnak*)
DELFIN (*megpuszilja Rolandot is*)
Adok egy pusztit! Nem jó,
Ha valaki kimarad az osztásból.
ROLAND
Megtisztel, asszonyom.
DELFIN
Kisasszony!... Szerintem tegeződünk.
Te vagy a Roland, nem?
ROLAND (*biccent*)
Yes.
GYŐZŐ (*Delfinnek*)
Azt szeretem benned,
Hogy olyan nyitott vagy,
Olyan olvadékony, azt.
ROLAND (*az arcát törölgeti*)
Élmény volt, köszönöm.
DELFIN (*a fogastra akasztja a kabátját*)
Megint olyan nyugtalan az utca.
GYŐZŐ
Nem érdekel. Nem érdekel.
Nem szabad, hogy érdekeljen.
Szűzanya országa vagyunk,
Vagy mi a kő. És? Mi az Isten?
Rám nézve mit jelent ez? Túl sokat nem.
Engem az érdekel elszántan, komolyan,
Hol kapok aromás szarvasgombát
Ebben a Styx partján épült,
Ördögi városban, nem egyéb. Ugye, Delfin?
DELFIN
A piacon.
GYŐZŐ (*komor*)
De melyik piacon? Nem mindegy.
DELFIN
Gyermekded Győző,
Na bújj ide hozzám. Durcás nagyfiú.
GYŐZŐ
Delfin, kérlek.
DELFIN (*hirtelen*)
Mit láttam a múltkor?
Volt veled egy interjú az Elite-ben?
Te magazinban mutogatod magadat?
GYŐZŐ
Miért, szerintem abszolút poén.
Miért, ki legyen ott? A Markovits,
A Bazsalikom tulajdonosa,
Az a leszerepelt, öreg barom, he? (*Csörög a telefonja*)
Most benne vagyok valamiben.
Visszahívlak, Krisztián. (*Leteszi, és rázza a fejét, mint aki biztosan nem fog telefonálni*)
DELFIN (*élenken*)
Az a Krisztián? Az én Krisztiánom? (*Eltöpreng*)
...De miért mutatod meg a gyerekeidet
A pornépnak, Győző? Az jut eszembe,
Ha megmutatod a világnak a kincsed,
Kiszolgáltad magad.
GYŐZŐ
Te is azt műveled vagy tíz éve, talán nem?...
Egyébként... Most is *kiszolgáltatom magam*.
Én egyvégtében kiszolgáltatom magam.
Egyébként meg... Nem gyönyörűek a lányok?
DELFIN
Éppen azért, mert gyönyörűek,
Óvnod kell az arcukat.
Jó, nekem különben tetszett a cikk.
És gratulálok a díjhoz.
GYŐZŐ (*zavart színélve*)
Pontosan mihez is?
Nem tudom követni. Mostanában
Fű-fa-virág kapott valami díjat.
DELFIN (*kacér*)
Valamivel eldicsekedtél abban az interjúban;
Én is milyen vagyok,
Gratulálok, bár nem tudom: mihez is?...
ROLAND (*szolgálatkészten*)
Az év étterme,
Különdíj a dizájnért.

GYŐZŐ (*a díjat nézi a falon*)
Ne nekem gratulálj. A Krisztiánnak gratulálj.
Pérez nem járt veled, csak a szegyen.
DELFIN
Hahaha.

Roland el
GYŐZŐ (*Delfinhez hajol*)
És jól vagy egyébként?
DELFIN
Aha, jól.
GYŐZŐ (*megérinti Delfin derekát*)
Szoktál néha hiányozni... Az élet szép?
DELFIN
Biztos szép. Mondják.
GYŐZŐ (*gyorsan*)
És most boldog vagy? (*Kívár*)
És ki van most, ha nem titok?
DELFIN
Most egy kis csönd van. Egy kis szünet.
GYŐZŐ
És ki volt legutóbb? Jó fiú volt?
DELFIN
Nem mindegy, hogy jó fiú volt,
Vagy nem? Pasi volt. Odatette magát, ahová kell.
Ha éppen tudni szeretnéd, csodaszép fiú volt.
A Vadkacsában voltam, Hanuka-partin...
GYŐZŐ
Jó nektek: nyolc napon át
Mindennap ajándék...
DELFIN
Mondom, imádom a Vadkacsát.
Rengetegen voltak,
Tút nem lehetett leejtetni;
Még hívott egy koktéllra, talán
Kettőre, akárhányra, tudod?...
Nálam aludt. Csoda volt. Mese volt.
Azóta is főlhív néha, írogat nekem,
Csak, tudod, még nem vagyok
Alkalmas egy komoly kapcsolatra.
Azt mondta, basszusgitáros valahol.

Jön Roland, étlappal, kenyereskosárkával
GYŐZŐ (*fintorog*)
Roland, hiszel a magyar popzenében?
ROLAND
Én nem hiszek a magyar popzenében.
A magyar popzene halott. (*Delfinnek*)
Inni mit szabad hoznom?
DELFIN
A ház borát, vöröset. Cabernet sauvignon, igaz?
ROLAND
Igenis. Palack vagy pohár?
DELFIN (*grimaszol, megnyalja a szája szélét*)
És egy marhanyelvet is kérek, Roli.

Roland el. Delfin megvajaz egy szelet kenyeret, be-léharap

4

Győző, Delfin. Krisztián belép, majd megtorpan az ajtóban
GYŐZŐ (*Delfinnek*)
Nagy nő létedre miért
Jársz le olyan igénytelen helyekre,
Mint ez a Vadkacsa, hm?
DELFIN
Mit akarsz, Győzi? A Vadkacsa jó hely.
Tíz perc séta az Operától, vérpezsdítő társaság.
Mi bajod van a Vadkacsával?
GYŐZŐ
Az, hogy lepusztult hodály.
A Vadkacsa, kérlek, egy dohos garázs
A hetedik kerületben.

DELFIN
De nekem tetszik. És mindig van ismerős.
GYŐZŐ
De milyen ismerős? (*Fitymálóan*) A Tercsi,
a Fercsi?

A Kacsában mindenki művész,
Fenemód büszke magára,
És hihetetlenül peckesen jár,
Mint a páva. *Personally*, nem esetem a hely.
KRISZTIÁN (*közelebb lép Győzőkhez*)
Szia, Győző. Á, szia, Delfin.
ROLAND (*jön a borral, leteszi Delfin elé. Győzőnek*)
Hú, itt ez a fuvolázó hangú,
Kakastaréj-frizurás,
Nyálas pöcs. – Szép jó estét.
GYŐZŐ (*derekmagasságban integet Krisztiánnak*)
Itt a Krisztián.
KRISZTIÁN (*biccent*)
Csaó.
ROLAND (*Győzőnek*)
Krisztián lenyom egy tizenöt
Perces szettet. Panaszos szettet
A sztárok mindennapjairól.
DELFIN (*súgva Győzőnek*)
Ez az ember zseni.
GYŐZŐ (*súgva Delfinnek*)
Ez az ember kirakatrendező.

Delfin leül a bárpulthoz, sminkel

KRISZTIÁN
Arra ébredtem: valaki őszintén,
Százharminc BPM-mel,
Ezeröttszáz decibellel
Elektrót hallgat alattam,
S a szomszédja ököllel
Döngeti az ajtaját:
„A kurva anyádat!...”
Csodálatos reggel volt amúgy,
A napocska hétágra süttött.
Soha ennél langyosabb telet,
Gondoltam. Aztán dolgoztam
Egész délelőtt. Hozattam szusit, és mégis:
Megint farkaséhes vagyok.
GYŐZŐ
Ne olyan sebesen.
KRISZTIÁN (*ledobja a kabátját egy székre*)
Ne olyan sebesen?...
Győző. Győző. Elfejtetted
A születésnapomat. Vissza se hívtál.
GYŐZŐ
Születésnapodat?... Mikor is volt, kérlek?
KRISZTIÁN
Másodikán. Nem rémlik? (*Int Delfinnek*)
Öt perc, Delfin.
DELFIN (*távolból küld egy pusztit Krisztiánnak*)
Édes Krisztián. Beszélünk!
GYŐZŐ (*Krisztiánnak*)
Másodikán... Nézd...
KRISZTIÁN (*crescendo*)
Ismersz, tudod, nem vagyok
Kispolgár, a dátumok bolondja,
A szokás betege,
Szerelmes a képmásomba
A forrás tükrén;
Nem bolondultam bele
Az önnön fenoménomba, tudod;
A nagyszerűségem
Igazán szóra sem érdemes,
Nem élek a naptár
Bűvöletében, igaz;
A vidám üzenőfalra
Nem írom ki az ünnepemet,
Meg a többit – de te! de te!
De te mégis megtörtél
Egy gyönyörű hagyományt,
Amely innentől kezdve nem él.

Szünet. Roland halk szusszanással kinyitja a pezsgőt, tölt Győzőnek

ROLAND (*Győzőnek*)
A franciák megkarcolják a pohár alját:
Ez felületi feszültséget okoz,
S emiatt pompásan pezseg a nedű...
Szárak pohárban nem habzik a pezsgó:
Kiöblített pohárban kell kóstoltatnunk, ez törvény.

Győző iszik. Jön Zsuzsi, átöltözve. Leteszi Delfin elé a marhanyelvet, majd megáll a háttérben. Delfin enni kezd

KRISZTIÁN (*indignáltan megismétli*)
...Innentől kezdve nem él.
GYŐZŐ (*jelentős fűziskéséssel, Krisztiánnak*)
Nem a dátum számít eseménynek:
Az esemény nő dátummá;
De ha dátummá válik,
Azonnal üres lesz. Üres ünnep.
Ez a gondom, kicsi Krisztián.
KRISZTIÁN
Szóval az én születésem napja
Teszerinted nem esemény.
GYŐZŐ
Esemény, de csak egyszeri.
Esemény, de magánügy.
Tudod, intim szféra.
Nem születünk meg
Mindegyik évben, igaz? (*Int Zsuzsinak*)
ZSUZSI (*Krisztiánhoz lép*)
Mit szabad hoznom?
KRISZTIÁN
Egy sört. Korsó sört, korsó Carlsberget.
(*Fölnéz a táblára*)
Jól olvasom? Zöldfűszer-krémléves
Füstöltlaczac-csikokkal?...

Roland el. Krisztián leül. Győző állva marad

Akkor egy krémlévest is kérek szépen.
Mennyi idő, míg elkészül?
ZSUZSI
Negyedóra, uram. (*El*)
GYŐZŐ (*Krisztiánnak*)
Sietsz?...
DELFIN (*a fejét csóválja. Győzőre*)
Nem igaz.
KRISZTIÁN (*Győzőnek*)
Nem sietek különösképpen... (*Ujjaival dobol az asztalon*)
Őszintén elszomorítás.
Tavaly és tavalyelőtt is,
Tekintet nélkül a fagyra, esőre, viharra,
Fölvált, gratuláltál, minden.
Vettél egy könyvet, például
Az azték kultúráról,
Küldtél egy vázát. (*Kívár*)
Nem volt kötelező penzum,
De azért jólesett. (*Kívár, fölpillant a mennyezetre*)
Valld be, hogy nem tetszik
A csillár. Rögtön, az első
Percben tudtam. Az a baj,
Hogy nem hagytam magam manipulálni?
GYŐZŐ
Te megint projektálsz valamit,
Krisztián?... Kontaminálgatsz,
Konfabulálgatsz? Kérlek alássan,
Énnekem semmi bajom sincs veled.

Jön Roland a sörrel, és leteszi Krisztián asztalára

KRISZTIÁN
Komolyan nincs?
GYŐZŐ
Egészen komolyan.
KRISZTIÁN (*iszik*)
Nekem úgy tűnt, cserbenhagytál...
Ez is eljárás, hogy vissza se hívsz?
A gründolási lázban elfeledkezel
A teidről. A barátaidról. (*Körbepillant a teremben*)
Én terveztem az enteriőrt.

A te enteriőrödet.
GYŐZŐ
Nos, ami azt illeti, tényleg
Gyönyörű szép enteriőr.
Organikus tér,
Ergonomikus arculat.
ROLAND (*biztatólag*)
Még, még, még!
GYŐZŐ
Ökonómikus szerkesztés.
Csipetnyi bensőségeség is,
Mégis szellős, ívelt vonalú tér...
Három díjat kaptunk rá.
Pardon, kaptál rá, pardon!
KRISZTIÁN (*a díjakat nézi a falon*)
És te mégis elfeledkezel
A születésnapomról.
ROLAND (*maga elé*)
Ezúttal az a meglepetés,
Hogy *nincsen* meglepetés.
KRISZTIÁN (*Győzőnek*)
Bízom benned, az ízlésedben,
A nagyvonalúságodban,
A te híres, svábhegyi grandezzában;
De te újabb, számomra ismeretlen okból,
Pökhendin lekezel,
Félvállról társalogsz velem.
GYŐZŐ (*nyeglén*)
Kifizettelek, úgy emlékszem.
Ne bánts. *Te* ne bánts. Az a titkom,
Hogy én is nő vagyok belül.
KRISZTIÁN
Ne affektáld, légy szíves, nem áll jól.
GYŐZŐ (*Delfinnek*)
Ez az ember
Fényvisszaverő felület.
DELFIN (*Győzőnek*)
Ez az ember zseni. Ő felel a háttérért,
Ütközeti és összeolvasztja a víziókat:
A tiédet, az enyémet, a népét...
GYŐZŐ (*félre*)
Persze, zseni. Esküszöm, az.
Géniusz, a te színvonaladhoz képest.
ROLAND (*Delfinnek*)
Inni hozhatok még valamit?
DELFIN (*veszi a kabátját és a retiküljét, fölpat-tan a bárszékről*)
Most éppen semmit. Elnézés,
Azt hiszem, rossz helyen parkolok. (*El*)

Jön Zsuzsi a levessel

KRISZTIÁN (*félre, Győzőre szögezett szemmel, Zsuzsi felé*)
Tipikus magyar mentalitás: vérig sért,
És még ő van vérig sértve utána.
Még ő mondja: „Nő vagyok belül.”
Még soha nem zúzták össze a lelkecskéjét.
ZSUZSI (*lopva bólogat*)
A krémléves, uram.
KRISZTIÁN (*végigsimít a haján, asztalkendő-t dob az ölébe*)
Köszönöm. (*Magában*)
Új hajam van. (*Rolandra pillant*) Nem tetszett neki.
Rossz esélyekkel indulok
Az éjszakába. De annál elszántabban.
(*Sietve kanalaz*)
GYŐZŐ (*üzenetet hagy*)
Szia, Alma, majd még próbállak hívni.
Két óra múlva milyen?... Egész este itt vagyok,
De tizre átmennék valahova szembe,
A Tora-Borába akár, jó?...
Alapdolog. Tartsd evidenciában.
Puszi, Győző.
KRISZTIÁN (*Rolandnak*)
A hölgy távozott?
GYŐZŐ
Nem, csak rossz helyen parkol. Majd vissza-jön.

KRISZTIÁN (*az asztalkendővel sietve megtörli a száját*)

Egy pillanat. (*Rolandnak*)
Tartsa az asztalt, kérem. (*El*)
GYŐZŐ
Kihűl a leves!

5

Győző, Roland, a háttérben Zsuzsi. Jön Kálmán

KÁLMÁN
Győzőkém.
GYŐZŐ (*átöleli*)
Drága barátom. Hadd nézzelek csak...
Drága barátom, jól nézel ki, de tényleg.
Hm? Nyugaton a helyzet változatlan?
KÁLMÁN (*szórakozott*)
Aha. Nem vagyok annyira éhes,
Csak muszáj ennem valamit... Mondd a menüt.
Reggel tíz óta nem ettem semmit.
GYŐZŐ
Szombaton nincs menü.
Amúgy meg, nézz az órára, könyörgöm.
Háromnegyed nyolc. Menü?...
KÁLMÁN (*a táblára pillant a falon*)
Akkor a heti ajánlat, vagy amit akarsz.
GYŐZŐ
Roli!

Roland el. Kálmán a fogasra akasztja a kabátját. Győző és Kálmán leülnek az egyik üres asztalhoz

Szóval, Kálmánkám, halljam: hogy vagy?
KÁLMÁN
Remekül. Frissen, üdén... Most már.
(*Odainti Zsuzsit*)

Egy méregerős kávé kérek.
Duplát. (*Győzőnek*) Tegnap voltam éjszakás.
GYŐZŐ
Sűrű volt? Mindig sűrű...
KÁLMÁN
Sűrű, sötét. Tizenegy embert hoztak be,
Négy a saját lábán jött. Két autóbaleset,
Két tüntető, egy rendőr hadnagy.
Szeptember óta rengeteg a munkám.
Most jöttem óta a víz alól.
GYŐZŐ
A víz alól? A víz alól?...

Zsuzsi kávé fűz a pult mögött

KÁLMÁN
Figyelj, ilyen még nem fordult elő.
Műtét közben ketten
Összeverekedtek a szomszéd osztályon...
Az altatóorvos meg egy sebész, a Hanák;
De valami apróságon, csakugyan.
Rutinműtétnek indult, tették a dolgukat.
Egyszer csak, szó szót követett,
Egyre vadabban, keserűbben;
Az egyik megragadta a másik
Fülcimpáját; ököllel az arcába csapott,
Aztán szó nélkül hagyta ott a műtöt...
A másik utánarohant eszelősen;
S az asszisztens volt kénytelen
Befejezni a műtétet. Így festett a mérleg,
Mire én is odaértem:
Egy eltört ujj, egy meglazult fog,
Több horzsolás, lila folt, valamint
Egy komplikációk nélkül
Eltávolított vakbél... Szétnéztem,
Még szinte szikrázott a levegő.
GYŐZŐ (*nem figyel oda*)
A feszültség, az egész városban, persze...
ROLAND (*jön az étlappal, kenyereskosárral, egy pohár vörösborral és egy üveg szénsavas ásvány-vízzel*)
Doktor úr, az étlap. Meg a szokásos.

Szeretik egymást? Mint a mesében, szívből,
igazán?

ROLAND (*Zsuzsinak, sűgva*)
Az egyik a másikat: azt hiszem.
A főnök a vendéget: egyértelműen nem.
ZSUZSI
Ez a Donner, ez az én esetem.
Ezer százalék, hogy Skorpió.
Nem lehet róla nem tudomást venni:
Ritka forró pillantása van.
Győző úgy tesz, mint aki pátyolgatja,
De közben, nézd csak, birkózik vele.
ROLAND (*ideges, Zsuzsi derekához ér*)
De mi ketten eközben?...

ZSUZSI (*eltolja magától Rolandot*)
Hagyjál. Beléptél az aurámba!
KÁLMÁN (*zavartan Zsuzsiékra pillant. Halkan*)
Még most is úgy érzem magam, mint aki
Bombát hajított a paradicsomra.
GYŐZŐ
Mit paradicsom!... Lehetek őszinte?
Ez, barátom, elnyomás volt.
Mindenki látta, Alma elnyomott.
A császárnő megbuktatta a császárt,
És ő uralkodott, ő volt az úr!...

KÁLMÁN
Képzeld... Ez valami látomás Almáról.
Tökéletesek voltunk, nagyok és merészek.
Egyetlen vitánk volt. Alma nem akart gyereket.
GYŐZŐ
Értem. Félti a bőrét, az alakját,
A harapni való húsát. Igaza van.
Bolond lesz másra ruházni az ügyfeleit.
(*Gügyögve*)

A csöppség, lám, nem fér el az élet
Újdonatúj keretében...

KÁLMÁN
Te csak tudod.
GYŐZŐ
Emlékszem, mikor megismerkedtetek.
Földváron, a házamban. Kábé húszéves volt,
Átjött Lelléről, ismert valakit.
A sok sima képu fickó közt egy kvalifikált fő,
Egy jóvágású orvos... Biztonságos pont.
KÁLMÁN
Úgy rémlik, megszőktünk a bulidból.
Ott, ahol több emelet magas a löszfal,
A kelta erőd lejtőjén
Teliholdnál leereszkedtünk,
S odalent dorombolt a Keringő presszó.
Minden friss volt, mintha a második ártatlanság
Idejét élénk... Úgy tűnt, csakugyan.
GYŐZŐ
Először mégis megjíedt tőled: *fait accompli!*
Hát jó, elesett, megbabonáztad,
De mit kezd majd ezzel a nagy természettel?...

Nyilván betöri. Nyilván átalakítja, ha pedig
nem, hát majd... (*Vállat von*)

KÁLMÁN
Ha pedig nem, hát majd mi?...

GYŐZŐ (*főlemeli a hangját*)
Alma olyan volt a szemünkben,
Mint egy begubózott pille:
Ritkán szólalt meg, mint akinek titka van.
KÁLMÁN
De velem nem volt néma –
GYŐZŐ
Alma nem artikulálta magát, legalábbis előt-
tem nem.
Sose mondta: ezt szeretem, azt nem szeretem.
(*Gúnyos*)

Veszélyesen okos nő.
Titka volt, és titka van, őrzi.
KÁLMÁN
Mesélj, mire gondolsz?
GYŐZŐ (*Kálmán vállára teszi a kezét*)
Én nem gondolok senkire és semmire.
Ő nem: te akartál gyereket.
Jó, domináns alkat. Te is az vagy: szikrázó harc.
Nincs keserűbb, mint ez a versenypálya,

Hogyha családnak hívják, történetesen.
Úgy kezdődik, hogy pénzt keresel rá,
Míg nem nyit önálló irodát;
Azután nő meg a hangja.
Az egész egy feminista baromság.
A végén majd kitalálja, hogy
Ő jobb ügyvéd, mint amilyen
Orvos vagy te?... Mit talál ki még? Barátom,
butaság.

KÁLMÁN
Ez butaság. Te nem ismered Almát.
Imádtott. Istenített. És én is őt.
GYŐZŐ
Rendben, az asztalnál sose torkolt le,
Elnéz mosollyal mindent rád hagyott –
Oké. Hát épp ez az: az elnéző mosoly.
Alma főlányban volt, kezdetől,
Mint aki tud valamit, nálad többet.
KÁLMÁN
Az igaz, finoman mindig
Másra terelte a témát, amikor
Szóba kerültek az érdemeim:
Hány embert hoztam vissza a halálból,
Hány könyököt, hány sípcsontot igazítottam
meg,

Miközben ő az igazak álmát aludta...
Annyi érdemem van: hagytam.
GYŐZŐ (*iszik*)
Personally, nem gondolom azt,
Hogy volna jövőtök. Mert nincs.
Mellette fejlődésképtelen vagy.
Mindannyian szeretjük őt,
S mindannyian egyetértettünk abban,
Hogy nagyon meg fog szívatni egyszer...
Megcsaltad: megelőzted a kínzást.
Ő nem köt kompromisszumot.
Ez nem a „hűség vagy nem hűség”: nem te
vagy az.

Ha visszafogadna, kibírnád?
Az akarata rejtély: észak, dél, kelet, nyugat...
Sose tudni, mi jár a fejében.
Megbocsátana, ha meg akarna;
Talán meg. De sosem fog.
Szóval, még mindig Almát szereted?
ZSUZSI (*jön a carpaccióval*)
A carpaccio, doktor úr.
KÁLMÁN
Hálás szív.
ROLAND (*Zsuzsinak*)
Mit eszel te ezen a Donneren?...

ZSUZSI (*Rolandnak*)
Milyen alapon vagy te féltékeny énrám?
GYŐZŐ
Kálmán, jó étvágyat... Jó hír, jól vagy, sőt!
Mindegyik volt nőd szintén jól van:
Delfinek most volt premierje,
És ebben az új szereposztásban nagyszerű;
Almának meg ott az irodája.
Ha érdekel, Alma az ügyvédem.
Remek ügyvéd. Ő képviseli a White Boxot.
KÁLMÁN
Nekem a feleségem.
GYŐZŐ
Lassan csak a volt feleséged.
Beszéltek mostanában?
KÁLMÁN
Kevesebbet, mint ti.
Visszaküldte a lakáskulcsát.
GYŐZŐ
Bérel egy apartmant a Bimbó úton.
KÁLMÁN (*mint aki jól értesült ugyanerről*)
Tudom.
GYŐZŐ
Nincs senkije, ha minden igaz,
De majd nyilván lesz, ki fogod bírni.
És te sem maradsz itt záloggyedül.
Terád úgyis ragadnak a nők, nem?
KÁLMÁN (*elkezdi enni*)
Nanana. Ragadnak, ragad-gat-nak.

GYŐZŐ
Légy óvatosabb. Persze, ragadnak először;
Később jönnek rá, hogy nem bírják
A karizmát: máris leszakadnak, mene-
külnek...

Egyedül vagy, legalább nem pörgetsz
Hazugságot a kisujjad körül,
Akár egy ezerégu kulcsosmót.
Téged nem lehet elnyomni.
KÁLMÁN
Énnekem Alma kell. Alma kell. (*Iszik*)
Nézd, én protestáns vagyok.
GYŐZŐ
Nem is jársz templomba.
KÁLMÁN
Nem a templom a helyzet kulcsa.
Figyelj ide, a szépapám gályarab volt.
GYŐZŐ (*mókás*)
Mi ez a történet?...

KÁLMÁN
Meg kellett volna alkudnia,
Ő mégsem volt hajlandó rekatolizálni:
El is adták a spanyol gályára.
Szépen kibekkelte a büntetését,
Aztán nemzett őt ragogó gyereket.
A református, az tud várni, barátom.
Megpróbálja előmozdítani
A dolgokat. Ha nem sikerül neki,
Akkor kivár, de nem alkuszik. (*Kis szünet*)
Én megvárom Almát.
GYŐZŐ (*főllál*)
És itt várod meg, hm?!...

ZSUZSI (*Rolandnak*)
Kész van a steaked. Jó véres.

Roland el a konyhába. Zsuzsi mosogatni kezd

6

Győző, Kálmán, Roland, Zsuzsi. Jön Krisztián és
Delfin, kabátjaikat a fogásra akasztják

KRISZTIÁN (*Delfin fölébe sűgva*)
Szóval, a Győző.
Hallgasd meg, mert én nem hiszem el.
Búcsúszom tőle a múltkor;
Jobbról-balról megcsókolom,
Én csókolom meg: őt, nem engem: ő;
És mi a furcsa? Látni, hogy középen
Ott ég a szájában a cigaretta,
S nem venné kézbe még a kedvemért sem...
A parázsló pont épp olyan, akár
A viharjelző a Balatonon,
Vagy mint egy repülőgépp
Helyzetlámpája a ködben –
Még azt is tőlem kapta, fél perccel azelőtt.
Én adtam a szájába érveket. (*Leülnek a jobb
szélső asztalhoz*)

DELFIN (*megsimogatja Krisztián arcát*)
Tényleg ne törődj vele, kincsem.
Notórius képmutató. Cinikus gyík.
Egy szavát se venni komolyan!
KRISZTIÁN
Nyugodtan mondhatnám neki:
„Bocs, ma nekem hideg van Budához!...”
Nem mondom, mert a törzshelyem az
megiscsak

A törzshelyem. Bejárok, fogyasztok,
Pedig nincs is törzskártyám, kedvezményem
zérus.

Ahhoz képest, hogy én rendeztem be a termeket,
Ahhoz képest vérlázító helyzet.
DELFIN
Jaj, te szegény.
ROLAND (*jön. Krisztiánnak*)
Megmelegítsük a levest, uram?
KRISZTIÁN
Kérném.

Roland el a levessel

DELFIN (körbenéz)
De miért White Box?... Sosem jutott idő,
Hogy megkérdezzem... Mi a megfejtés?
Téli ajándék? Kockacukor?... Vagy
A Fehér Ember Fehér Doboz?
KRISZTIÁN (tudálékos)
Hülyeség. Nem, ez így túl kirekesztő,
Túl elitista, pogányul arisztokratikus.
Bár illene Győzőhöz. (Átszellemülten)
A White Box inkább – engem kérdezz! –
A kiállítótér eszméje, a szűzi, tiszta tér maga:
Lássuk, ahogyan fokonként benépesül,
Ahogy fészket rak benne a társas élet.
Isten a megmondhatója, mennyi apró
Ötlettel ötvöztem az alapeszmét:
Legyen egy magnóliafehér tér,
Legyen egypár asztal paliszanderfából,
Legyenek mives, mahagóni bútorok...
Végül a csillárral buktam meg.
DELFIN (fölnéz a csillárra)
Nem buktál meg. Mert mesés szép.

7

Győző, Kálmán, Zsuzsi, Delfin, Krisztián. Kálmán tovább eszik. Jön Roland a levessel. Krisztián katalinálni kezd

GYŐZŐ (megáll Roland mellett)
Újra a művész, ezeregyedszer a házban.
Ezzel nem szólokban: vele van Krisztián.
Körbeadja a társaság
Ezeket a nagy kaliberű nőket;
Nekem is megvolt, neki is megvolt, szép volt;
Neked is meglesz, s akkor
Húzol majd egy strigulát a fűzetbe.
Belebolondulsz, aztán rájössz,
Hogy mindig a mélyen alatta levő
Kategoriába szerelmes:
Például metáldobosba, hidalgó külsejű
Vízilabdázóba, mokány teniszszedőbe;
Az egyenrangúakat unja, megveti:
A magamfajta eljártzik kicsit.
Teneked volna esélyed, Roland!...
ROLAND (önérzetesen)
Ez fáj, Győző. Én még alakulok,
Én még minden lehetek.
GYŐZŐ
Vicceltem. Nézd! Orrát, ezt az érzékeny
Műszert a levegőbe fúrja,
És szimatol valamit. A parfümödét!
ROLAND
Ezt a nőt túldimenzionálsz, főnök.
Szerintem minden kisugárzást nélkülöz.
GYŐZŐ
Ugyan, kérlek. (Megáll Kálmán asztala mellett)
Bejön, és azt játssza, hogy: „Elpusztítom
a házat.”
Igen, azt játssza: lerombol az alapokig,
Eléget, letarol, a nulla egész nulla tized alá tol;
Játszásból elsorvasztja a férfit,
Mínuszba taszít, lealáz mindenkit,
A másodperc törtrésze alatt
Megsemmisít ez a nő: pedig csak játszik!
Megragad, és megesz vacsorára,
Játékból megesz és bedarál.
KÁLMÁN (lecsapja a villáját)
Vagy mások veszik halálos komolyan
Őt magát. Bedarálják és megeszik.
GYŐZŐ
Parányi szeletekre aprít, széttör darabokra,
Semmi sem marad állva belőled.
KÁLMÁN
Viccelsz, kérlek? Ő nem marad állva
Az én kezem alatt.
GYŐZŐ (hecceli)
Ez a nő gyilkos, mint

A H5N1-es vírus. Tényleg.
KÁLMÁN
De én rezisztens vagyok ám. (Megtörli a száját,
fölnéz)
GYŐZŐ (leül)
Most már. Késő, késő.
DELFIN (fölnéz Krisztián mellől, és Győzőhöz
lép)
Sziasztok.
KÁLMÁN (kurtán)
Helló.
Delfin futó pillantást vet Kálmánra, aztán leül
Győző mellé
GYŐZŐ (Delfinnek)
Tilosban álltal? A kocsid rendben?
DELFIN
Kaptam egy csinos kerékbilincset,
És fizettem hálából egy tizedet.
GYŐZŐ
Legalább megvan, nem vitték el.
Még jó, hogy nem törték össze, nem öntötték le
Kromofággal, nem táncoltak
A hátán. Tedd össze a két kezed.
DELFIN
Még jó. Még jó. Tudod, vadonatúj.
Mikor ilyen puszkaporos az utca...
GYŐZŐ (az ablakhoz lép)
Nincsen tél, csak a naptárban,
Az orkán is olyan novemberi ízű.
DELFIN
Ne is mondd. Már megváltás volna egy havazás,
Mindent kifehéřítő takaró.
Kálmán a sarokban áll, és esemest ír
GYŐZŐ
Milyen év volt. Főbenjáró bűnök...
Morális válság van, barátaim.
Mindenki elrontott valamit,
Vagy megcsalt valakit,
Vagy bűnözött, és bántatlan maradt.
Nem mondtam az előbb, hogy a Kőszegi meg-
halt.
DELFIN
Nem igaz, hogy a Kőszegi meghalt!...
Egyszerűen nem igaz, nem hiszem el.
GYŐZŐ
Mi volt a foglalkozása?
DELFIN
Nem tudta? Korrepetitor.
A legjobb korrepetitor a városban.
GYŐZŐ
Csak volt... Nem tudtam róla, csak annyit,
Hogy nem a szomszédunkba,
A Manrézába vagy az Oregonóba,
Hanem pont ide járt. Ennyit tudtam...
Én nem szeretem a művészeket.
Csak az alkotói munka
Végezredménye érdekel,
Az alkotó személye nem igazán.
DELFIN
Dög vagy.
GYŐZŐ (szemrebbenés nélkül)
Esznek, basznak, korrepetálnak,
Verejtékeznak: ez nem érdekel.
KÁLMÁN (Győzőhöz lép)
Azt hiszem, értem, hogy miről beszélsz.
GYŐZŐ
Ne pazarold a csókok és a kézfogásod
Akárcikre! (Delfinnek) A kivétel te vagy.
Téged, drágám, föltétlenül nélkül imádlak.
KRISZTIÁN (fölnéz, jön)
Sziasztok. Édes Kálmán! Itt leszel?
KÁLMÁN
Beszélünk. Itt vagyok egy darabig.
KRISZTIÁN (kicsit sértődötten)
Delfin, van időd rám?
DELFIN (óvatosan átöleli)

Természetesen.
GYŐZŐ
And the winner is... Krisztián.
Krisztián, váltasz: máttól csajozol? (Fogad egy
esemest)
A megváltó csilingelés: ez ő.
ROLAND (Zsuzsinak)
Krisztián magányos, társra vágyik.
Ma nő is megteszi, hova jutottunk, ó jaj!
Magányosabb, mint bárki közöttünk.
This is the fabulous life of Krisztián.
ZSUZSI (Rolandnak provokatívan)
Pedig helyes fiú. És tehetséges is.
Majdnem híres... Mi lehet az aszcendense?

Krisztián és Delfin visszaiúlnak a jobb szélső asz-
talhoz

8

Az eddigiek. Roland és Kálmán fölülnek a bárské-
kekre, Győző az ablakba áll, tárcsáz a mobilján,
tompított hangon telefonál, de nem lehet érteni a
szavát

GYŐZŐ (leteszi a telefont, fölemeli a hangját)
Sokat kirándultunk a nagymamával.
Itt szálltunk föl a buszra, a Joliot-Curie téren.
Irány a Virágvölgy, vagy föl egészen
Csillebérc vöröseig, és tovább,
A lakott világ peremén volt egy hímes rét,
a mi rétünk,
Nyáron konkrétan sárkányrepülőkkkel;
De itt lent nem volt semmi varázslat,
Csak egy közért a sarkon, por, trafikok.
Nem robbant le a tér, csak lassanként kiürült,
Puha lett és bágyadt, mint egy elhagyott szerető.
Nem volt csobogókút, zuhataggal,
Vízlepcsővel, nem volt palacsintázó;
És főként nem volt Csodaszarvas bronzból,
Se Turul. Csak az Ugocsa mozi volt dosztig,
Egy nagyon fáradt vasárnap délután,
Kopott homlokzatok, tömény unalom.
KÁLMÁN
De akkor is volt benne valami finom,
Valami hamisítatlanul hegyvidéki,
Valami védettség, rezervátumjelleg.
GYŐZŐ
Úgy is mondhatnád: a béke szigete...
A béke a régi, de most már itt van a sarkon
a White Box,
És itt vagyok én is. Csak nagy nincs.
Minden más. Szemben, a Tora-Borában
a lányok
Elejtettek már mindenféle nagyvadat,
S most az alfa-hímet üldözik;
A bárpult mellett a fiúk, a fiúcskák
Tudják, persze: Budán lakni világnézet,
Buda közelebb van az éghez, mint szomszédai.
Mennyei perspektíva: a bércről
Mindig lefelé pillantunk,
S ők, odaátról: fölfelé néznek, miránk.
Persze, szeretjük a síkot,
A sík nélkül semmi vagyunk.
Alászállunk portyázni, akár
Üzletünk is az ottaniakkal.
Szeretjük a síkot, legalábbis
Módjával, távlatból: hűs panoráma!
Kipihenten fülelünk:
Ide nem hallatszik föl a lárma.
KÁLMÁN
Az akvárium üvegén kitekintünk;
Ez nem a domboldal dolyfe,
Ez csupán kíváncsiság.
GYŐZŐ
Pest, az a vérbő proletárviricsaft,
Szaftos pletykák, rólam, rólad: a Hegyről.
Odaát van a műveletek földje. Odaát is tudják,
Buda nem műveleti terület.

KÁLMÁN

Érzem az émelítő kis bizsergést:
Már megint. Már megint kocsikat égetnek.
Már megint telefonfülkéket borogatnak.
Már megint a fülsértő szirénavijogás.
Már megint könnygázfelhőben úszik az utca.
GYÓZÓ

A White Box nem vesz róla tudomást.
Ha eltörlik a földről a fél Budapestet,
Akkor sem vesz tudomást.
Ha Pest hullá; hogyha Buda is
Csak vegetál, vegetálgat majd,
Hogyha egész Budapest siralom lesz:
A White Box akkor is ajtót nyit a vendégeinek.
ROLAND *(Győzőnek)*

Milyen év, milyen év volt.
KÁLMÁN *(Rolandnak)*
Emlékszel Pestre? Emlékszel, milyen, mikor
A 2-es végigsiklik a kettős kordon mellett?...
GYÓZÓ

Szóra sem érdemes ország.
Agyalágyult, szóra sem érdemesítendő
Ülnökök és elnökök
Minden időben, minden színben...

KÁLMÁN

Szóra sem érdemes évjárat.
ROLAND
Szóra sem érdemesítendő idő. *(El)*
GYÓZÓ *(fölpillant a csillárra)*
Szóra sem érdemes égbolt,
Szóra sem érdemes égi lakókkal,
De alatta a hangulatos Budapest.

9

Az eddigiek. Krisztián, Delfin

KRISZTIÁN *(sértődötten, de szeretettel)*
...Megbeszéljük, hogy találkozunk,
Aztán lemondod, ráadásul esemesben.
Ez nem stílusos dolog. Ez zsenáns.
Fontos voltam, vagy nem voltam fontos?
Fölhívtál? Nem. Elnézést kértél? Nem.
Közölted az indokaidat? Nem.
Átlépted az udvariatlanság
Határát? Rubiconját?... Igen, igen, igen.
DELFIN *(lazán)*
Nem volt biztosra megbeszélve.
KRISZTIÁN
Benézek, erre mégis itt vagy.
Itt ülsz tíz percig, aztán lelépsz,
Úgy kell futva utolérni a Böszörményi úton.
Tulajdonképpen kívül találkozol itt?
DELFIN
Emberekkel.
KRISZTIÁN
Emberekkel, oké, nem is mongúzokkal.
Nekem a szombat kincs. Az a nagybetűs szóra-
kozásé.

Mást is érdekeltem volna szombaton.
Volt két bulicím, három megnyitóm,
Helló! Egy fogadás a MűPában...

DELFIN

Élj velük, indulj, még bőven van idő.
KRISZTIÁN
De miért nem szólsz, hogy itt vagy a White
Boxban?

DELFIN

Mert nem vagyok a programfelelősöd.

KRISZTIÁN

Hát akkor mim vagy nekem?

DELFIN

Az anyád. Majdnem. Szeretlek, tudod.
De ma nem készültem föl rád... Nem baj?

*Homlokon csókolja Krisztiánt, aztán átül a bár-
pulthoz, Győző mellé*

10

*Az eddigiek. Jön Henrik, szétnéz: egyetlen szabad
asztal van, megcélozza*

HENRIK *(magában)*

Állandó ítéletidő... Útban Pestre,
Beugrottam ide. Drága hely,
De isteni a konyhája. Telt ház van, érthető;
Remélem, nincs túl sok ismerős.
Hohó! Csoda, egy asztal, szabad asztal, ilyen-
kor!... *(Leül, a szomszéd székre dobja le a kabátját)*
Ilyenkor kínos érzés egy négy személyes
Asztalnál meglepedni, egyedül.
A szerkesztőségéből senki sem ért rá. Hát egyedül.
Nem volt kint a Foglalt tábla. Ez már az
enyém. *(Fészkelődik a széken)*
GYÓZÓ *(a konyhaajtóból figyel)*
Előcsalta az éhség vagy a szomszág!
Henrik, a Tündérkert pompás,
Elszabadult példány, goromba bölénye
Döngő léptekkel zúdul be a házba,
És még csak kapudíjat sem fizet?...
Már le is ült. Kutatja, merre van itt egy
Szolidáris sziluett?

*Zsuzsi elindul a borlappal Henrik felé. Delfin fölfi-
gyel Henrikre*

HENRIK *(magában)*

Megvacsorázom. De meg én.
Csak le ne ültessenek valakit, valakiket
Ide mellém... Idegen mellett nem tudok enni.
Istenem, sürgősen tegyél szabadá
Egy másik asztalt is, kérve könyörgöm,
Különbön feltűnő leszek.
ZSUZSI *(az asztalhoz lép)*
Mit parancsol, uram?
HENRIK *(pattogósan)*
Hm. Talán két deci pinot noirt.
És egy kancsó sima vizet.

ZSUZSI

Menteset?

HENRIK

Nem, csapvizet, és punktum.

Vagy maguknál szénsavas a csapvíz?...

KRISZTIÁN *(a szemközti asztalnál vigyorog)*

Hihihíhi.

HENRIK

Meg az étlapot, legyen szíves.

ZSUZSI

Pillanat, hozom... Elvihetem a kabátot?

HENRIK *(rémmülnen kapaszkodik a kabátjába)*

Nem, köszönöm.

ZSUZSI *(elmegy, majd visszajön a borral és
az étlappal)*
Más is jön? *(Hangosabban)* Uram, vár még
valakit?

HENRIK

Kérem?

ZSUZSI

Mások is besegítenek?

HENRIK *(nyilvánvalóan blöfföl)*

Még legalább hárman jönnek.

Csak késnek. Le van zárva a Lánchíd,
Dühöng az influenza... Szóval, késnek.

DELFIN *(Henrikre pillantva, Kálmánhoz fordul)*

Teljesen elmeszelt azzal a gyilkos

Kritikával a *Hírlapban*. Két évvel ezelőtt.

KÁLMÁN

Kicsoda?

DELFIN

Ez.

GYÓZÓ

Nem ez, hanem ő!... A szegény Henrik.
Pedig azelőtt jóban voltatok.

*Henrik fölfigyel Delfinre, megriad, de menekülni
már késő*

DELFIN

Tényleg, azelőtt mennyire jóban voltunk...
Együtt jártunk Bécsbe, a Staatsoperbe.
Mindenkire volt egy rossz szava,
Az egyik impotens, a másik
Rosszul intónál, vagy süket, vagy kövér...
Elmarta maga mellől a barátait.
A rendezőket, basszbaritonokat, mindenkit.
Naponta egyet. Így kötötte össze
A kellemetlent a haszontalannal;
S egy pillanat alatt öregedett meg.
GYÓZÓ

Tudod, egy sorstépte lélek. Nagy csodát ne várj.
Tíz éve jött át Vásárhelyről, azóta lohol,
Keresi a helyét. Számára túlélőtúra az élet.
Nem élvezi csöppet se: megüszni szeretné,
Átvészelné a forró helyzeteket.

DELFIN

Mintha ólálkodna közöttünk,
Pedig törvényesen van jelen.
Rossz a lelkiismerete? Azért most
Lesz hozzá egypár szavam. Figyeljetek.

*Delfin elővesz a táskájából egy újságot, hüvelyk- és
mutatóujja közé csippenti, firtorogva eltartja ma-
gától, mint valami ritka és veszélyes rovar. Hirte-
len leül Henrik asztalához*

DELFIN *(lecsapja az újságot az asztalra)*

Végre, egy majdnem pozitív kritikát írtál rólam.
„Egy megrendítő Kate Pinkerton...”
Aranyat lehet mosni belőled,
Csak bírja türelemmel az ember.
HENRIK *(nagyon zavart)*
Királynőm, örömben írtam... Amúgy
Nem gondolom azt, hogy a legjobb úton

járnál:

Elfáradtál. Modor, modor, száraz *manière*.

DELFIN *(mosolyog)*

De annyi pitiáner nyírás,
Annyi nemtelen támadás után

Én ennek is örültem. Szép tőled.

HENRIK

Azt írtam, két éve talán, szívből, őszintén,
Hogy Pillangókisasszonyként pocsék vagy,
Finoman szólva: nem találkozol a szerepeddel.
Csakugyan nagy bátorság volt részedről
Elvállalni megint Puccinit, de bejött!

Egy ellenállhatatlan Musette-tel

Feledtetted a botlást... *(Névet)* És most, ez a tíz
perc Kate,

Ez egész jó, igazán jó, megrendítő.

DELFIN *(névet)*

Mások két éve is megdicsértek.

HENRIK

Az csak semmitmondó öblögetés volt.

Kifakultál. Gyakorolj önkritikát.

Te Kate Pinkerton vagy, nem Cso-cso-szán.

Mindig mondtam, Cso-cso-szán *túl van rajtad*.

Nyers vagy hozzá, durva, drabális!...

Újabban krónikusan hiányzik belőled a lágság.

Már nem erényed a hajlékony frazeálás;

Cso-cso-szán teneked

Reménytelen szerelem. *(Főlelem egy fogpiszká-
lót, rágcsálja)*

Na és a rendezés! Meg a díszlet. Üres mache.

DELFIN
Hogy a díszlet egy duzzasztógát?... Hogy ez egy vízmű?
Miért legyen mindig tornácos teaház?
Ha nem tetszik, rendezd meg másképpen!
Máshol, másoknak. Én sohasem
Bírálom fölül a rendezőmet.
HENRIK
Eredetieskedik. Tíz helyről összehozta,
S egyetlen kudarc képében összegez.
DELFIN *(önérzetesen)*
Szerinted öncélú a rendezés?
Miért, a szerző mit akart? Neked mesélte?
Az orrodra kötötte az üzenetét?
C-dúr vagy fisz-moll, ennyit tudsz róla,
Egyebet semmit. Minden mást szabad.
Krisztián építette a gátat. Mindenki másnak

tetszett.
Úgy gondolom, nekem sincs szégyellnivalóm.
HENRIK
Miért nevetesz a végén?
DELFIN
Mást kértek tőlem, képzelj,
Nem azt, ami a te víziód.
Az a baj, hogy te *ad hominem* firkálsz,
Őv alatt támadsz rám, ez az igazság.
Nem voltál te szerelmes belém? Valamikor?...

Henrik hallgat

Hallod, válaszolj. Miért bántasz folyton?
Mit spekulálsz, mit spekulálsz, hm?
Mondd ki nyíltan, mi bajod velem?
HENRIK
Akkor kimondom. Te nem vagy igazi.
Mert milyenek az igaziak? Tudod te azt jól.
Hatalmas ívet írnak le a hangjukkal,
Természetesek, mint egy ihletett,
Pontos hegedűszóló, semmi manír.
DELFIN *(noszogatja)*
Hallgatlak.
HENRIK
Bezzeg te: nekem egyre sápadtabb a hangod,
Egyre tompább és fénytelenebb. Ekkora ampli-
tűdővel

Lebegtetni!... Már nem zár úgy a hangszalagod,
Ahogy az akadémián. Hihetetlen kikapós voltál,
Mint Susanna, tudod?... Aztán
Elvállaltad a drámai történeteket,
Senki sem érti, minek.
DELFIN
Kedvelem a kihívásokat.
HENRIK
Csak tönkretetted magad a kihívások közepette.
Nem jársz tanárhoz? Fűlsiketítően levegős vagy.
Kinyírtad a hangod! Még el bírtad énekelni
Zerbinettát, de már jócskán mozgott a hang...
DELFIN
Cöccöccöccö.

*Jön Roland, kenyereskosarakkal, porcelántálcákkal
a tálcáján. Győző föláll, átveszi Rolandtól a tálcát*

HENRIK *(csúfondáros)*
Ténykérdés: *le van fedve* a hangod!
A közléplágében sem vagy már igazán otthon.
Akarattal rányomsz és repesztasz.
Ez nagyon ritka negyvenéves kor előtt.
DELFIN *(föláll)*
A korom is baj? Én megfojtalak.
HENRIK *(esdekelve)*
Várom a fölszabadítómat.
GYŐZŐ *(a tálcán krémet és krutonokat tesz le
Henrik asztalára. Úgyel rá, hogy kedves legyen)*
Henrik, csá. Te egyél, mással ne törődj.

*(Hanyagul fölemel egy krutont, megvajazza, kavi-
árt ken és citromlevet csöpögtet rá, beléharap.
Nyújjja Henriknek a kaviáros üvegcsét)* Klasszikus
afrodiziákum. Kérsz?

HENRIK
Köszönöm. Jó, hogy látlak. *(Delfin után szól)*
Delfin...
DELFIN
Hm?
HENRIK
Hiszel az élet utáni halálban?
DELFIN *(visszaül Krisztián mellé)*
Igen.
HENRIK *(magában, a hasát lapogatja)*
A gyomorideg!...
GYŐZŐ *(Henrikre mutatva, Kálmánnak)*
Ismered?
KÁLMÁN
Futólag. Valami jótékonysági bálom magyará-
zott valamit.
Olyan ember, akinek örökösen gondja van
A számítógépével, folyton beszéd egy vírus,
Problémái vannak a lakbérével, a nőikkel...
GYŐZŐ

Henrik olyan ember akire, ha meghal,
Senki sem töri rá az ajtót
Egy hónapon, sőt, egy éven belül.
És azután is csak a díjbeszéd... *(Az órájára
pillant)*

Ne haragudj, nálad is elmúlt fél, Roland?
ROLAND
Sőt, háromnegyed tíz.
GYŐZŐ *(Kálmánnak)*
Át kell mennem a szomszédba,
Egy-két órára. Maradtok, ugye? Jövök.
HENRIK *(Delfin felé)*
Cso-cso-szán reménytelen szerelem.
És Turandotról ne is álmodj.
ZSUZSI *(Henrik elé lép)*
A vacsorával még várjunk?
HENRIK
Gondolkodom.

11

*Az eddigiek. Győző kimegy az irodájába, kabátban
jön vissza, mint aki mindjárt indulni készül. Jön
Alma, hóna alatt fekete retiküllel. Az ajtóban meg-
áll, körbenéz. Gondterhelt, feszült*

GYŐZŐ *(félre)*
Nem igaz. Alma. De mit keres itt?
Keresztbe szervezés, ez a halálom.
KÁLMÁN *(félre)*
Tündökletes Úristen. Túlzás részedről:
Ez már sok nekem. Ez a két nő egy légtérben
túlzás.

DELFIN *(fölemelkedik a széken)*
Hoppá.
GYŐZŐ *(két ujjá közé csippent egy szalvétagyűrűt)*
Makulátlan Alma! Nemes, mint a falernumi bor;
Nemes, mint egy színezüst szalvétagyűrű.
Azt azért tudod, hogy azóta van magas árfo-
lyama,
Mióta téged elhagyott?
KÁLMÁN
Komolyan mondd?
ALMA *(Kálmánhoz lép)*
Kálmán... Édes Istenem. Te itt? *(Győzőre pil-
lant)* Szia, Győző.
GYŐZŐ *(fölhúzza a szemöldökét)*
Szia.
KÁLMÁN
Én nem vagyok itt.

ALMA
Én nem vagyok itt, igazából. Kálmán,
Megkaptad a levelemet? Egy hete írtam.
Nem válaszoltál. Pedig te szoktál válaszolni.
KÁLMÁN
Megkaptam. Bocsánat... Ha szigorú
Vagyok, azt mondhatnám,
Egy diplomáciai jegyzékben,
Egy parlamenti petícióban,
Egy üzleti zárszámadásban is
Több kedvesség, mit kedvesség!
Felebaráti szeretet van,
Mint ebben a kimért e-mailben.
ALMA
Mit vártál? Petrarca *Daloskönyvéből* részleteket?
KÁLMÁN
Szomorú, de milyen szomorú.
Hogy lehet ennyire sürgős, mikor egyszer sem
Vetted föl, mikor egyszer sem hívtál vissza az
összel?!...

ALMA
Erőt gyűjtöttem. Most már rendben vagyok.
Tudunk beszélni? Elegánsan, méltósággal,
higgadtan,
Mint két régi barát. A lakásról
Meg a többről, ahogy szokás.
KÁLMÁN *(futó pillantást vet Delfinre)*
Tudunk. Csak ez nem a legjobb alkalom.
Na de mégis, hogy képzelted?
Véletlenül összefutunk, és ától zéig... Rossz
vicc.

Ez egy étterem, és én már ettem,
Megyek is. Roland, kérem szépen a számlát.
GYŐZŐ
Máris mész? És visszajössz?
KÁLMÁN *(vállat von)*
Még az is lehet. Nem biztos. Sziasztok.
(Rolandnak)
Főlirod, Roland? A többihez. *(El)*

12

Az eddigiek. Győző, Alma a bárpult előtt

GYŐZŐ *(Almának)*
A Tora-Borába beszéltek meg, nem?
Nem hozzám. Hangsúlyozottan nem hozzám.
ALMA
De én idejöttem. Nosztalgiaiból?...
GYŐZŐ *(ledobja egy széktámlára a kabátját)*
Elég baj. A tíz, az stimmel, de nem itt:
Odaát. Kértelek, ne hogy eltévedsz...
Erre te idejössz hozzám?!

ALMA
Nem örülsz nekem?...

GYŐZŐ
A városból jössz?
ALMA
Otthonról. Láttad? Kivirágzott
Egy mandulafácská
A Szent Orbán téren. Tavasz.
GYŐZŐ *(Kálmán után pillant)*
Nem ment túl messzire. *(Delfin felé fordul)*
Kivirágzott egy mandulafácská
A Szent Orbán téren?
Ilyenkor? Lehetetlen. Február elején?
De még visszatér a fagy, nem?
ALMA *(végigméri Delfint)*
Tiszta abszurd az idő.

Sötét

Távolból, szeretem az emberiséget;
De megérkezni a soraik közé
Mindig problematikus.
GYŐZŐ (fölkáll. Rolandnak)
Rolikám, mi hír a göngyölt borjúmról?
ROLAND
Utánanézek.
GYŐZŐ (Alma mögé lép)
Tavaly úgyszólván mindenki meghalt.
De mi élünk. Hatalmasan élünk.
Végigfutom a tegnapi regisztert,
Kitörölöm az összes halottakat. (Megpróbálja
átölelni Almat, aki kiszabadítja magát)
De mi élünk. Hatalmasan élünk.

2

Roland és Zsuzsi el. Henrik int Rolandnak, de az nem veszi észre. Henrik saját maga vesz el egy étlapot az egyik tálalószekevényről, idegesen lapozni kezdi. Delfin és Krisztián a jobb szélső asztalhoz ülnek. Győző Almával a bal szélső asztalhoz ül; jön Zsuzsi, és két szénsavmentes ásványvizet hoz ki nekik. Győző udvarol Almának, de túl gyorsnak és mohónak tűnik ez a lerohanás

GYŐZŐ
Rendeltél?
ALMA
Régen. Kábé félórája... Elfelejtették vajon?
GYŐZŐ
Nem az a hely. (Közelebb húzza a székét Almához)
Kálmán ott van, ahol minékünk
Kellene lennünk, ott van a szomszédban,
A Tora-Borában, édes mindegy. Nincs szem
előtt. (Megériint Alma combját)
Minden ízében elemi csoda,
Áldom az eget: érinteni enged...
Láttad? Nem tudta, hogyan reagálja le
A föltűnése. Egyszerűen kerekelt oldott,
Elszökött... Így is jó. Akkor most... ráérsz?
ALMA (hárit)
Csak előbb megvacsorázom.
GYŐZŐ
Átnézted a könyveket? A könyvelésemet.
ALMA (sokat sejtetően)
Átnéztem.
GYŐZŐ
És?

Jön Roland, egy palack fehérborral, hűtővödörrel.
Bemutatja, kinyitja a bort

ALMA (kóstol. Győzőnek, miszen)
Izgalmas anyag. Ide figyelj, ha már
Rákérdeztél, elmondanám, hogy...
GYŐZŐ
Majd később. Most jöttél, fújd ki magad.
ALMA (fészkelődik a széken. Szigorúan)
Én ráérek.

A hűtővödörbe állítja a palackot. Jön Zsuzsi két tányérral, kézmosó tállal

ZSUZSI (leteszi Alma elé az egyik tányért)
A narancsos-gyömbéres jércemell.
GYŐZŐ
Szályás szélesmetélttel és zöldspárga csokorral,
Ezt még emlegetni fogod... Mahlzeit.
ALMA (elsimítja az öleiben az asztalkendőket)
Köszönöm.
ZSUZSI (leteszi Győző elé a tányért)
A göngyölt borjú, fehérboros szószsal.
GYŐZŐ
Istenem, Istenem. Zsuzsikám! (Pusztit küld)

Zsuzsi fülig érő szájjal hátrál, majd beáll a bárpuft mögé

Hogy áll a válópered?
ALMA (enni kezd, közben Delfinen tartja a szemét. Idegesen)
Nincs válóper, kábé ezer éve nincs válóper,
Igazából sose volt válóper: bontóper van.
Érdekel?

GYŐZŐ
Valamilyen szinten érdekel. (Elragadtatott-cinikusan)
Nézd, a beszéd a szövetségessel, a társsal
Mindig megemel, szárnyakat ad,
S lombkoronáról lombkoronára röpít.
ALMA
De jó neked.
GYŐZŐ
Máskor csak szinten tartja kedélyed
A beszéd, a barát szava, nem hagy inogni a két-
ségben,

Mint egy vasárnapi szalon mormolása, olyan;
S jobban csúszik társalgás közben az étel.
ALMA
Jó, jó, jó.
GYŐZŐ
Néha meg elszomorít a beszéd, szanaszét szór,
Ha érdemtelene pazarlod a szót, akkor
Megkeserít, lelomboz egészen.
ALMA
És én melyik vagyok a háromból?
GYŐZŐ

Majd meglátjuk. Ha beszél sz valakivel: az még
Nem házasság. Nem pecsét.
ALMA (lerázza)
De én miről beszélgessek veled?
Mit játszotok a Barca a Benficával?...
Mondhatom, szerfölött érdekes.
GYŐZŐ
Bármilyen labdát földobhatsz. (Újra megpróbálja átkarolni)

A csók, az semmivel se több, mint
Egy intenzív, komoly beszélgetés.
ALMA (lefejt a válláról Győző kezét)
Aha. Ühüm. Aha. Ühüm.
GYŐZŐ
Hadd csókoljam meg a homlokodat,
A tarkódat legalább. (Megcsókolja a tarkóját)
Ez az életem orgonapontja... Figyelj,
Én megváltozom, a kedvedért mindenestül
Meváltozom. Ígérem, ígérem.
ALMA
Újabban olyan görcsösen viselkedsz.
GYŐZŐ
Igen, én görcsösen viselkedem.
ALMA
Lehetnél néha spontánabb.
GYŐZŐ
Lehetnék. (Vállat von) Velem lehet beszélni.

Jön Roland, besorol Zsuzsi mellé

ALMA
Olyan agresszív és cinikus lettél, Győző.
GYŐZŐ (cinikusan)
Legyek inkább megadó és beletörődő?...
Alma, ígérem, megváltozom. Ha mégsem
Változom meg, mondjuk, holnap reggelig,
Gyehenna tüze égessen...
Válogatott kínzások, amit csak akarsz.
ALMA
Győző fiam, annyira
Nem tudom elképzelni,
Hogy te icipicit is megváltozol.
Pedig Mariann is örülne, ha megváltoznál...
Te alapszinten sem tudsz alkalmazkodni!
GYŐZŐ
De hiszen most is alkalmazkodom.
ALMA
A csók az tényleg semmivel se több, mint
Egy intenzív, komoly beszélgetés?...
Már ne is haragudj, milyen morál ez?

GYŐZŐ
Vidám. Vidám morál.
ALMA
Szerintem egyáltalán nem vidám morál.
Te nem vagy tekintettel senkire.
GYŐZŐ (összecsücsöri a száját, szemöldökét
fölvonja)

Az hogy nézne ki, ha mindenkire
Tekintettel lennék? Kálmánra is?
Ó, akkor én volnék a főkomornyik.
DELFIN (a szomszéd asztalnál grimaszol.
Győzőnek)

Hajrá, hajrá!
HENRIK (fölkáll. Odamegy Delfinhez. Évődve,
megjátszott tetszéssel)

Te nem tudod, hogy mit csináltál.
Nem tudod, hogy ez mekkora volt.

DELFIN
Micsoda, mekkora?!
HENRIK
Ez a Kate. Egy óriási Kate.
Ez a Metben is elment volna.
DELFIN (mérges)
Na menj a fenébe.
KRISZTIÁN (Delfinnek)
A díszletet is leszóltá, mi?
DELFIN
Naná, a mocskok.

Krisztián beint Henriknek. Henrik visszaint, majd visszaül a helyére. Krisztián fölkáll, tekintete átsiklik Henriken. Utban a mosdó felé megáll Roland és Zsuzsi mellett. Diszkrétan Almat figyelik

KRISZTIÁN (elemez)
Szép ez a csónaknyakú felső:
Kihangsúlyozza a nyakát meg a vállát.
A rakott szoknya, a velürcsizma,
Egyformán lenyűgöző. A haja, nézd...
Szeretem, ha szakítanak a nők, mert
Kapcsolatban hajlamosak
Elhanyagolni magukat...
Bár Alma sosem volt fakó és kopott:
Nincs agyonkenve az arca alapozóval,
Mégis egyenletes a bőre.
Tökéletes harmóniában van mindene.
A világnak tartozik a fülbetalójával
Meg a sáljával. Minekünk.
ROLAND (Zsuzsi szemébe pillantva)
Ilyen nőt sose kaphatnék meg.
Vagy mégis? (Zsuzsi fenekére csap)
ZSUZSI (Roland vállába bocszol)
Álmodj róla... A kéz feladata
A szellemi tanítások megvalósítása.

Krisztián elveteg mosollyal az arcán el a mosdóba

3

Az eddigiek. Alma fölkáll, Győző a fejét csóválja. Jön Kálmán

GYŐZŐ
Hát te?
KÁLMÁN
Átmentem a Manrézába, pihentem.
GYŐZŐ
A Manréza bezárt. Odaát teljes gyász van.
KÁLMÁN
Vagy hogy hívják azt a helyet, tudod, ott szemben –
GYŐZŐ
Tora-Bora. Nehogy már!
Te átjárás a konkurenciához?
ALMA (közeledik Kálmánhoz)
Órszem, mi hír az éjszakából?
KÁLMÁN
Fúj a szél. (Hangot vált, Győzőhöz fordul, behaj-
tót játszik)

Elárluk egy titkot. Vé-del-mi pénz.
Ha éppen tudni akarja,
A védelmi pénzért jöttem.
A pénzt, de fűgén. Ki maga? Alkalmazott?
Itt van a főnök? Nincs itt? Csakugyan nincs itt?
Megnézhetem a másik termet is? *(Véletlenül
fölrug egy széket)*
Uram, legyen szíves – nem mondom még
egyszer! –,

A februári részletet. Szaporán.
Most volt elseje, halod. *(Füfel)*
Mi ez a cincogás, öreg?
Más zenét is be tudnál rakni a hifidbe?
Valami *easy listeninget*, hm?
GYÓZÓ
Iszonyú vicces vagy. Amúgy?
KÁLMÁN
Amúgy, mondom, fúj a szél. *(Henrik asztalához
lép. Henriknek)* Szabad lesz?
HENRIK *(köhint, még mindig az étlapot tanul-
mányozza)*
Khm.

*Kálmán ledobja a kabátját egy székre, leül Henrik
mellé. Roland föllállítja a fölborult széket*

4

*Az eddigiek. Jön Krisztián, leül Delfin mellé. A bár-
pult mellett megjelenik Roland és Zsuzsi. Delfin te-
lefonja megcsörren*

DELFIN *(fölv teszi a telefonját)*
Dávid... Persze, jól vagyok.
Figyelj, alkalomadtán leülünk,
De nagyon sűrű ez a hetem.
Most van a Fák Újéve?... Lehet, hogy átmegyek,
Lehet, nem biztos. Itt még dolgom van.
Tele vagyok, értsd meg, Dávid,
A hétfő régen elúszott, réges-régen...
Keddem sincs. Szólok, ha látom a jövőmet.
Szia-szia, Dávid. Puszi. *(Leteszi)* Hú.
ROLAND *(Zsuzsinak)*
Íme, az Elfoglalt Nő,
És íme, a mitosza: sminkel, tesz-vesz,
Rendet rak. Leveleket ír szákszám:
Kommunikál, és egyfolytában kisugározz!
ZSUZSI *(Rolandnak)*
Lefixálja a dátumait,
Eszelős tempóban, szélvész!
Varrónótól jön, leül, és csetel és szkájpól...
ROLAND
Beül egy kávéra, pohár őszibaracklére
A füstmentes kávézóba,
Derűs biobárba, japán teaházba,
Ahol szék van a szív alakú,
Ruganyos segge alatt: igazából
Reggeltől estig semmi, de semmi
Érdemlegeset nem csinál.
ZSUZSI
Megjött a rivális... és az a másik rögtön
Letörölte az arcáról a mosolyt.
KRISZTIÁN *(fölpattan Delfin mellől)*
Na csá.

*Krisztián letelepszik Kálmán és Henrik mellé,
újabb szúrós pillantást vetve Henrikre. Henrik só-
hajtvá becsukja az étlapot, lassan az asztalra he-
lyezi, Krisztián szemébe néz, aztán megint
fölemeli, kinyitja az étlapot, s újrakezdi a lapozást
előlről*

KÁLMÁN *(Krisztiánnak)*
Régen láttalak. Kérsz még valamit?
Még hívhatlak? A vendégem vagy.
KRISZTIÁN *(hízelegve)*
Melletted mindig úgy érzem magam,
Mint a szép lány csúnya barátnője.

KÁLMÁN *(megvajaz egy kenyeret, beleharap)*
De te nem vagy csúnya. Te szép vagy,
Sőt, gyönyörű: leheletfinom ember.
Én egészen jól elvagyok veled,
De a szereteted ragad, mint a mézga.
KRISZTIÁN
Végtere az ember önző,
Élvezi, ha foglalkoznak vele.
KÁLMÁN
Ott van a Delfin, ő szolidáris,
Ő nap mint nap foglalkozik veled.
KRISZTIÁN
Mindig azt veszem észre, a Delfin
Fülnek használ, puha befogadónak...
HENRIK *(fölnéz az étlapból, iszik)*
Tényleg? Téged is?
KRISZTIÁN *(futó pillantást vet Henrikre.)*
Folytatja, Kálmánnak)

...Nyitástól zárásig beszél belém,
De a mondanóm nem érdekes neki.
Amikor sikeres volt, sem volt ennyire link,
Sőt, odahajolt hozzám, kérdései voltak,
S amikor mesterkurzust végzett Martinovitsnál...
HENRIK *(csuklani kezd)*
Azelőtt tényleg nagy volt, azt mondhatnám,
Ritka tehetség, mielőtt megzárult... *(Csuklik)*
Azt írtam róla, természeti tünemény.
Az első nagy szerepe Susanna a *Figaróban*.
Látszatra ösztönös és spontán volt,
Mégis messzemenő tudatosságot mutatott...
(Csuklik)

Nem bizonyult elegendőnek sem a lelkesedés,
Sem a hang... Delfin lassan a padlóra került.
Még öt év elegendő, és sehol se lesz.
KÁLMÁN *(hátradől a széken)*
Nem vagy éhes, kicsi Krisztián?
KRISZTIÁN
Még csak egy huncut krémlevest ettem.
KÁLMÁN
És milyen?
KRISZTIÁN
Rendben volt.
KÁLMÁN
Mondom, a vendégem vagy.
KRISZTIÁN *(föliúti az étlapot)*
Csak ezt bírom elviselni,
A legnagyobb kereskedelmi
Kedvezmény elvét: kivételezz velem!
(Félmosoly. Odainti Rolandot)

Egy zöldségekkel és laskagombával
Párolt fogasfilét, legyen szíves.
Nincs véletlenül fél adag?
ROLAND
Salátából és halból sajnos...
KRISZTIÁN *(Kálmánnak)*
Akkor majd mi felezünk. Mit szólsz hozzá?
KÁLMÁN
Remek ötlet, felezünk.
KRISZTIÁN
Bort mit ajánl?
ROLAND
Természetesen somlói juharkat.
Zárkózott, majd idővel sós-minerális jellegű...
A szájban lendületes, élénk savak és hosszú
lecsengés!

KRISZTIÁN
Jó lesz. És két eszcájt, *please!*
HENRIK *(int Rolandnak. Egy tételre bök az étlapon)*
Kérem! Ez a szürkemarha-pecsenye,
Csípős szilvaraguval, ez létezik?
ROLAND
Létezik, hogylene.
HENRIK
És még két deci pinot noirt.

Roland el a konyhába. Jön Zsuzsi

KÁLMÁN *(Delfinre néz. Krisztiánnak)*
Egyszer – éppen az első reggel –

Fölbredtem Delfin mellett,
S egyszerre csak megláttam:
Negyvenévesen és savanyúan.
Úgy döntöttem, fűgén
Menekülőre fogom; de hová, az a kérdés?...
Egy felsült Cso-cso-szán mellett fekszem,
Egy vadidegen mellett. Van ilyen.
KRISZTIÁN
Jó, én is láttam már smink nélkül, de azért...
Ne legyünk méltánytalanok.

*Henrik döbbsenten füfel. Zsuzsi közelebb lép Hen-
rikhez*

ZSUZSI *(magában)*
Látom a vendég auráját. Mustársárga. *(El)*

5

*Jön Roland, hűtővödörrel, fehérborral, kibontja a
palackot Kálmán és Krisztián számára. Kálmánék
megízlelik a bort, koccintanak. Jön Zsuzsi, egy
pohár vörösbort hoz Henriknek. Győző leül Delfin
mellé*

DELFIN *(távolból nézi Almát)*
Én megértelek, ha ő kell neked.
GYÓZÓ
Ellenkezőleg. Alma nekem túl fehér.
Túl habtestű. Nem valószínű.
DELFIN
Alma elég jó nő; stílusa van,
Humorérzéke, ami időnként cserbenhagyja, de
ritkán...

Ma például nem köszönt nekem.
GYÓZÓ
Nincs rajta hús, nem az én esetem.
Mindazonáltal... egészen helyes nő.
DELFIN
Startolj rá. Kálmán nem játszik többet.
GYÓZÓ
Kálmán nimbusza már nem a régi,
Most nem lennének a helyében...
Nézd csak: teljes a káosz körülvette.
Én a helyében hagytam volna a francba
Ezt a merev és számító Almát.

*Jön Zsuzsi a fogasfülével, kézmosó tállal, leteszi
mindezt Krisztiánék asztalára*

KRISZTIÁN *(halkan Kálmánnak)*
Nem lett egy kicsit túl gyorsan kész?
KÁLMÁN
Gondolod, hogy mirelit?
KRISZTIÁN *(Kálmánnak)*
A White Boxban nincs mirelit.
Parancsolj. Majd én elfelezem. *(Elfelezi az adagot)*
HENRIK
Az enyém lemaradt. Mindegy, várok.

Kálmán és Krisztián esznek

DELFIN *(Rolandnak)*
Egy kacsamellet kérek kapribogyóval.
Közepesen átsütve... maradjon rózsás. *(Győzőnek)*
...De hát az Isten szerelmére, hogyan is
Tudna cserélni az egyik
Ember a másikkal?! *(Fölemel egy szelet piritóst
a kosárból, megvajazza, beleharap)*
Testben, lélekben, akárhogy.
Mint ahogy fölkinálták volna
A lehetőséget: belebújhat
Valaki más bőrébe. A nonszensz maga, nem?
Nyakába hághatsz, a helyére állhatsz,
Elfoglalhatod az állását, székét, ágát, asztalát,
Mégsem leszel azonos vele. Maradsz: te
magad.

Für eine Ewigkeit. Per sempre.

Alma megáll Kálmán háta mögött, a filébe súg valamit. Kálmán félbehagyja a fél adag filét, megmossa a kezét a tálkában, átül Alma asztalához

ALMA

Csak egy kérdés. Amikor késő ősszel láttalak
A házam előtt, akkor mi dolgod volt arrafelé?
Nosztalgizáltál? Vagy csak éppen arra jártál?...

KÁLMÁN

Én nem voltam ott. Elhíhated,
De jure nem voltam ott.
A lényeg, nem miattad voltam ott.
A Bimbó útra vittem valami céges
Számlát, tudod, a Szalontainak.
Akkor esett le: de hiszen te ott laksz
Újabban, megsúgta egy partin valaki.
Láttam, lakatos veszködik a szomszéd zárral,
Egy vaskerítést éppen zöldre festenek...
És te szembejöttél kocsival,
Jöttél, mint egy járóautó.
Ott volt a méltatlankodás az arcodon:
„Hogy mersz te az én
Zöld Zónámba lépni?”

ALMA

Éppen arra jártam, ahol lakom;
Azért találkozunk az én házam előtt.
Kémkedtél utánam? Mondd, lekövetted?
Akartad tudni, van-e valakim?
Kísérteties volt. Ki se szálltam,
Tettem egy kört a háztömb körül,
Hátha addig fölszívódsz.
KÁLMÁN
Korallvörös felső volt rajtad,
És szemrehányás az arcodon.
Szikrázott a tekinteted. Micsoda méreg!
Ez több, mint bűn, ez hiba volt, igaz?
Pont aznap lemondnál egy randevút,
Mit randevút! Egy megbeszélést.
Általában minden randevút lemondnál
Már vagy két hónapja. De kínos, kínos.
És nem volt számon kérő telefon,
Magyarázatot se kértél, mert minek.
Nem volt egy csöppnyi veszténivalónk sem.
Hazamentem. Perzselt a tarkómat a nap.

Kis szünet. Győző föláll, elindul az irodája felé. Delfin sminkel

GYŐZŐ (Rolandnak)

Szétrézek, és mit látok?... Mit kell látnom?
Mindig zsúfolt a Heartbreak Hotel.
Egy ordas nagy hazugság, semmi több,
Egész életet betöltő... A lakóinak ennyi a gondjuk.
ROLAND

Mindenki mögött, mindenki mögött
Élete legfeketébb éve, kivéve mögöttünk.

GYŐZŐ

Mázlista. (Eltűnik a benyúlóban)

ALMA (Delfin felé fordul)
Te talán nem veszed észre, milyen
Bántóan csúnya ez a nő?

KÁLMÁN

Szerintem nem olyan végzetesen csúnya,
De ez a copf még érdekesebb teszi
A vonásait. Kiemeli az arccsontját.
Mint egy negyvenéves, olyan.

ALMA

Szemből még volna esélye,
De a profilja madarat mutat;
Nem sólymot: siketfajdot vagy kakadut.
Persze, a természete karvaly,
Egyértelmű ragadozó. Téged is elejtett. (Mélyen
cinikus)

Amúgy ma egész jól fest. (Kálmán szemébe
néz) De nehogy már!...

Gondoltad akár csak egy pillanatra,
Hogy az élet lüktető

Teljességét ővele érezed?...

Magát az abszolútumot?

Gondoltad vagy nem? Gondolat.
Egy nő, akinek megvan mindene,
A máséhoz miért nyúl? Nyilván sportból.

KÁLMÁN

Még ha olyan lett volna, akár a mesében.
De egyáltalán nem volt olyan,
Mint a mesében. Baleset volt.

ALMA

Na ja, nem ilyen lovat akartál. Te csak egy új
Pontot akartál hozzáírni a többihez,
De átok rád az ilyen trófea. (Delfint tanulmányozza)

A szív melegsége nem adatott meg neki:
Sokszor megszívatták, ő cserébe másokat szívát.
Pontosan mikor is lett vége?

KÁLMÁN

Kábé szeptember legvégén.
Emlékszem, a Lisztre beszéltek meg.
Rendben, jó negyedórát késtem,
Nem direkt. Félórát késtem maximum,
De hát odaszóltam, hogy késni fogok...
Háttal ült nekem. Közeledtem,
Tisztán hallottam, fűszeres szitkokat
Mormol a fogai között,
S hogy konkrétan az édesanyámat
Emlgette-e?... Nem. Remélem, nem.
Mindenesetre, nem volt beszélőnivalónk.

ALMA

Ilyen egy tündér-hegyi díva!
Rekedt a hangja, az arcán
Mímelt jókedv ül: méla lenézés
És a műélvezet eksztázisa.
Bárhon hibát keres és rontást lel,
Bármit megad egy makuláért, bárkin;
És ami rosszabb: sima érdek vezeti.
Nem kér belőled, csak fölhasználna a projektjéhez.
Finomabbak az eszközei,
Mint egy rablógyilkosnak, de azért levesz.
Tervei közt ott szerepel
A régen várt, debütáló szólóalbum,
Férj, sőt, férjek... Mit érdemel az a bűnös,
Aki elveszi a másét?
KÁLMÁN
Vigye el a krónikus gégehurut.

Jön Győző. Megcsörren a telefonja

GYŐZŐ (kinyomja a hívást)

Nézzen az órára! Mindjárt tizenegy. (Rolandnak)
A könyvelőm, folyton panaszkodik...
Önsajnálás és önsajnáztatás,
Az édesanyákat!
Tipikus magyar mentalitás.

ROLAND

Hadd bömböljön a förtelmes magyar pop.

KÁLMÁN (elkomorulva Almának)

Azt hittem, te már nem jársz ide.
Nem szeretném, ha rendszeresen fölbukkan-
nál itt...

Ez inkább az én helyem. Én örököltem.

Az ember csináljon *tabula rasát*.

ALMA

Nyilvános hely... Miért nem küldtél
Ultimátumot? Néma gyereknek
Az anyja sem érti szavát.

KÁLMÁN

Nem ultimátum. Kérés. Csak sima kérdés...
Szóltam párszor az ősszel, soha nem vetted
fől.

ALMA

Egyszer a Szépművészetiben voltam,
Vagy ötször szemérmetlenül kinyomtalak.
Tudod, mit írtam a neved helyére?...
Ezt írtam: „Nem beszélünk veled.”
El Greco tőszomszédságában
Csak nem fogok ordítani a volt férjemmel!...
(Kuncogva fölemelkedik a székről, el a mosdóba)

Győző odalép a pulthoz, rendel Zsuzsától. Int Kálmánnak, Krisztiánnak és Delfinnek. Zsuzsi whiskyt tölt mindegyiküknek, kivéve Delfint, aki hevesen nemet int: áthozza a borospoharát az asztalától. Négyesben emelik poharukat. Henrik föláll, a konyha felé kémlel, tipródik

HENRIK

Elhanyagolnak. Semmibe vesznek.

Roland hozza és leteszi a kacsamellet Delfin asztalára. Roland is kap egy felespoharát Győzőtől. Ötösben emelik a poharukat

Ezek összeesküdtek ellenem. (Int Rolandnak)
Uram!...

A szürkemarha csípős raguval!

ROLAND (a fejéhez kap. Nyeglén)

Igenis.

ZSUZSI (Kálmánnak, a tányérra mutatva)

Akkor ezt elvihetem?

KÁLMÁN

Ja-ja... (Koccint) Áldás, békesség.

ROLAND

A szombat életet ment.

GYŐZŐ

A bor magyar, a whisky skót, a szivar kubai...

KÁLMÁN

Szentháromságuk joggal vívja ki

Elismerésünk. Uraim, proszít.

GYŐZŐ

Van érvényben alkoholtilalom?

ROLAND

Nincs tudomásunk róla. (Koccintanak)

Roland és Zsuzsi el a konyhába

GYŐZŐ (Krisztián vállára teszi a kezét)

Harminc fölött ne bizz senkiben.

Én nem barátkozom soha többé,
Mert harminc fölött nem hiszek semmilyen
embernek. (Kálmánhoz fordul)

Te voltál az utolsó. Harminctől fölfelé

Már nem vagyok kíváncsi senkire:

Nincs újdonság égen-földön.

KÁLMÁN

Krisztián még nincs is harminc.

GYŐZŐ (Kálmánnak)

Tavaly mindenkinek mindenki megvolt,

Csak Krisztiánnak nem volt meg senki:

Fülig szerelmes beléd,

De úgy látom, reménytelenül.

KÁLMÁN (Győzőnek)

Ugyan, menj már.

GYŐZŐ (Kálmánnak, Krisztiánra mutatva)

Miért nem csajozik? Több esélye lenne.

(Delfinre néz)

Krisztiának is tetszik a nő, aki ő volna,

Ha valóban nő lenne;

S a dívák is imádják a buzikat,

Mint Delfin Krisztiánt. (Krisztiánnak)

Na jó, de ha csajoznál, akkor

Már nem volnál valódi buzi,

És nem imádnának a dívák. Ördögi kör,

Mindenképpen szívás.

KRISZTIÁN

Tessék?!

Kálmán kimegy a mosdóba, s közben összetalálkodik Almával, aki kifelé jön

KÁLMÁN (Almának)

Kezét csókolom. (Bemeget)

DELFIN (megcirógatja Krisztiánt)

A kis kedvencem. (Leül az asztalához, és enni
kezd)

GYŐZŐ (Delfin mögé lép, súgva)

Krisztián akkora nagyság,
Hogy nem is hozzáférhető.
Nem érünk föl hozzá, nem igaz?...
Egyetlen nagy szerelme volt, a Simánszky,
A karmester. Kvázi az élettársa.
Nagyon régen. Azóta keresi az emberét.
(Delfin tányérja felé bök)

Milyen a kacsamell?
DELFIN (sommásan, mint akinek nem újdonság)
Jó.

Alma leül Krisztián mellé

8

Az eddigiek. Győző a pultnál. Jön Kálmán a mosdóból

KÁLMÁN
Már a múltkor is mondtam...
Vagy nem mondtam? Effektíve
Spenótszínű a mosdó, Győző.

GYŐZŐ
Krisztiánt dicséred.

KÁLMÁN
Láttad a tervet, vagy nem?
Átvetted a cuccot, vagy nem?
GYŐZŐ

Akkor tetszett. Régen. Bő fél éve.
Most úgy gondolom, mérsékelten zseniális
terv volt.

Krisztián ugyanis felszín:
Simán gurul a felületen,
De sosem karcolja meg a politúrt,
Mert gyáva, ezerszeresen gyáva.
Ezek a műsorok engem
Szárason hagynak, érted? Szárason.
KÁLMÁN

Soha ne legyen nagyobb bajod. (Almára esik a pillantása, aki Krisztiánnal beszélget. Győzőnek)
Képzeld csak el: egyszer álmomban
Almával állunk a Puskin mozi előtt.
Jobb felől fonom át a karommal.
Megáll. Ritmikusan csóválja a fejét:
„Nem, nem, nem.”
Az arcának minden négyzetmilliméterére
engem

Tagad és csúfol. Gyönyörű szeme van.
Fáradt, a szeme alján
Karikák, fönt volt az éjjele.
Szép. Kár, hogy semmibe vesz.
Mégse hirtelen, hanem csak fokról fokra
Bontakozik ki az öleléseimből.
Már egyedül indulok tovább,
És egy átjáróházba érkezem,
Amelyiknek a középső
Folyosója híd a megáradt
Folyó fölött, tiszta Firenze.
Hiányzik egy padlólap a többi közül.
Nem vigyázok, és vízbe fulladok.
GYŐZŐ (Kálmán vállára teszi a kezét.
Csúfondárosan)

Ó, jaj. És én gyertyát gyújtok, meggyászollak;
S aztán elfújom a gyertyát. (El az irodába)
KÁLMÁN
Ez neked ennyi?... Na jól van. (Almára néz,
aki fölpillant)

9

Henrik félrevonja Kálmánt. Delfin pincért keres, de mert nem talál, maga indul el a bárpult felé

HENRIK
Te jóban vagy evvel a Győzővel?
KÁLMÁN
Jóban voltam, mondjuk így.
Hogy most hogyan vagyunk?

Nem is tudom. Győző csúcsra ért,
Mint hajnalra fut föl a karcsú karóra.
Nagyon elszállt újabban, pökhendibb, mint
régén.

Volt egy nehéz periódus, amíg
Összehozta a White Boxot: fél évig
Keresett megfelelő ingatlant... Tudod,
Nem bérl, hanem megvette, berendezte,
Kicsöngötte a kétszázmilliót...
Azóta kikerekedett megint;
A régi versenysúlyát visszahízta,
S az arca, mint a bikavér, vörös.
HENRIK
Úgy tudom, elvált, van egy gyereke.
KÁLMÁN
Nem. Nem vált el, és két gyereke van,
Két tüneményes kislány!
Mariann tényleg mintanya.
Párszor ebédeltünk náluk. Mit mondjak?
Győzőn nem hagytak nyomot a gyerekek...
Úgy értem, az apaság. Ott volt a szülésnél,
S állítólag mindkétszer leigázta az élmény,
Határtalanul büszke, de... érintetlen a lányaitól.
HENRIK
Úgy érted, nem lett otthonülő?
KÁLMÁN
Hát nem. A kandalló melegénél
Ritkán melegszik. A nevelésben nemigen vesz
részt...

Ritkán eszik otthon: hja, kérem, a terített
asztal, az itt van.
Ennyi az apaság. Ugyanúgy eljár esténként,
Éppen olyan zabolátlan, mint azelőtt. (Beleka-
rol Delfinbe)

Hé, Delfin. Gyere csak, konzultáljunk.

10

Delfin és Kálmán megállnak a tükörablak előtt. Kéz a kézben, ám Delfin láthatóan kerülő a még szorosabb kontaktust. Roland közben egy üveg vörösbort hoz Almának. Krisztián, üres korsójára bökve, sört rendel Zsuzsától. Azonnal a fejéhez kap, mint aki meggondolta magát, lefújja a rendelést, és belemerül a borlapba. Alma figyelme Kálmánon és Delfinen. Henrik leemel egy újságot a pultról, hamuszürke arccal beletemetkezik

DELFIN
Mi hogy néztünk ki együtt?

KÁLMÁN
Érdekesen. És tanulságosan.

DELFIN
Azt gondoltam először, az amszterdami reptéren:
Nekem olyan barátom sohasem volt, mint te.

KÁLMÁN
Mégis, milyen?

DELFIN
Egy ilyen virtigli úrifüfű,
Aki nem hányaveti újmagyar!,
Bármit is jelentsen ez.

Nem urizál, nem játssza az eszét,
Hanem tényleg finom ember.

KÁLMÁN
Örül neki, hogy voltam, örvendezz, ujjongj!
Elmúlt.

De mi akkor sem illettünk össze:
Egy percig sem voltunk kompatibilisek.
Vártam, hátha megjavulsz. De nem!
De mindig ugyanaz! Nincsenek egymásba illő
porcikáink.

Mi nem hasonlítunk. Nem egyezünk. (Számol)
Nettó két hétig tartott.

DELFIN
Fölfogás kérdése: bruttó egy hónapig.

KÁLMÁN
De milyen egy hónap!...
Margit, mazochista királylány
Szigetén kezdődött,

A Zöld Udvarban, a bárpult mellett.
DELFIN (mímelt elragadtatással)
Még a műtőben kezdődött,
Amikor kinyitottam a szemem.
KÁLMÁN (érzéketlenül)
Az állandó magas cé, nem bírom!
DELFIN
Úgy kezdődött, hogy kurvára földicsértél.
Se olyan szép, se olyan zseniális nem lehetek...
KRISZTIÁN (Zsuzsinak a borlapra mutatva)
Megnézném ezt a Chardonnay barrique-ot.
ROLAND (fölmutatja az előbb kihozott bort
Almának, kinyitja)

Alacsony hozamkorlátozással
Készített, klasszikus cabernet,
Mely tizennyolc hónapos
Tölgyfa hordós érlelést követően
Került a palackba...
Ízében a feketeribizlis
Jegyek mellett a szép talaj is föltűnik.
KÁLMÁN (Delfinnek)
Hirtelen föllobbanás.

Alma finoman megbillenti a poharát, megforgatja és a fény felé tartja, beleszagol, majd bele is kóstol a borba. Jön Zsuzsi, egy üveg fehérborral Krisztián számára, kinyitja, Krisztián belekóstol

ALMA (Rolandnak)

Talajíz?...
ROLAND (Almának)
Van ilyen, talajíz, én szeretem.
De ha mást ajánlhatok...

KÁLMÁN (Delfinnek)
Átszeltük Szent Margit szigetét,
A koromfekete lombalagút
Az Orlandótól vezetett a Casinóig;
A Palatinus felől kősa fény szűrődött,
S a nagymedence üdvösen üres volt,
Nem csobbantak bele sorban az úszók;
Kijjebb egyáltalán nem volt közvilágítás,
És párocskák népesítették be a sétányt.
ZSUZSI (a fehérborra mutatva, Krisztiánnak
bizalmasan)

Első termésű ültetvényről származik.

KÁLMÁN (Delfinnek)
Haladtunk a híd felé
Azon a ruganyos futószőnyegen,
S megmutattuk magunkat a korzónak.
Hirtelen élénk vágott egy hajléktalan.
DELFIN
Ilyen ijedős vagy? Kérdeztem.
ROLAND (kézféjével megérinti a barrique-os
üveg falát. Krisztiánnak tudálékosan)

...Rendkívül fontos a hőmérséklet.
Soha ne tegyük a bort mélyhűtőbe,
Mert hősokkot kap, s akkor
Elveszíti az eredeti ízét... (Almának)
Ajánlhatok inkább egy portugiesert?
ALMA (csettint a nyelvvel. Rolandnak)
Nem. Remek lesz, köszönöm. (Delfinre pillant-
va, Krisztiánnak)

Tudom, hogy ti nagyon is jóban vagytok,
De mit csináljak? Annyira taszít.
Tényleg, mit? Hm?... Megmondanád? Na mit?
Bújjak ki az alól az ég alól,
Amelyik alatt ő lakik?

KRISZTIÁN
Ilyet én nem mondtam. (Koccint Almával)
Szia.

ALMA
Egészségedre... Nem képzeld. Nem képzeld!
Nem teszek neki szívességet, érted?!
Egy ujjal sem nyúlok hozzá, pedig
A legszívesebben megfojtánám.
KÁLMÁN (Delfinnek, gyorsan)
Életem kopernikuszi fordulata,
Gondoltam akkor. Már nem gondolom.
DELFIN

Te ennyire félsz? Nem is történt semmi a sétányon.

KÁLMÁN *(elengedi Delfin kezét)*
 Mindez holnapra hó alatt van.
 Mindez holnapra vastag hó alatt.
 DELFIN *(kivár)*
 Azt hiszem, teneked beszédhibád van.
 Szerintem... szerintem te pösze vagy.
 KÁLMÁN
 Én nem vagyok pösze; akárki pösze: én nem.
 DELFIN
 Mindegy, akkor raccsolsz, de valami bajod van.
 Mondd szépen: répa, retek, mogyoró.
 KÁLMÁN
 Bolond vagy? Répa, retek, mogyoró.
 DELFIN
 Mondom, hogy raccsolsz, Kálmán,
 Nem pörgeted szépen az r-eket.
 KÁLMÁN
 De neked sem a kristálytisza sziszegők
 Az erősségeid... Mondjuk ki nyíltan:
 Elment a hangod. Kicsikét
 Megkopott az a régi magasság. *(Hangsúly
 az r-eken)*
 Decemberben láttalak mint Zerbinettát.
 Ha jól emlékszem, azt írta a Henrik...
 DELFIN
 Mélységesen nem érdekel,
 Mit vetett papírra,
 Mit okádott ki az elméjéből a Henrik.
 KÁLMÁN
 Na figyelj ide egy picit. Azt írta,
 Négy-öt hangot is fölajánlasz,
 Hogy válasszunk közülük:
 Melyiket írta a szerző...
 Azt írta, lesötétíted a hangod,
 Szorítás: nem vagy már eredeti.
 Régen annyi fogást tudtál. De akkor is inkább
 Tehetséges voltál, mint tökéletes.
 DELFIN *(lekicsinylően)*
 Ja, te értesz hozzá.
 KÁLMÁN *(szilárdan)*
 Elmentem megnézni, vajon
 Igaz-e. Sajnos, igaz volt.
 Gondoltam, fölmegegyek az öltöződbe,
 És megkérdezem: „Na mi van,
 Dugtál előadás előtt?” Mégsem kérdeztem meg.
 DELFIN
 Na most fejezzük be, de tényleg.
 KÁLMÁN
 Ezt még nem láttam, az új premiért.
 DELFIN *(jeges)*
 Majd föliratlak a vendéglistára.
 KÁLMÁN
 Szóval, ritkán van jó rendeződ;
 Ez csak a jéghegy csúcsa, de most jön a lényeg.
 Nem vagy túl jó passzban. Picikét megcsúnyultál.
 Már ott tartok, hogy nem szívesen piszkolom be
 A szememet a látványoddal...
 Komor irtózáttal tölt el a lényed,
 Irritálja a bőröd a bőröm. Egész idegen vagy.
 DELFIN *(lesújtó)*
 Tévedtem, mégsem vagy finom ember.
 KÁLMÁN
 Kétszer senkit se mentenek meg...
 Én sem mentek meg senkit kétszer.
 DELFIN
 Oké, nem is szorulok rá. *(Föláll, elindul Győző felé)*
 ROLAND *(Almának, Delfinre mutatva)*
 Zéró tolerancia.
 ZSUZSI *(Rolandnak)*
 Ne uszíts. Nyugalom.
 KRISZTIÁN *(Rolandnak, vigyorogva)*
 Azt hiszem, mégis inkább sörözöm.

11

Győző és Delfin lehuppannak a kanapéra. Megjelenik Roland egy üveg vörösborral, Delfin asztalához lép, fölmutatja, majd kinyitja a bort. Alma Zsuzsival a háttérben. Kálmán leül Krisztián mellé,

és fölvaltva hallgat bele a többiek beszédébe. Henrik int Zsuzsinak, és a poharára mutat

DELFIN *(iszik egy félujjnyit. Cinkos)*
 Alma?...
 GYŐZŐ
 Nem szeretek magyarázkodni.
 DELFIN
 Akkor mit szeretsz?
 GYŐZŐ *(iszik)*
 Mit szeretek? Kérlek szépen,
 A katalán szecessziót, azt szeretem.
 Csajkovszkijt szőröstül-bőröstül,
 A sangriát, ha fejbe vág; a nőket;
 A család hideglelős gyönyörét,
 Sokkal jobban a tiszta helyzeteknél;
 Egy egész estét besamelbe mártva;
 Táncolni, míg bele nem kékülök.
 Sielni Svájcban. Kielégítő volt a válasz?
 De Almát nem szeretem. Ó nekem túl fehér.
(Masszírozza a nyakát)
 Azt hittem, szeretem, de csalódnom kellett.
 KÁLMÁN
 Respect.
 GYŐZŐ *(Delfinnek)*
 Most te jössz.
 Sorolj föl tíz dolgot, ami életben tart.
 DELFIN
 Győző, fáradt vagyok.
 GYŐZŐ
 Erőlted meg magad.
 Szeretsz vezetni, ez eddig egy.
 Alkudni a piacon, kettő. De főzni, azt nem!...
 Mikor Susannát énekelted, azt szeretted.
 Három.
 DELFIN
 Szuperóriás-műesiklást nézni, négy.
 Vadvízen evezni ezerral, az ám. Öt.
 Öröm egy legyőzött kényszerbetegség:
 Nem ellenőrzöm százszor az ajtómat,
 Mint régen... Úgy döntöttem, hogy nem.
 Legyen ez hat.
 Öröm egy trattoria a Trasteverén, hét.
 Egy szocreál tejbar a Fasorban,
 Mikor régen szolfézsra mentem. Ez nyolc.
 Öröm az esőmosta Vérmező. Kilenc.
 Vagy az összes hely, az egynek számít?...
 GYŐZŐ
 A Vérmező. Szebb, mint a Hortobágy?
 Nem biztos, hogy szebb. Más.
 És Jeruzsálem? Olajfákkal beborított
 Domboldal, Siratófal?
 DELFIN
 Féltém. Nem féltém, nem jó szó.
 Rosszul voltam az égett szagtól.
 Szokás, hogy minden ételmaradékot
 Éléletnek, mielőtt beköszönt a Pészach.
 Amúgy csupa lakótelep, sivatag, homok és kő.
 Voltam Tel-Avivban. Elsőre szuper volt,
 Aztán csak vittek minket busszal
 Múzeumtól múzeumig. És kész.
 Valahogy untam. Nem jött be a sivatag.
 GYŐZŐ
 Vízet nézni viszont színtiszta gyönyör.
 DELFIN
 A szinkronúszást nézni is gyönyörűség.
 Meg az ugrást.
 Tudod, ha valaki nagyon magasról,
 A karcsú trambulínról vízbe ugrik:
 El nem hiszed nekem, de akkora
 Ereje van a víznek, hogy csoda.
 Egyszer megpróbáltam. Mint a beton. Jól ösz-
 szetör,
 Vagy majdnem... *(Almát méregeti)* Hogy vagy
 a festézzel?
 GYŐZŐ
 A festézetet mindig megment. *(Félre)*
 Állítok valamit, még jól is áll nekem az állítás,
 Pedig abszolút őszintétlen. *(Fönnhangon)*
 Végül is számít, hány Márfy Ödön

Van a faladon. A közérzeted más. Nekem
 speciál négy... *(Félre)*
 Hú! A veszélyes a borban, a fűben, az életben,
 Hogy hazudok, folyton-folyvást hazudok,
 Teli torokból hazudok. *(Fönnhangon)*
 Van két Kassákunk, egy Gulácsynk,
 Két Otto Dixünk, ilyenek.
 Aba Novák, Kernstok, a szokásos Scheiber
 Hugók.
 DELFIN
 Otto Dix az horror, rendes horror.
 GYŐZŐ
 Nekem mondd?
 DELFIN
 Tudod, mivel tudsz levenni a lábamról?
 GYŐZŐ
 Na mivel?
 DELFIN *(hunyorít)*
 Tamara de Lempickád van?...
 GYŐZŐ
 Tamara de Lempickám sajnos nincs.
 Vagy van? Legyen? És mennyi legyen? *(Félre)*
 Teli torokból hazudok,
 És még tetszik is, amit hazudtam.
 Aztán benne ragadok, és csak nyomom.
 DELFIN
 Egyszer Londonban megálltam
 Egy Tamara de Lempicka előtt.
 Én vagyok ilyen márványbőrű,
 Guszthusosan gömbölyded, gondoltam.
 Nem húsos, mint Rubens ringyói:
 Rubens egyértelműen hűsbolt.
 GYŐZŐ *(vallatói hangsúllyal)*
 Nincs több kérdésem. Csak még egy.
 Szeretsz te egyáltalán valakit?
 DELFIN
 A papámat imádom.
 A papám egy muzikális pénzügyőr;
 Igazi gourmet. Isteni vöröstonhal-talat készít.
 Lenézem az anyámat, őt igen,
 Mert ő csak botfülű humánpolitikus,
 Sose néz meg a premieremen.
 GYŐZŐ
 Nem úgy, mint én. Mert én mindig, minden-
 hol megnézlek. *(Félre)*
 Hazudok. Ez a hírem, és ha már
 Ez a hírem, tartom is hozzá magam.
 DELFIN
 Nem kéne mindig megnézned, senki se kéri.
 GYŐZŐ *(Rolandnak)*
 Delfin nem akar több lenni magánál.
 Ó Delfin és kész, egy fokkal se több. *(El)*
 ROLAND
 Respect. Pontosan annyi, amennyi.

12

Henrik leteszi az újságot, összeszedi magát, és leül Delfin mellé. Valamit kérdez tőle, de nem érthető. Később Győző, Alma, Krisztián

DELFIN *(fölcattan. Henriknek)*
 ...Hogy miért nem hívtak operabálba?
 Mert nem vagy elegendő. Negatív vagy.
 Nem kedveltetted meg magad, tudod?
 Miért? Ki hívna? Hova hívna? Téged?
 Nekik te meghaltál. Nekik te nem vagy.
 Kérded, hogy miért hagynak cserben,
 úgymond?
 Miért is nem foglalkoznak veled?
 Gondolkozz már, Henrik, az Istenért.
 Gondolkozz már: mit adsz nekik cserébe?
 Cserébe az estéjükért? Na mit?
 Egy jó szót? Egy mosolyt? Egy ötletet?
 Henrik, veled nekik nem éri meg.
 Eddig is jól megvoltak nélküled.
 HENRIK
 Én másképp gondoltam,
 Principessa divina.

DELFIN (*fitymálva*)
Legyél realista. Nincs is szmokingod,
Nem engednének be. Egyébként meg,
Mindig mondtam: használd a saját
Kapcsolati tőkédet. Már ha van neked olyan.
HENRIK (*főlvessi a tárlól az utolsó szelet kenyere-
ret, beléharap, de torkán akad a falat*)
Nem lehetünk felelőtlenekek... (*Köhög*)
Egy körülbelül két centiméternyi,
Páros izomköteg, amit hangszáznak hívunk:
Ha ez tönkremegy, akkor vége.

Jön Győző. Ütemesen hátba veregeti Henriket

HENRIK (*Győzőnek*)
Nem tudsz valamit a marháról, amit rendeltem?
GYŐZŐ
Hm?
HENRIK (*főllapozza az étlapot*)
Itt van. Szürkemarha-pecsenye, csípős szilvava-
guval,

Keserű csokoládé ráccsal...
GYŐZŐ (*álmélkodva, mintha először hallaná*)
Csokoládé ráccsal?
DELFIN (*Henriknek, kuncogva*)
Ezek itt elfelejtkeztek rólad?
Úgy gondolom, ezúttal sem volt
Igazán *bel canto* a beszéded, azért.
Nem tetted magad szerethetővé...
Amit a *Hírlapban* két éve
Voltál bátor rólam leírni,
Az utolsó szóig aljas rágalom.
HENRIK (*gúnyosan*)
Habzó szájjal rágtad az újságot? *Principessa*...
DELFIN

Undorodom tőled.
HENRIK
Eszméletlen, mennyire nem látod magad.
DELFIN
Lerántottál? Azt hiszed, leránthatasz?
Nagyon csúnyán kibabrálhatsz velem?
HENRIK
Mi van még hátra, a Ceprano grófné?
Vagy Berta Sevillából? A Második Viráglány?
A lehető legmagasabban kezdted! És mi vár rád?
Még hány megalázó, semmi kis szerep?

*Delfin elsápad, eltakarja az arcát. Alma fanyarul
elmosolyodik, Krisztián a könyökére támasztja a
fejét: előbb inyencként, aztán fölháborodással figyel*

ALMA (*kommentátorként bekapcsolódik a szom-
széd asztaltól. Részvétellel*)
Aki szakadékszerű életet él,
Az hoz a társáról ilyen ítéletet.
Henrik nem kap elég érzelmi támogatást
A családtól... Ami nincs; vagy csak
Névlegesen van. Henrik magányos, azért keserű.
GYŐZŐ
De jó tudni: van szociális háló,
Ami fölfogná féltőn, ha netán
Elkezdené zuhanni a mélybe...
Család. Mi leszünk a családjá. Szegény.
DELFIN (*megragadja Henrik gallérját*)
A Királyhágón túlról idejöttél,
Hogy otthon légy miközöttünk,
Hogy meggyógyíts minket,
Meválts minket, igazzá tégy minket;
Vagy ha sehogysem sikerülne a megváltás:
Lopva kifoszod és megbüntesd Budapestet?...
S bosszút állj rajtunk, hűtleneken?
HENRIK (*lefejt magáról Delfint*)
Meg vagy te húzatva? Megőrültél?
Elképesztő hülyeséget beszélsz,
Égbekiáltó ostobaságot... Szégyelld magad.
DELFIN
Bántottál; azt hitted, fáj? Csöppet sem fáj.
Hol született?
HENRIK (*kihúzza magát*)
Kalotaszentkirályon.

DELFIN
Egyem meg a szíved.
Szép hely, mondhatom, mert voltam ott.
Én meg Szegeden, képzeld, én se Budán.
Aki máshol született, kaphat azért még levegőt...
Jegyezd meg, én nem mondtam rád semmi
rosszat.

GYŐZŐ
Szóval, Henrik, a frusztrádból építesz
Magadban heroszi hübriszt?
Attól vagy ilyen hetyke? Vagy a bortól?
DELFIN (*Henriknek*)
Sérelmekkel hizlalod magad?
HENRIK
Ez durva volt. Rendkívül durva volt.
Hogy lehet ennyire korlátolt,
Kisstúlú egy értelmes nő?
És te, Győző. Hallucináltam?
Nem tökmindegy, ki hol született?
DELFIN

Remegsz, mint amikor még bordó volt az
útlevél?...
Én visszaadom a hegyeidet, a tótükreid,
mindent,
De ne fúrjál, ne nagyon sározzál, mert kiteke-
rem a nyakad.
Menj a Turulhoz, a jurtába, Vasorrú Albert
bácsihoz... Indulj.
Idejössz a világ végéről, fúrni-faragni a pestieket?
HENRIK
Ezt kikérem magamnak.
DELFIN
Ki van adva.
HENRIK
Valakivel összekeversz, Delfin.
Te túlmentél minden határon. Meg se hallom.
GYŐZŐ (*Henriknek*)
Nem veszed észre? A fölháborodás gyűrűje
körbevesz.

Ez a visszaigazolás: máris azt hiszed,
Hogy evangéliumi hevülettel sikerült írnod
valamit;

Hited szerint a színgigazat. Előadás után
Ökölnyivé zsugorodott gyomorral
Gondolsz haza. Elhagy az étvágy!
Örömd, ha van, csak azért van,
Mert kitisztítja a testedet Isten
Egyetlen délutánra, amíg írod a cikked.
Egyébként: életfogytiglan tűzpróba.
DELFIN
Nekem, akármennyire is fáj,
Édeserdély ugyanolyan ízű,
Mint bármi a földön: Skócia. Wales.
Casablanca. Alaszka. Provence.
Kell, vagy nem kell: odaát van.
Ha hiányzik, utazz oda. Máshol van, nem itt.
HENRIK
Erre nincs mit mondanom.
GYŐZŐ
Ez nem olyan, mint amikor még
Vásárhelyen ültél a Trocadéróban.
Ez a White Box, öregem, ez nem olyan.
DELFIN (*Almára nézve, megvilágosodik.*
Henriknek)

Képzeld el, amikor nyomozáskor
Van öt ártatlan gyanúsított:
Te, Győző, Kálmán, Krisztián, én.
Melyikünk a Lombroso-alkat? Egyikünk sem.
GYŐZŐ
Melyikünk követte el a bűntényt? Egyikünk sem.
ALMA (*körbehordozza a tekintetét*)
Melyiküknél tapasztalható
Ráutaló magatartás? Egyiknél sem.
Melyikükre fogják rá a bűntényt?
HENRIK
Nincs honnét tudjam,
S aztán meg nem is érdekel.
DELFIN
Melyikünknek van olyan sunyi képe,
Hogy kinézik belőle a tettest?...
Egyikünknek sem? De hiszen
A gyanúsított mindig a messziről jött
Ember. Szóval, te vagy az, Henrik!
GYŐZŐ (*Henriknek*)
Én nem foglalkozom vele, honnét jöttél.
Csak annyit mondok: csüggesztő ember vagy.
Ugyan mit zsákmányoltál
Abban az őserdő-expedícióban,
Ami az eddigi életed? Szomorúságot.
(*Saját homlokára bök*)
Ott van a homlokodon a haláljegye.
ALMA (*Krisztiánnak, Győzőre mutatva*)
Ez vérlázító.
HENRIK (*Győzőnek*)
Saját magadat minősítetted.

*Henrik hátat fordít Győzőnek. Krisztián föláll, oda-
jön, kérdően mered a társaságra*

DELFIN (*Krisztiánnak*)
Én csak a véleményemet közöltem vele,
Őszintén és karakánul megmondtam, mi van.
Ha nem tetszik neki: menjen haza. (*Lassab-
ban, tagoltan*)
Ha nem tet-szik ne-ki: men-jen ha-za.
KRISZTIÁN
Ezt komolyan mondd?! Atyaúrísten...
Azonnal kérj tőle bocsánatot.
DELFIN
Az már nem változtatna a fekvésén.
KRISZTIÁN (*majdnem leül Henrik mellé, de
aztán mégsem*)
Kurvára unom, hogy mindig ez megy.
(*Leül a szemközti asztalhoz*)

13

*Henrik föláll, eltűnik a mosdóban. Kálmán átül
Delfin mellé. Sértődötten és tartózkodóan szemlélik
egymást. Zsuzsi a pult mögött áll, Alma egy bár-
széken ül*

KÁLMÁN (*szemrehányóan*)
Én imádkoztam érted, hogy gyógyulj meg
egészen,
Azt kértem, hogy javulj meg... A milánói
dómban:
Mellettem álltál, közvetlenül mellettem.
DELFIN
Én is imádkoztam... De én nem érted.
Általában nem kérek semmit, úgy imádkozom.
Még azt se, hogy legyen jó bárkinek.
Nem piacolok Istennel,
Jóságot ígérve a jóságáért.
Az ima alkudozás: na mit adok cserébe,
Hogyha Tőle ezt meg azt kapok? (*Belegondol*)
Te református vagy, különben is...
KÁLMÁN (*kiissza a poharát*)
Az ilyenkor nem számít.
DELFIN (*villával megkocogtatja a poharát*)
Te kálomista, hűséges fiú vagy,
Ez meg az úrvacsora, vagy mégsem?...
Úrvacsora a White Boxban.

*Jön Zsuzsi. Még a bárpultnál apró, szinte észrevét-
len mozdulattal kigombolja a blúza felső gombját,
finoman kelteti magát, amikor Kálmánhoz lép*

ZSUZSI
Szabad még valamit hoznom?
KÁLMÁN
Még egy pohár bort, száraz vöröset.
ROLAND (*maga elé*)
Ejnye, Zsuzsi.
DELFIN
Én egy ananászlevet kérek.
ZSUZSI (*Kálmánt firkészve, közben magában*)
Összehúzódnak a csakráid?... Nosza, üzd el
a démonodat.

Tizenöt másodpercet kapsz rá. Kitakarítod a fejedből,
Megtisztítod a sejtjeidet. Tényleg szép feladat:
Képzeld el az Ideális Másod, aki a régi életében él.
Sztársebész. Biztos kezű traumatológus.
Nagy sármőr, akit naponta ér kísértés,
Mégsem lép félre. Ha mégis, akkor fű alatt.
Na látod! Lehetsz egyszer megint ilyen.
DELFIN

Ne hagyd magad eltéríteni, Kálmán. *(Zsuzsira pillantva, Kálmánnak elemez)*

A smink alatt még ott van
A pirosposzsgás, márványarcú parasztlány.
A serdületlen, tejszagú csoda. Nézd,
Olyan édes. Kár, hogy a szantálillatú
Könyvesbolt polcai közt tévedt el;
Egy szép napon majd biztosan hazatalál.
KÁLMÁN

Ő pontosan így boldog.

DELFIN

Irtózatoss ezotéria!...

KÁLMÁN *(Rolandra pillantva, Delfin fülébe súgja)*

Ő meg egy Győző-klón... Győző-tanítvány.
Wannabe-Győző... Győző kicsiben.
Győző kistaffirozza az embereit.

14

Az eddigiek. Győző fényképeket mutat a mobilján Zsuzsinak. Roland kihozza az ananászlevet Delfinnek. Kálmán iszik

GYŐZŐ *(halkan Zsuzsinak)*

Nézd, ez a Patrícia... Ő meg a Blanka.
Patinak kezdetben szelektív hallása volt,
És senki mással nem volt hajlandó beszélni,
Képzeld, csak mivelünk, csakis a szüleivel...
Itt Mariannal kirándulunk, Madeirán, tavaly májusban.

Ez a Blanka. Ő meg a Patrícia.

ZSUZSI *(lelkesezéssel)*

Aranyosak... Jaj, de drága, de enni való.

ALMA *(gépiesen Zsuzsinak)*

Mutasd...

ZSUZSI *(Almát nézi, aztán a parkettát fixírozza)*

Az éjszaka második felében
Észak felől hidegfront éri el
Az országot. A szél északnyugatira fordul,
A front környezetében, illetve a front mögött
Többfelé viharossá fokozódik.
Egy-egy intenzívebb zápor várható,
A szél csak holnap csöndesül.

Szünet. Győző az ablakba áll. Kálmán föláll, a borszekerényt nézegeti

DELFIN *(mint egy Agrippina)*

Keveslem. Keveslem. Kicsinyhitűek!
Nem igaz. Nem zápor jön. Nem igaz, mert
Havazás jön. Sűrű, tömött
Felhőkből, sűrű pelyhekben
Havazás. Kétnégyes hó. Azt szeretem.
Szeretném, ha idén tényleg jégcsap nőne
A párkányra, tömérdek hó hullna aóra,
Millió dunnányi hó leesne
Az ünnepekre és a tethelyekre,
A dérvete sétányra a Duna közepében...
Láttam, a Gellért-hegy oldala csupasz,
A Tabán földje véraláfutásos.
Legyen fehér, arcátlanul fehér!
Pihenjen a megbocsátás
Vattájába takarva a város.

15

Győző el az irodájába. Alma, Roland, Zsuzsi, Delfin. Kálmán leül Krisztián mellé

ALMA *(Kálmánt nézi)*

Mint egy ragály: mindenki gyerekezik,
Ami normális esetben nem baj... Minekünk
Kálmánnal már sohasem lesz gyerekünk.
ROLAND

A nagy család a gyávák menedéke.

ZSUZSI *(önérzetesen)*

Erős gyökérszet, ami álltunkban megtart,
Elszállni nem enged a tornádó idején.

ALMA

Melengető odú! Akolmeleg.

ROLAND

Melengető odú, ez így igaz.

A gyermek második esély. Ha az első

Már végleg elbaltázva, gondolom.

A szülők elhívának vacsorázni magukhoz,

De nincsen vacsora egyáltalán;

Aranygaluskát tállalnak tíz tájban,

Előtte végignézheted a fürdetést.

S egy kérdés sem hangzik el:

„Vendég, mi van veled?

Mi újság az elméddel,

A lelkeddel, az ágyékkoddal?”

ALMA

Az teljes mértékben magánügy.

ROLAND

Babácska is az!... A gyermek időrabló,

Mentség mindenre a gyermek,

A késésre, mulasztásra, hibára...

A fürdetés egyenesen a halálom,

Ez a gyermekfölmutatási terror!...

Ettől tényleg kíméljenek meg.

A szülők mikor látják végre be,

Hogy szemük kicsi fénye

Az elkövetőkön kívül

Egyetlen halandót sem érdekel?...

Szülő? Egyet sem ismerek, akit

Nem faltak föl a saját fiai,

Ezek a fordított Szaturnuszok.

Mondd, nagyon muszáj gyereket csinálni?

ALMA

A legjobb benne: nem kötelező.

Nézd a készeket, és gondoldj arra:

Aki saját maga nem vitte semmire,

Az utódaiban majd megvalósul,

Az gyermekeiben gyarapodik.

De, persze, a traumáját örökíti,

És nem az erényét: pláne, hogyha nincs neki...

ZSUZSI *(fölcattan)*

Hogy mondhattok ilyeneket?...

A gyermek maga a csoda.

Öröm nézni, ahogy fejlődik.

Két lábra áll. Gügyög és gagyog.

Szavakat mond. Mondatokat mond.

Virágba borul. Napról napra szebb lesz és
egészebb.

ROLAND

Míg nem röppen ki a házból, kínoz minket.

A gyermek a béklyó!

Bízunk a szitterre, a nőrszre, az osztályfőnökre,

Talán nyugtunk lesz... Mariann nem jön?

Üvöltse világgá, hogy: „A gyermek a börtön,

Hisz a mézes hétvégét mindig otthon töltöm...”

ALMA

Istenem, a gyerekek. Rájuk csodálkozom.

Mind gyönyörűek, mindegyik meglepetés,

Mégsem hagynak időt a gyönyörre;

Megfojtják, kizsigerelik

A minőségi életet,

Kincsünket, az időt...

ROLAND *(suttogva)*

Mit imádunk mi a csöppségen?

Hogy még ártatlan? Két percig az.

A világ rendje alapján hülye felnőtt lesz.

Hülye luvnya. A képünk mása. Konok, hülye
fasz.

Delfin föláll, odamegy Krisztiánhoz, és a fülébe súg valamit

KRISZTIÁN

Ismételd meg, nem hallottam.

DELFIN

Oké. *(Súg Krisztiánnak)*

ALMA

Mint egy merénylet a külsín ellen,

Olyan az édeni gyermek.

Még nem akarok anyuka lenni,

Kötényhassal, gravitáló emlővel,

Szétforgácsolt mellbimbókkal.

Néztem a barátnőmet, olyan volt,

Mint egy hamvas őszibarack, amikor

Gólyák voltunk. Láttam a múltkor,

A Lukács fürdőben, meztelenül.

Láttam, maradéktalanul

Földre tiporta, lerombolta a gyermek.

Azelőtt mint egy villi a rengeteg erdő mélyéről;

Most meg mint egy hájas masamód.

ZSUZSI

Tornázz, és add le a fölöslegedet:

A ráncok kisimulnak, a bőr újra feszes lesz.

Krisztián a szája elé kapja a kezét, és döbbenet Delfinre pillant

ALMA

Még ha csak ez volna a baj, csak a test!

Ez olyan szolgálat, amivel még bőven ráérek.

Huszonyolc leszek.

Igenis, van bennem szeretet.

A gyerek eszméje olyan vonzó... De a többi,

Az elszánt ordítás egyfolytában!...

Az önzés ifjúsága olyan irgalmatlan!

Aki még senki, cserébe nem adhat semmit,

Mégis kér tőlem valamit,

Nemcsak kér, követel:

Időmet felébe metszené.

Ég és föld zeng a kívánságától.

KRISZTIÁN *(lopva Delfinre pillant)*

Ez igaz?

Delfin lesüti a szemét. Sötét

(III. Presto)

1

A társaság szétszóródva az asztalok körül. Az asztalokon félig üres palackok. Győző középen áll. Krisztián Almával. Henrik egyedül. Kálmán Delfinrel; Delfinnek ki van bontva a haja. Éjfél felé

GYŐZŐ *(emeli a poharát)*

Ez az életem orgonapontja.

Drága barátaim, mind, akik véletlenül

Benéztek hozzám így szombat este!

Hadd dicsekedjem ezzel a pompás hellyel...

Tudjátok, éppen egy éve kötöttük meg

Az adásvételi szerződést. Proszit. *(Koccintanak)*

KRISZTIÁN *(az ujjain számol. Almának)*

Győzőnek, összeszámoltam,
Négy vagy öt névpapja van:
Esküszöm, egyik sem a mai nap!
Nincs se kiskarácsony,
Se nagykarácsony, se pünkösöd, se húsvét,
Mégis Győző van a központban.
Ő a szervezőzseni, nézz oda,
Hogy kamatoztatja a képességét.
Különös tehetsége van ahhoz,
Hogy összetrombitáljon ötven embert...
ALMA
Mindig ugyanazt az ötvenet.
KRISZTIÁN
...És kivilágos virradatig ünnepeltesse magát
Egyetlen évben kábé egy tucatszor.
Nem unják a pofáját?
ALMA
A többiek? Csak átesnek az életem.
Hozzá képest mindenki tetszhalott.
KRISZTIÁN *(megsemmisítően)*
Koccintsunk Győzőre! Koccintsunk Győzőre!
Mostantól apropó se kell, csak koccintsunk.

*Odakintről szírénavijogás. Mindenki összenéz,
majd miután a szírénaszó abbamarad, megint koc-
cintanak. Jön Zsuzsi és Roland, összeszedik a bo-
rospalackokat, próbálják fölvenni a rendelkezéseket*

GYŐZŐ *(a telefonjával játszik)*
Mindenkivel meg kell zörgetni egyszer.
Mindannyian arra áhítozunk, hogy megzörge-
senek. *(A mellére csap egy jókorát)*
Vágyom rá: valaki sújtson ide egy jó nagyot.
Szólaljak meg, essek kétségbe, de valami tör-
ténjen!... *(Iszik, körbejár a teremben, belenézi
a vendégei szemébe)*
Megyek, méterenként halottba botlom.
Benézek ide, benézek oda. Nincs garancia,
Hogy életben találók bárkit is.
Végigfutom a tegnapi regisztert,
S kitöröm az összes halottakat. *(Elejti a telefonját)*
Tavaly mindenki elhunyt,
Eldőlt, vagy megszűnt egzisztencia lenni;
De a maradék nem mond le.
Nincs az a pénz, olyan Isten nincsen.

*Szírénavijogás. Jön Mariann, barna retiküllel a
vállán*

GYŐZŐ *(főlemeli a mobilját a földről)*
Mariann!
MARIANN *(jön)*
Semmi, csak egy magányos rohamkocsi.
Kilenckor mégis megjött a Virág.
Lefektettem a gyerekeket, aztán
Arra gondoltam, ha már van egy szabad estém,
Bejövök, megnézek... Hm? Mi van?
GYŐZŐ *(puszti ad Mariannak)*
De jó, hogy látlak emberek között.
MARIANN
De jó látni, hogy dolgozol.
GYŐZŐ
Hogy van a Blanka?
MARIANN
Sokkal jobban, mint reggel...
A láza lement, de egész nap csúnyán köhögött.
(Magyarázólag, a többiekre nézve)
Tüszős mandulagyulladás van.
Nem veszélyes, de ha nem vetjük ki
A manduláit, az orvos szerint
Minden évben el fogja kapni. Garantáltan...
GYŐZŐ
Zárjuk magunkra az ajtót.
Nem kell több vendég. *(Kulcsra zárja a bejára-
tot, majd folytatja a beszédet)*
Senki se kérte a fölmentését,
Nem indult fegyelmi eljárás senki ellen.
Pedig akik életben vannak,
Tetőtől talpig szerencsétlenek. *(Iszik. Vicces)*

Régen sakál üvölt a hamvaik felett,
Amikor én még mindig itt leszek...
Aki élnek, azok egytől egyig
Hullajelöltek. Aki élnek, a kóma közelében
Vegetálnak. Vegetálnak.
Olyanok, mint egy öregedő pápa,
Vagy egy saját magát túlélte miniszter.
ZSUZSI *(Győzőre mutatva, sűgva Rolandnak)*
A kipihent ember öröm.
Aki fáradt, az mindenkinek teher;
Könnyen durva hibát követ el.
A fáradtakat baleset éri.
ALMA *(Kálmánnak)*
Tényleg, miért nem mondhat le a pápa?
Mért éli túl mindig saját magát?
KÁLMÁN
Nyilván hübriszből nem mond le,
A mennyei kényszer tartja a trónon.
DELFIN *(félíg hunyt szemhéja alól figyel a
társaságot)*
Vagy a halandók görcse,
Vagy az emberi nagyképűség.
Öröm öszentségének félbetegen,
Félhülyén ragaszkodni
A majdnem semmihez, ott fönt?... Nem öröm.
HENRIK *(kásás hangon közbeszól)*
Stólához, tiarához, a fehér reverendához?...
Nem éppen semmi.

DELFIN
Megértem. Ez annyira emberi,
Annyira mélységesen emberi gesztus.
*Mariann leül, szigorúan, előkelő elhatárolódással
körbenéz. Egyedül Kálmánra pillant barátságosan,
hosszan*

ZSUZSI
Ő, ez csak a hűség.
A pápának nem illik lemondania.
GYŐZŐ
Ez mégsem egy gyorséteremlanc,
Ahol ő a vezérigazgató,
És lemond, hogyha kiöregedett.
Az utódok hada glédába gyűlik,
Remegő térdel, remegő szájjal,
Sorban állva remél mindegyik a sírig;
S ő nem mondhat le.

ALMA
Vajon miért?
ZSUZSI
Mondom: mert nem illik.
Neki nem illik lemondania.
KÁLMÁN
A sír szeléről küld enciklikákat.
DELFIN
Öröm az öregkori önimádat.
GYŐZŐ
Súlyos paphiány van,
Mégsem változtat a dogmáin!
KRISZTIÁN
A cölibátus nem dogma, hanem
Értelmes, józan szabály, mely a fegyelmet
Szolgálja az egyház szűk kebelében...
KÁLMÁN *(viszonozza Mariann pillantását)*
Olyan szűkös ez így, az egész, papnők nélkül.
KRISZTIÁN
Egyszer meglátogattam
Az unokabátyámat a rendházban.
Tetőtől talpig reverenda takarta
A gyönyörűbbnél gyönyörűbb férfiakat.
Ő, nincs ott kényszer, ők döntöttek így:
Az érettséggel, örömmel és odaadással
Megélt papi nőtlenység nagy áldás
Az egyház és a társadalom
Számára egyaránt...
KÁLMÁN
Pápista baromság.
GYŐZŐ
Olyan szigorú vagy.

*Az eddigiek. Zsuzsi mosogat. Krisztián átül Mari-
ann mellé. Győző leül Delfin mellé. Roland kiviszi
a rendelkezéseket*

KRISZTIÁN
Ma jól nézel ki.
MARIANN
Miért, hogy nézek ki?
KRISZTIÁN
Bár a derű aranyoz be,
Teljesen átlagosan.
MARIANN
Teljesen átlagosan? Az jó.
KRISZTIÁN
Nem annyira jó, mint te szeretné.
Azt hiszed, védelemet biztosít a szürke?...
Azt hiszed, így sérülsz kevesebbszer?
Legyél ritka, legyél exkluzív;
Akkor Győző sem fog majd elhanyagolni.
Ez a parád, nem? Joggal.
MARIANN
Én mindent...
KRISZTIÁN
Nem mindent. Ellustultál, ellustultál, igazán.
Ez a rezzenéstelen burjánzás...
MARIANN
Nem mozdultam ki vagy öt napja a házból.
KRISZTIÁN
Helytelen. Fölöttébb helytelen.
Van ez a szépségszalondó, nem? Tök divatos
hely.

Mariann sóhajt, megvonja a vállát

(Int Zsuzsinak, sört rendel)
Aggódsz Győzőért? Így generálja a lényegi
problémát
A problémától való páni rettegés:
Annyira félted a férjed, hogy egyszerűben csak
Tényleg lesz miért féltetni őt.
Nyugodtnak tűnsz, de valójában forrsz belül.
MARIANN
Szakközépben tűzzománcre jártam,
Versenyt is nyertem, kiállították a képeimet...
Valamiben én akartam lenni a legeslegjobb
a világon,
Lassan már nem tudom, miben...
KRISZTIÁN
Lázadj föl, ha szűk neked a mostani életed:
Másképp fölrobbansz, mint egy százaz izzó
A hatvanwattos foglalatban.

*Zsuzsi sört hoz Krisztiánnak. Mariann föláll, reti-
küllel a hóna alatt elindul Delfin és Győző asztala
felé. Hallgat, kivár*

DELFIN
Hallottatok? Nyílt egy új éjjeli hely,
Nonstop kocsmá a Vadkacsa mellett.
Úgy hívják, Uhu. Jó hülye név,
De fantasztikus maga a hely.
GYŐZŐ *(megfogja Delfin kezét)*
Ezek a te helyeid... Delfin
Imád havonta egyszer romkocsmában
Meghajnalodni. Óvatos duhaj,
Tizenhat éves hímtagok között.
Tinédzser jópofaságok
És a dübörgő sulidiszko!...
Gimnázium, harmatos gimnázium.
Én kiiratkoztam régen, tízezer éve.
MARIANN *(Győzőhöz lép, végigméri Delfint)*
Győző, fontos... Figyelj már ide.
GYŐZŐ
Nem érek rá, Mariann, nem veszed észre?
Sztoriban vagyok, csak nem hagyom abba.
Nem látod? Beszélgetek valakivel.

MARIANN
Hívott a könyvelő. Azt mondja,
Próbált elérni egész pénteken
Meg egész szombat reggel, sose vetted föl...
GYÓZÓ *(elnyújtva az utolsó szót)*
Szombaton éjjel mégse keressen mááár.
MARIANN *(főlemeli a hangját)*
Te tudod, mennyire fontos, vagy nem fontos;
Te tudod, mennyire sürgős,
Vagy mennyire nem sürgős.
GYÓZÓ
Az egész pitiáner ügyed,
Az egész pitiáner birodalmad
Perifériára szorult. Nincs rád időm. *(Delfin felé fordul)*
És kik járnak abba az Uhuba?...

Mariann lecsapja az asztalra a retiküljét. Győző szelíden főlemeli, és visszaadja neki. Zsuzsi és Roland el a konyhába. Mariann visszaiül Krisztián mellé

KRISZTIÁN *(Delfin és Győző kettősére pillant)*
Ezek, úgy látszik, összebutoroztak.
MARIANN *(a fülbevalóját igazgatja)*
Úgy tudtam, legalább négy éve
Nincsen senkije rajtam kívül.
KRISZTIÁN
De talán rosszul tudad...
Valamit rosszul tudni rosszabb, mint
Egyáltalán nem tudni?
MARIANN
Hát nem tudom.
KRISZTIÁN
Minden primadonnának
Van egy kopaszodó férje
– Kivéve a Delfint, mert neki az sincs –,
Van takargatnivalója, narancsbőre a farpofái
Tővénel, anyajegye a lapockájánál:
Csak a fél operaházi büfé tud róla.
MARIANN *(kinéz az utcára)*
Meg a fél Németvölgy tud róla, csak én nem.
Delfin? A Győzővel?!... Meg a Kálmánnal!
Ez a nő furcsa.

KRISZTIÁN
A furcsa az körülbelül bolondot jelent, nem?
Csak negatív lehet, ha bárki furcsa.
Nem egyszerűbb, ha azt monddod: bolond?
Furcsa... Pimaszul őszintétlen jelző.
Álruhában jár, nagyon is békés mezben,
De mindig baljós rosszallást közöl... *(Iszik)*
Hallottad? Delfin a nyáron,
Amikor az a csúnya balesete volt,
Elterjesztette magáról,
Konkrétan énvelem vitette hírül,
Hogy meghalt... A hatásra
Volt kíváncsi, vajon milyen
Nélküle a büfébeli élet.
Borzasztó hülye helyzet a számomra...
Két héttel később fölbukkant a házban,
Meggérdezte a kollégáktól,
Vajon boldogok voltak-e,
Mikor a hírt hallották tőlem. Furcsa.
MARIANN
És boldogok voltak?
KRISZTIÁN
Naná. Na jó, nem. Sajnálták. Kicsit.

Mariann föláll, cigarettát vesz elő a retiküljéből, elindul a bejárat felé. Integét Henriknek. Elhalad Kálmán asztala mellett

MARIANN *(érdeklődve)*
Szia, Henrik, hogy vagy?
KÁLMÁN
Henrik magányos, éppolyan magányos,
Mint egy pizzafutár a mínusz tizenötben,
Mint lélek a lelkiifurdalásban.
HENRIK *(hadarva Mariannak)*
Iszonyúan kitoltak velem: rendeltem,

Többször szoltam, reklamáltam! Semmibe
vettek, képzeld,
Egyszerűen ignoráltak... De miért?
Nincs magyarázat. Nincsen magyarázat.
Egész testemben elkezdtem remegni.
Dehogyan vagyok én éhes, nem is arról van szó...
Elképesztő érzés becsapottnak lenni, tudod.
MARIANN *(Győzőt figyeli. Maga elé)*
Megtanultuk büntetni magunkat. *(Körbenéz. Rezignáltan nézegeti a borszekrény tartalmát, aztán veszi a kabátját, ki megy az étterem elé, hogy rágyújtson; de ezt már nem látjuk)*

3

Az eddigiek. Győző, Delfin, Alma a bárpuhnál. Kálmán Krisztiánnal. Zsuzsi kivisz egy kávét Kálmánnak, Roland bort szervíroz a többieknek, Delfinnek kokiált. Henrik a háttérben, egyedül egy üveg vörösbort társaságában

GYÓZÓ *(Delfinnek)*
Kipirosította az Isten az arcod,
De mégis, mi a fenének örülsz?
DELFIN
Most van a Fák Újéve, tudod.
GYÓZÓ
Igen? Akkor ma is buli van
A Vadkacsában? Vagy az Uhuban?
DELFIN
A Vadkacsában mindig buli van.
Az volna a furcsa, ha nem volna.
ALMA *(halkan Győzőnek)*
„Hát ember-e a mező fája,
Hogy ellene hadat viselj?”
GYÓZÓ
Tessék?
ALMA *(farkasszemet néz Delfinnel, de Győzőhöz beszél)*
Mózes. Az Ötödik Könyvében arra céloz,
Hogy gyümölcsfákat kivágni
Még háború esetén is tilos.
GYÓZÓ
A Mózes könyve?
DELFIN *(elkerekedő szemmel)*
A Mózes könyve?...
ALMA
Aha. *(Delfinre)* Műkedvelő. *(Kimegy az utcára, hogy rágyújtson)*

Jön Mariann az utcáról, szembetalálja magát Delfinnel a bárpuhnál. Leül Henrik mellé. Kálmán és Győző a kanapén. Krisztián a jobb szélső asztalnál. Mindannyian isznak, korántsem féktelenül, de kitarótan

GYÓZÓ *(tölt)*
Tegnap jött az álmatlanság,
Hogy fölrazza a húsom és a gögöm.
Egyetlen éjszaka alatt több tudást kaptam,
Mint együttvéve a sok léha napon.
KÁLMÁN
Konkrétában?
GYÓZÓ
Alvás és felejtés, rajtunk ez segít;
És a felejtés mindig dallamos.
Éz ember túl gyönge ahhoz,
Hogy huszonnégy órányi
Józanságot ép ésszel kibírjon.
KÁLMÁN *(a bárpuhtra könyököl)*
Én is vIRRasztani fogok.
GYÓZÓ
Helyes. *(A főbejáratra mutat)*
Honnan tudta a Mózes könyvét?
KÁLMÁN
Mindent tud. Nagyjából mindent.
GYÓZÓ *(Mariannra pillant)*
Istenem, a családommal is

Szeretnék lenni néha... Hú, holnap vasárnap.
Kirándulunk a Pilisbe, de jó, de remek.
KRISZTIÁN *(félre)*
Győző tejszokoládé.
Van keserűcsokoládé, például a Kálmán;
De a Győző tej. Nem érdekel.
Kálmán temperamentumos ember.
KÁLMÁN *(Győzőnek szkeptikusan)*
Hirtelen miért lett ennyire fontos
A vasárnapi viaszosvászon? A família?
GYÓZÓ
Ezt te nem érted, mert nincsen gyereked.
KÁLMÁN
A varázsige: „Ezt te nem érted,
Mert nincsen gyereked.” Jó, rendben.

Visszajön Alma az utcáról. Zsuzsi és Roland eltűnnek a konyhában

GYÓZÓ
Tavaly mindenki meghalt,
Lényegében te is; és – képzeld csak el – én nem.
Végigfutom a tegnapi regisztert,
Kitöröm az összes halottakat... *(Almát nézi)*
Szép feleség volt, Kálmán, irigyellek.
Mariann is szép, persze, csak éppen...
KÁLMÁN *(türelmetlenül)*
Persze, csak éppen... Hallod...
GYÓZÓ
Hm?
KÁLMÁN
Te két esetben szoktál
Fölhívni: az első, természetesen,
Mikor orvost keresel, mert álmatlan vagy,
Szükséged van a gyógyszerreidre;
A kettes, és ez a jóval gyakoribb:
Hogyha ünnepeletni óhajtod magad.
Legyek tenor a kórusban? Soha.
Legyek segédek az öntömjénben? Nem leszek.
GYÓZÓ
Ehhez nem tudok hozzászólni.
KÁLMÁN
Ó, de milyen szárazon és hidegen
Koppan ez: „Nem tudok hozzászólni.”
A saját lényedhez. Tulajdon lényegedhez,
Ahhoz nem tudsz hozzászólni, Győző?
GYÓZÓ
A barátság jelzőlángja kilobban?...
Hol van a régi szombat esték szelleme,
Mikor az Isolabellában rúgtunk be, a...
KÁLMÁN
Mélyen méltóságomon
Alulnak érzem az ilyen szolgáltatokat.
Nem vagyok kórista kisfű, Győző.
Dombi gyerek vagyok, második kerület,
baszd meg.

GYÓZÓ *(lazán)*
Oké. Nem koccintunk rám többet.
Majd rád koccintunk. Berúgtam tegnap is.
Péntekre zúdul a szombat,
Personally, majd ma is berúgok. *(A nyakát tapogatja)*

Egy kicsit sokat iszom újabban...
KÁLMÁN
A tisztulásra remek módszer: megleled az izzó
Pontot a tarkód közepén;
Összpontosítás, akarattal hűtöd, csillapítod;
Érzed, lassan hűl, közben hűlsz te is;
Méregtelenítesz és fölszabadulsz. *(Szünet)*
A jóhiszeműség, az csakugyan gyógyít.
GYÓZÓ
Ó. És te velem jóhiszemű vagy?
KÁLMÁN *(nyájas)*
A félreértés ellenszere
Mindig a kristályos jóhiszeműség:
Gondolkodj rólam mindig pozitívan,
Gondold rólam az elképzelhető legjobbat.
Bízzál bennem. A barátod vagyok. Igaz barát.
ALMA *(föláll. Kacéran Győzőnek)*
Győző, szabad benézni a konyhába?

GYŐZŐ (összefonja a kezét a tarkóján)
Ez még az éden, és én
Elnyújtózom a pázsitján.

6

Delfin háttal az ablakba áll. Kálmán Győzöt nézegeti figyelmesen. Győző fészkelődik a széken, morcosan veszi szemügyre a többieket, fárad. Föláll, a bárpulthoz megy, Zsuzsiékhoz. Mariann Krisztiánt pátyolgatja, aki láthatóan nincs jól. Krisztián nehézkesen föláll, kimegy a mosdóba. Alma leül Mariann mellé

ALMA
Milyen év volt, főleg a vége...
Az advent a tömegben
Rémületes, negyedóra is infernó
A bevásárlók áradatában;
Te vetted oda nekem egyszer a Westendben:
„Karácsonyra minden, de minden
Megnyugszik és kifehérlül, kisimul.”

Jön Henrik, és Mariannék asztalához tántorog

MARIANN (átkarolja Henriket. Almának, cáfol)
Anyám mondogatta, de nem túl meggyőződen:
„Akármilyen baj van, kislányom,
Karácsonyra minden kisimul.”
De semmi sem simul ki, érted?
Nem simul ki semmi sem, inkább
Összegubancolódik még ezeregszer,
Káoszszá válik, még inkább kusza lesz.
ALMA (tárgyilagosan)
Az apám alkotmányjogász.
Jósolta, beígérte a káoszt,
Nem állította sosem, hogy valaha is kisimul bármilyen...

Nekem sose volt annyira fontos
A karácsony, a húsvét. Akkor fontos,
Mikor akad egy fehérgalléros ügyfél, aki
Első fokon letöltendődt kap sikkasztásért,
S akit másodfokon, bűncselekmény
Hiányában sikerül fölmentetnem:
Az ünnepre szabad lesz. Akkor például fontos.
MARIANN
Kálmánnal azóta se...
ALMA (decrecendo)
Azóta se, és ezután sem... Nézd,
Kálmán egyetemista koromban volt a szerelmem.
Amikor bajban voltam, összeveszttem apámmal,
Kálmán odabújít hozzám, duruzsolt a fülemben,
Pont azt, amit én szerettem volna hallani.
A nagy napjaink. Odaköltöztem hozzá.
Addig apám az utolsó pontig, utolsó árnyalatig
Kitalált helyettem mindent... Végre, szabadság!
Jött a fénykor a Gül Baba utcában.
Aztán férjhez mentem Kálmánhoz,
És attól a naptól kezdve megint csak
Nem álltam a saját lábamon.
Jóformán Kálmán tartott el, igazodtam, függettem;
És közben lassanként megkomolyodtunk:
Olyanok lettünk, mint két testvér, hűg és báty,
Nem mint két pirulékony szerető.

Henrik föláll, veszi a kabátját, az ajtó felé dülöngél. Ellép Delfin mellett, elfordítja a kulcsot a zárban. Kilép az ajtón, Győző nézi, de nem zárja vissza az ajtót. Mariann bort tölt Almának

MARIANN (mielőtt kitöltené)
Idd ki fenéki... Rátöltöni bűn.
Hogyan lehet az, hogy olyan
Ritkán vacsoráztunk együtt? Négyesben.
ALMA (kiüssza)
Hm. Kurva nehéz egyeztetni, találni egy estét,
Ami négy elfoglalt embernek egyszerre jó... (Iszik)
Kálmán ősszel fölhívott, mesélte, bevitték
Hozzá az éjjel egy franciát, francia tüntetőt,

Aki a *Marseillaise*-t énekelte
A barikádon, merevrészen;
Többé-kevésbé összeverték
Még ott helyben azt a franciát,
Búzlott a kabátja a könnygáztól;
Kálmánnak taknya-nyála egybefolyt,
Míg rendbe szedte valahogy a fickót.
Mit gondoljak Kálmánról? Hogy változatos az élete?

Hogy nehéz a sora? Hogy egy *maxilla*
Meg egy *lunatum* között találkozott
A barikáddal? Tette a dolgát, ennyi.
Nem akartam találkozni vele, akkor sem.
MARIANN
Mi kell még neked? Mi az Isten kell még?
Mért nem elég neked egy ilyen isteni férfi?
ALMA
Volt idő, amikor elég volt... (Iszik)
Te ennyire nem érted az egészet?
Annyit kéne csupán fölfognod, hogy...

Jön Zsuzsi a desszerttel. Roland közelít Almához és Mariannhoz, hallgatózik

ZSUZSI (Mariannak)
A mazsolás darafelfújt. Ribizliszósszal.
MARIANN
Köszönöm, Zsuzsi.

Zsuzsi el. Delfin visszafordul a társaság felé, leül egy üres asztalhoz

MARIANN (eszik. Almának lágyan)
Téged mi tesz boldoggá?
Engem mindig a desszert.
Meg a Patrícia. Meg a Blanka.
ALMA
Engem mindig a csönd. (Szünet)
A nőgyógyász, az a gusztustalan,
Azt mondta, miközben kolposzkóppal turkált bennem:

„Kalkulálja be, asszonyom,
Addig kell szülnie,
Ameddig vannak tartalékok
A szervezetben.” De hogy meddig?
„A húszas években kell szülni.”
Kell, azt mondja hihetetlen szigorúan.
Annyira jó, hogy nem kötelező
Se szülni, se nemzeni, semmi szabály nincs!...
Annyira jó szabadon, istenien szabadon.
Annyira jó nem normálisnak lenni.
Annyira imádom.
MARIANN
Patrícia császárral született.
Két héttel túlhordtam; a kórházban
Elvégezték néhány terhelési tesztet,
Hogy lássák, a magzat jól érzi-e magát...
A másodiknál hirtelen nagyon
Lelassult a szíverése, ezért
Íliszonyatosan gyorsan kellett cselekedni.
Engem azonnal elaltattak, és csak
Órákkal a szülés után ébredtem föl.
ALMA
Látod, csupa nyűg, csupa aggodalom.
MARIANN (lecsapja a villáját)
De ott van a Patrícia meg a Blanka!...

ALMA
A két gyöngyszem.
MARIANN
Figyelj ide, te feminista vagy?
ALMA (végigsimít a szoknyáján)
Én nem vagyok feminista.
ROLAND (bekapcsolódik. Staccato)
A konzumfeministák? Ég óvjon azoktól.
Egymást marják, annyi frakció, ahány nő.
Pedig a nők között igenis létezik
Harmónia. Ha már valahol, akkor
A nők közt, de azt mondjátok meg nekem:
Miért nincs két egyforma
Feminista, mint ahogyan

Van két egyforma izzó,
Van két egyforma tengerészgyalogos,
Van két egyforma tojás?...

Győző int Rolandnak. Roland el. Alma föláll

MARIANN (a csillárt nézi)
De két egyforma égitest nincs. (Almának)
Nehogy azt hidd, hogy nincs több tervem
A hátralevő évekre... Figyelj, én
Otthagynom úgyis a Győzöt, ott bizony, eskü-
szöm,
És nyitok egy szélesvásznú, tizenöt termes...
akármit. (Iszik)
Torkig vagyok vele. Seggfej. (Iszik) Hova tűnt
Henrik?

ALMA
Kiült a teraszra. Kicsit korai kiültés.
MARIANN
Henrik bátor. (Leül Kálmán mellé)

7

Az eddigiek. Kálmán Mariannal. Jön Roland egy üveg vörösborral, bemutatja és kinyitja Kálmánék asztalánál. Alma a bárpulnál áll. Győző elhalad mellette, majd bemegy a konyhába

ROLAND (Kálmánnak. Játssza az esztét)
Ahogy hallom a főnöktől,
Ez a kedvenc vörösbor, uram,
Falerno del Massico. Mennyei bor.
Igenis létezik Budapesten
Falernumi bor... Vigyázzon, erős,
Ettől szörnyen be lehet rúgni.
KÁLMÁN (megízleli a bort)
Ez igen, ez pazar, igazán szép bor.
MARIANN (belekarol Kálmánba)
Hadd ápoljam a lelkedet egy kicsikét, Kálmán.
KÁLMÁN
Nincs semmi gond. Abszolút nincs.
Csak furcsa, hogy itt van az Alma...
MARIANN (Delfint méregeti. Ő is iszik)
Fene se érti, minek feküdtél össze ezzel a nővel.
KÁLMÁN (sóhajt, vállat von)
Képzeld, már vannak új reflexeim.
Egyedül vagyok, százhusz négyzetméteren.
Én meg a bejárónóm, Lola néni.
Érzékeny vagyok rá, hogy *nagyjából* ugyanúgy
Rendezze el a tárgyakat az asztalomon,
Mint ahogy én hagyom őket.
MARIANN
Mindent elvágólagosan?
KÁLMÁN
Nem képzeld! Én nem vagyok porosz.
Csak nagyjából ugyanúgy.
MARIANN
Kivártad, míg Alma fölépíti magát?
Aztán ez a hála? Nem szül neked gyereket?
Nem akar babát? Akkor mit akar?
KÁLMÁN
Dehogynem akar. Majd egyszer, száz év múlva.
Almában igenis van szeretet,
De a dörömbölő szükségletet egyelőre nem
érzi...

Gyönyörködik a kicsikben, de még jobban
A lótszuszirmokban, a barokk freskókban;
Nem szórakoztatják a gyerekszáj-történetek.
Kérlek szépen, megvan neki az
A bűvös képessége: csak a szépet
Díjazza a földön... és egyelőre mégsem
Érdeklődik a babák rózsaszín köldöke.
ALMA (félre)
Eszembe jut a ballagásom,
Egy Beethoven-zongoraverseny,
Meg az orgonavirágzás,
Általában az örömteli május;
Általában az örömteli október,
A platánlevelek színe olyankor.

Rácsodálkozom a homok
Derűs aranyárgájára a gödörben,
Amikor házat alapoznak...
Hát az csak vidám, nem?

Kálmán fölugrik a székről, és egy pillanatra eltűnik a mosdóban

Mi a baj, Kálmán?

8

Alma leül. Jön Kálmán, nedves hajjal, láthatóan be van rúgva; leül Alma mellé. Mariann előkeríti Győzöt a konyhából, a háttérben veszekednek fojtott hangon, nem hallani őket: két dinamikus profil

KÁLMÁN

Bezárkózott... Krisztián nem bírja a tempót.
Én bírom. És te? Akár a falernumi bor.

ALMA

Emlékszel, amikor tavalyelőtt
Földrengés volt szilveszterkor?

KÁLMÁN

Négy per egyes.

ALMA

Szabályosan berezonált a ház,
Megremegett a falon az összes kép.
Igen... Aznap buli volt a Krisztinában.

KÁLMÁN

Húsz éve nincsenek házibulik.

ALMA

Egész este a sarokban ültél,
Szemben a hálószoba ajtájával.
Odaültetek a sarokba,
Mint egy kecses fogast,
Rád aggatták a mondandójukat.
Én vegyültem, volt ott ezer ember.

KÁLMÁN

Ezt már láttam, gondoltam, bölcsészparti:
A nappaliban le van oltva a villany,
Bezzeg az udvari szoba világos;
Itt elektro, amott paranoid funky dübörög.
A ritmust kitalálták, ennyi a trükk.
A konyhában az ellenzék vert serege;
Címeres alkoholisták
Vedelnek északon, délen, keleten.

ALMA

És aztán?

KÁLMÁN

Arra gondoltam, ma is odajössz,
Mint akkor, a Krisztinában. Finoman
Megkocogtatnád a koponyámat:
„Ébresztő. Hol jársz te? Mit csinálsz?
Kivel vagy? Nem én vagyok. Idegen.
Hát akkor?... Picsába az operával.”

ALMA

Odamegyek, és szépen megkérdezem:
Hogy telt a... karácsonyod?

KÁLMÁN

A karácsony, az eltelt, ahogy el kellett telnie.
Nem volt annyira szörnyű *hardcore*,
Mint gondoltam előre. Az első estét
Lendületből megcsináltam
– Anyámnál, a húgomnál, régi barátok,
etcetera –,

Aztán bonyolódott, lassanként borult be az ég,
Apránként feketült az egész.

Az évvége természetszerűleg brutális,
Már csak a programsűrűség miatt is:
Évadzáró bulik, tudod. Kicsit csajoztam...
Kemény napok voltak, de nem ütöttek
Stigmát a homlokomra.

Nézd, nem sült rám a bélyeg, láthatod. (*Szünet*)
Szilveszterkor ügyeltem... *Tenedek* hogy telt?

ALMA

Közepes buli volt a Tabánban.
Nem is közepes, majdnem jó. Túl sok férfi...
Ami, végül is, jó. Nem sokkal négy után

Hazamentem, aludtam egy jót.
Reggel arra gondoltam, hétfőn vár
Egy ritka nehéz ügy. Ki kéne hoznom valakit,
Aki zsarolásért van előzetesben...

Keményen bevádolták, de azért tudtam, van
esélyem,
Hogy hétfő estére szabadlábra helyeztessem
a fickót...

Aztán, az újév szűzföldjére lépve,
Emelt, dajkált a kétségbeesés,
Ahogyan lent a Dunán
Dajkálja a dagály

A szilveszterkor vízbe fúlt fenyőket.
Aki nem bírtak vízkeresztig várni,
Azok már intézkedtek a halottról,
S leúszatták a zöld fenyőt Mohácsig:
Bámultam a hídról a zajlást, lassan

Megnyugodtam, tudtam, minden menni fog.
És valóban: kihoztam azt az embert.
(*Az órájára néz, aztán Győzőre*)
Még ma beszélne kéné a Győzővel.

KÁLMÁN (*idegesen*)

Eddig is volt alkalmad. Beszéltek épp eleget.
ALMA (*szórakozottan Győzőkre pillant*)
A múltkor főtt voltam náluk.
Győző egybenyitott három szobát,
A végeredmény pont olyan,
Mint egy lovagterem. Lenyűgöző.
KÁLMÁN (*Győzőre pillant*)
És udvarolgatott, hm?

ALMA (*cukkolja Kálmánt, mókás*)

Ó, énekelem? A Győző? Persze, udvarolt,
Sőt, alighanem le is teper,
Ha nincs otthon Mariann meg a két kicsi lány...
Amúgy nem esetem. Helyes fiú,
De ha nem munkáról van szó,
Olyan végletesen link! Mindig urizál.
Disznószeme van, és rettentően rámenős.
Fuldoklik az önszerelében:
Elázott benne, mint páclében a kagyló. (*Viccel*)
Hidd el, de tényleg: meg sem érintettük
egymást.

Föltűnik Henrik arca a tükörablak mögött. Leskelődik, vizsgálja a társaságot

KÁLMÁN

Amikor kilépsz a lakásból a szállítókkal,
Állítólag örökre kilépsz, az pont olyan,
Mint hogyha fél nap alatt elvonnák a szert;
És a függőnek hátravan még
A maradék élete. Mi élteti? Például a munka?

ALMA

Zum Beispiel, die Arbeit, ja.

KÁLMÁN

Gondolkodtam, miért nem esel teherbe. Pedig
én...

Elrejtettem előlem a gyógyszert,
Állítottad, nem szedsz semmit.
Trükk volt. Nem akarsz gyereket.

Henrik arca eltűnik

ALMA

Örülj neki, Kálmán. Hova tennénk most azt
a gyereket?

KÁLMÁN

Azt hittem, akarsz még valamit tőlem...

ALMA

Közös megegyezést, azt akarok. (*Nevet*)
De vajon létezik-e *nem közös megegyezés*?
Lemondok a lakásról, nem kérdés.
A Gül Baba komplett a tiéd.

Mariann a háttérben pofon vágja Győzöt, aki mosolyogva megsimítja az arcát

KÁLMÁN (*odafordul, majd vissza*)

Hú... Aki a Kálvin téren konfirmált,
Mint én, az csak tud várni.

ALMA

Kire, mire?... Ábrándozgassál csak.
Nincs értelme, Kálmán. Nincs értelme.

KÁLMÁN

Akárhogy nézem: igazad van.

ALMA (*főllál*)

Akkor Isten hozott az igazamban.

9

Mariann leül. Kálmán átül Delfin mellé. Alma leül Mariann mellé. Győző egyedül. A háttérben Zsuzsi és Roland. Delfin hirtelen mozdulattal fölborítja a borospoharát. Jön Henrik, még ziláltabban, mint ahogy kiment

ROLAND (*rezignáltan kicseréli az abroszt*)

Semmi gond. A magyar popzene halott.
Igazából sohasem volt életben. Sose volt eleven.
Sohasem volt magyar popzene.

DELFIN

Hm. Voltunk egy temetésen.

KÁLMÁN

Nocsak. Voltunk?

DELFIN

A Krisztiánnal. Ó nagyon kivolt.

KÁLMÁN

És kicsodát...? Most akkor kondoleáljak?

Henrik tanácstalanul áll közepén

DELFIN

Jó néven venném,
Bár azzal a holtakon úgyse segítesz.
Simánszky, a régi karmesterem,
Aki az Erkelben vezényelte a *Bohémét*.
Negyvenöt éves! Élő legenda létre sem volt
Nagyképű. Sanghajban turnézott,
Amikor kiderült, hogy rákja van. (*Henrikre pillant*) Hererákja.

Gondold el, a pálya közepén.

KÁLMÁN

Megvoltál neki?

DELFIN

Nem szoktál te ilyet mondani.

Henrik leül, és egy magányos asztalra borulva elalszik. Jön Krisztián a mosdóból, kicsit imbolyogva leül egy Mariann melletti székre

KÁLMÁN

Simánszkyról mondasz valamit?

DELFIN

Buzi volt, baszd meg.

A Krisztián barátja hosszú évekig.

KÁLMÁN

Azt kérdeztem: megvoltál neki?

DELFIN

Kétszer.

KÁLMÁN

Nagyon magányos lehetett. (*Szünet*)

És... voltak sokan a sírnál?

DELFIN

Szánalmasan kevesen. De azért engem

Megnézett magának egypár férfi.

KÁLMÁN

A ravatal fölött.

DELFIN

Aha, képzeld, pont a ravatal fölött.

Lehet, hogy csak teszerinted csúnyultam meg?...

KÁLMÁN

Gratulálok. Ebből rád ismerek.

A gyászolók is kikezdték veled!

Csöppet sem készültek ki a megrázkódtatástól:
A gyászközönség értékelte a bajaidat.

DELFIN (*kacér*)

Az még hagyján, de én is értékelem őket.

KÁLMÁN

Szóval, elvagy.

Roland lábujjhegyen Henrik asztalához megy

ROLAND
Hozhatok még valamit?
HENRIK (félalomban)
Aha.

Mariann nemet int Henrik helyett. Roland szét-
tárja a kezét, visszamegy a bárba

DELFIN (Kálmánnak)
Voltam egy esküvőn.
KÁLMÁN
Egy esküvőn, ilyenkor?...
DELFIN
Téli szerelem.
Lakodalmon is voltam, a Normafánál.

KÁLMÁN
Szép volt a menyasszony?
DELFIN

Közepesen szép. Nem volt annyira elsőprő,
Nekem annyira nem tetszett, de azért tetszett
egy picit.

Miniben volt, a harisnyája hímozott, szüzi fehér.
Iszonyú szexisnek szánta az öszkékpet,
És valamennyire tényleg az is volt...
A túsarok akármelyik nő lábát megnesemesíti,
Nem? Tíz nőből kilencet.

KÁLMÁN
Ötből maximum egyét.
DELFIN

Az övét sikerült. Szóval, egy darázsderék,
Egy infánsnői lábszár,
Két kerek, kilencvenes mell.
Amúgy konnektor-orra van,
De nem derült ki, hiszen
Puha fátyol fedte az arcát,
Ritka szemérem zálogaként.

KÁLMÁN
Hogy hívják?
DELFIN

Epifánia, de nekem csak a Fáni...
Iskolatársnőm. Eszembe jutott,
Hogy aludtam náluk, az ő ágyában is egyszer.

KÁLMÁN
Ezeket mind kitalálok. (Kis szünet)
Tenedek sohasem lesz esküvőd. (Emeli a poharát)
MARIANN (int Zsuzsinak)
Mi lesz Kálmánnal?

ZSUZSI (jön)
Vagy kilúgozza hamar, kisöpri magából a mérget,
Vagy megmérgeződik örökre.
KRISZTIÁN (föláll)
Erős. Nem félttem. Bárki örülne
Egy ilyen karizmatikus férfinak.

Krisztián Mariannhoz fordul, és a fulébe súg vala-
mit. Mariann Delfinre néz, elfehéredik. Alma fölfli-
gyel, lehunyja a szemét

GYŐZŐ (hallgatózik a szomszéd asztaltól)
Hm? Hírek?
MARIANN (sokkhatás alatt, de tartja magát.
Döbbenet nézi Győzöt. Krisztiánnak)
Mi az? Mi az? Mi van? De hogyan...
Ez hihetetlen, baszd meg, ez annyira durva.
Ez fokozhatatlan. A ki-bebaszott életbe.
KRISZTIÁN (Mariannak)
Sajnálom.

10

Az eddigiek. Mariann lehajtja a fejét, a fülbevalóját
igazgatja. Delfin föláll, Győzöbe karol, átülteti egy
másik asztalhoz. Int Rolandnak. Roland érkezik

DELFIN (Győzőnek nyafogva)
Éhes vagyok.
ROLAND
Valami desszertet...

DELFIN
Nem. De nem is húst. Halat talán?...
GYŐZŐ
Delfin lakása palotányi persely,
Amelybe a jólét forintjait
Hajítja jókedvűen napra nap.
ROLAND (Delfinnek)
Mit ajánlhatnék még? Marinált lazacot például?
Sült céklával, kecskesajttal, rukkolával?
DELFIN
A rukkolát en bloc nem szeretem.
Van benne valami, amit nem vesz be a gyom-
rom. (Győzőnek)
Tudod, mit kívánok, de nagyon?

GYŐZŐ
Az étvágyad tényleg mértéktelen.
Akit nem lehet jóllakatni, az
Maradjon éhes, mindörökké éhes.
DELFIN
Egész egyszerűen: egy sima tejfölös
Uborkasalátát szeretnék.
GYŐZŐ (Rolandnak)
Na mi van? Kívánja a savanyút. (Delfinnek)
Ma este mindent összeeszel,
Kevered a fogásokat, nincs koncepciód mára.
Gyere csak közelebb, Delfin.
Te fölszedtél néhány kilót, igaz?
Pocakod van?... Tudok egy edzőtermet Pasaréten.

Csönd. Győző Delfin hasát bámulja. Roland kö-
hint, zavarban van, visszahúzódik a bárpult mögé.
Mariann sokatmondóan összenéz Krisztiánnal.
Kálmán fölfigyel, összenéz Almával

DELFIN (hunyorít)
Ne nézz bután.
GYŐZŐ
Jézus. Kitől? Ugye nem tőlem?...
Úgy látszik, persely Delfin méhe is,
Amelybe a termékenység forró, eleven aranya
zúdul.

De kitől, tőlem vagy tőle, kitől?...
DELFIN
Nem tudom.
GYŐZŐ
Tőlem vagy tőle, szerinted?
DELFIN
Ebbe most ne menjünk bele.
GYŐZŐ
De hogyha érdekel. Egyáltalán nem közömbös.
DELFIN (eltolja magától)
Leszállsz rólam, oké?
GYŐZŐ
Halljam, hanyadik hónap.
DELFIN
Negyedik.

GYŐZŐ (megsimogatja Delfin hasát)
Mi az, tényleg bohóc van a fiókban?
Kisfiú, kislány?... És mi volt az ultrahangon?
DELFIN
Azt mondták, úgy helyezkedik el,
Hogy nem látni pontosan...
GYŐZŐ (makacsul)
És ki a boldog apa?
DELFIN
Tényleg nem tudom, melyikötöktől van.
Fogalmad sincs, mi történt,
Amíg te Dubaiban lazítottál?
GYŐZŐ

Muzsáj volt elmennem Dubaiba.
MARIANN (Krisztiánnak. Utánozza Győzöt)
„Muzsáj volt elmennem Dubaiba.”
Keserű kötelesség?...
GYŐZŐ (Delfinnek)
Dubaiban időzöm,
Nem is Pristinában. Pontosán tudom,
Kálmánnal voltál minden hétvégén,
Mindenké tudja, akit érdekel;
De nem érdekel az égvilágon senkit.
Ilyen ígét pedig nem ismerem: lazít.

DELFIN
Hogy te milyen öntudatos vagy.
GYŐZŐ
Nem tudod, kitől van? Mi ez a könnyelműség?
Hogy lehetsz ennyire szétszórt?
Mit végeztél, operett-musical tanszakot,
Artistaképzőt, vagy mi a bánat?...
DELFIN (lesüti a szemét, mereven fixírozza az
asztallapot)
Nem tudom. Átgondolom.
Időre van szükségem.

Győző föláll, szaporán konyakot tölt magának a
bárpult mögött

MARIANN (föláll, odamegy Delfinhez)
De jól kitalálad, ügyes vagy. Ugyan, áruld már el,
Melyiket akartad megfogni. A Győzöt?
A tied, átengedem.
DELFIN
Viccelsz? (Föláll, elindul a mosdóba)

11

A mosdó előtt. Kálmán a falhoz szorítja Delfint.
Delfin azonnal kitépi magát, óvja a testét. Krisz-
tián Mariannal, Henrik egyedül

KÁLMÁN (két tenyere közé szorítja Delfin arcát)
Én meg akartalak jelölni.
Jelet akartam hagyni a homlokodon,
Halkéssel vagy húsvágó bárdal.
DELFIN
Mégis a méhembem hagyta nyomot.
KÁLMÁN
Akkor az enyém?... Te intézted így.
DELFIN (kimozdul a szorításból. Lebegtetni a titkát)
Amikor a második abortuszom volt
– Az a gyerek már jönni akart,
Ide hoztam, érted? bárki az apja –,
Álltam az utcán, és patakokban
Folyt a vér a combomon,
Nem lehetett elállítani.
Amúgy jelentéktelen ügy.
Csak három hétig jártunk, nem komoly,
Egy senki, de tényleg;
Próbált segíteni, de szörnyű volt.
Én most megszüلöm, nem érdekel, kitől,
De magamnak szüलöm meg, megszüलöm.

Kálmán lehajtja a fejét. Henrik fölébred. Delfin el
a mosdóba

MARIANN (Krisztiánnak, mintha mi sem
történt volna)
De mit akarok mondani... Hallom,
Lesz egy munkád Farkasréten.
KRISZTIÁN (rosszul van)
Igen, egy szénfekete enteriőr.
ROLAND (mosogat)
A magyar popzene halott.
Vége a velejéig mocskos rock 'n' rollnak.
KRISZTIÁN
Magyarul nincs többé popzene.
HENRIK (a háttérben üvölt)
Hiszel az élet utáni halálban? Én hiszek.
KRISZTIÁN (fásultan)
Jól vagy?
HENRIK
És te jól vagy?

12

Mariann, Győző, Alma és Krisztián összegyűlnek a
kerek asztal körűl. Henrik fölébred az asztalánál.
Krisztián egyre rosszabbul van, sápadt. Jön Delfin,
egyedül foglal helyet. Kálmán egyedül. Roland,
Zsuzsi

ZSUZSI (Rolandnak, Delfin felé bökve)
Hallottad, hogy terhes?
ROLAND
Hallottam harangozni róla.
MARIANN (Győzőnek szigorúan)
Te vagy az apja?
GYŐZŐ
Te kitől tudod?
MARIANN (Krisztiánra pillant)
Védem az informátort.
GYŐZŐ (Mariannak)
Kérlek szépen, Kálmán és Delfin
Véletlenül összehozták
A gyereket. Kábé negyedik hónap,
Még éppen nem látszik. Május közepén majd...
Jövő ilyenkor már nagylány vagy nagylegény.
ALMA
Az apa személye minimum kérdéses.
GYŐZŐ
De akkor Delfinnek örökre el kell búcsúznia
A Vadkacsa téliésített termeitől... Tetejébe meg
Ott a karrierje! Hiányozni fog a kóristafiúknak.
HENRIK
A vemhes kanca.
MARIANN
De hol lesznek jövőre, ilyenkor?
ALMA (kedvesen, fölülmelkedve a helyzeten)
Hol lesz Delfin és a kis... pocaklakó?
ROLAND (gügyögve)
Po-cak-la-kó pi-ci po-cok.
Itt ülnek majd kettesben a 44-esnél.
ALMA
Annyira, mondjuk, nem vicces.
MARIANN
Terhes, és azt se tudja, hogy kitől.
Szerintem sem vicces egyáltalán.
Elképzelem, milyen anya lenne...
Én köpni-nyelni nem tudok.
ZSUZSI
Könnyen lehet, hogy kitűnő anya lesz.
Vicces vagy nem vicces: örömhír, nem?
A terhesség nem betegség,
Hanem élettani folyamat. (Éneklő hangszíval)
Misztérium...
ROLAND (súgva, Zsuzsinak)
És ha Győzőtől indult el... a folyamat?

Krisztián fölpattan, öklendezések közepette föltépi a mosdó ajtaját, és a kagylóba hány. Jön Delfin. Kálmán föláll, Krisztián után megy

DELFIN
Szegénykém. Biztos ételmérgezés.
Romlott volt a fogas.
GYŐZŐ
Ezt meg se hallottam.
KÁLMÁN (a mosdóból)
Felesben ettük, és nekem kutya bajom.
(Krisztiánnak) Dugd le az ujjad, jó?
ALMA (Mariannak)
Vagy valami vírus.
KÁLMÁN (jön, leül)
De saját fejlesztés, nem a White Box...
GYŐZŐ
Hasogat a fülem. Hasogat a fülem.
MARIANN (a mosdó ajtaját nézve)
Miért nem mész vele orvoshoz, drágám?
GYŐZŐ
Bujkál bennem valami, de komolyan...
(Összeszedi magát)

Ellenkezel velem,
Az évek meg csak telnek, telnek egyre,
Más választásuk nem lévén. Na és
Kinek van mindig igaza? Nekem.
KRISZTIÁN (jön. Elkínzott hangon)
Elcsaptam a gyomrom.
MARIANN (megpróbálja félrevonni Győzöt)
A férfiak kilencven százaléka...
GYŐZŐ
„A férfiak kilencven százaléka

Ilyen meg olyan”
Kezdetű szentbeszédet
Nem szívelem. Nem szívelhetem.
Mindegyik önálló individuum.
MARIANN
Végigmondhatom?
GYŐZŐ
Nem. Nem mondhatod végig, az Úr szent

nevére, nem.
Savanyú vagy, mint egy angol nevelőnő,
És különben is, már ezeregyszer végigmond-

tad.
MARIANN
Edinát még elnéztem, elnéztem Anettet...
(Delfint nézi, aztán Almát)
GYŐZŐ (mint aki csak most döbben rá)
Megütöttél, nem hiszem el, megütöttél.

MARIANN
Az Isten verne meg, lemondtam rólad.
GYŐZŐ
Ezt most hallom először.
Ismétli csilingelve a szöveget:
„Ne mondj le rólam. Még ne mondj le rólam.”
Én még nem mondtam le magamról.
Egy évet végigdolgoztam, most hátradőlhetnék,
és mégsem.

MARIANN (keményen)
Győzd le önmagad, és dőlj hátra.
Ez, drágám, akaratedző tréning:
Akkor tudsz igazán kikapcsolódni,
Mikor végleg legyőzted önmagad.
GYŐZŐ

Mondod te.
MARIANN
Mondom én.
GYŐZŐ
És higgyem el?
MARIANN
Én nem akarok ahhoz asszisztálni,
Hogy berúgysz. Gyere szépen haza.
GYŐZŐ
Szóltál?
MARIANN
Nem én.
GYŐZŐ
Na csak vigyázz.
MARIANN
Vigyázok. (Főlemeli a retiküljét) Ezért még

számolunk. (El)
KRISZTIÁN (döbbenően)
Most komolyan hazament?!
13

Az eddigiek. Alma leül Kálmán mellé

ALMA
Kálmán elaludt.
Jóízűen nyújtózott,
S arra ébredt: pontosan
Egy hónappal később van,
Mint mikor lefeküdt aludni.
Rejtély, hogy közben mi történt.
Nyilván valami durva. Ahogy elnézem –
KÁLMÁN
Azt álmodtam a múlt éjjel,
Hogy nem történt meg az egész. Azt álmod-

tam, képzeld.
ALMA (Delfint nézi)
És mit ad Isten? Mégis maradandónak
Bizonyult ez a kis flört.

KÁLMÁN
Van egy olyan érzésem, hogy nem tőlem van.
ALMA
Azt, kérlek szépen, majd a DNS-vizsgálat
kideríti... (Vár)
Hogyhogy nem örülsz, te akartál gyereket.
(Vár)

Isten ajándékozott

Szemérmetlen formát a húsnak,
És Isten adta a kísértés ténye is;
És Isten adott neked jellemet,
Hogy agyoncsapd a szép szemű kísértést.
KÁLMÁN
Te meg az Úristen...
ALMA
Na és te jóban vagy az Úrral?
Te éjjel Isten blogját olvasod?
Tisztában vagy a vívódásaival,
Mielőtt rólad dönt vagy rólam?
Isten blogját böngészed, tudod,
Mi jön? Mi a program holnap? Jaj, de jó.
KÁLMÁN
És te, jóban vagy vele?
ALMA
Nem hiszek Istenben.
KÁLMÁN
Kemény vagy, mint aki gyémántból van.
ALMA
Hétvégére mégis az aranylamé kell, ugye,
Kálmán?

Egy megrendítően másodlagos
Szépség, ez a fals hang, ez a másodlagos élet.
KÁLMÁN
Nem. Siratóasszony-stílus.
Hagyd, nem is illik hozzád.
ALMA

Én nem leszek veled soha többet, értsd meg.
Vigaszágon bejön egy nő,
Akármilyen, érted: nő. A tiéd.
És egy felnőtt, ivarérett férfi
Tud bánni a képességeivel.
KÁLMÁN
Mirőlunk semmi sem jut az eszedbe?
Az eljegyzés Lisszabonban,
Az Elevator utcájában, semmi?
Észak-Manhattan télen,
Dél-Kalifornia nyáron, mindez semmi?
Litvánia farsang idején,
Együtt: mindez mindegy, sztornó?
ALMA

Kettő dolgot rontottál el.
Az elsőt tudod. Az egy banális ügy,
A primadonnád mélyen bagatell.
Most már nem számít. De a másik perdöntő:
Valahogy mindig elkalandozott
A figyelmed rólam, szórakozottan
Hordoztál körbe a placcon,
Mint egy diadalkoszorút.
Az első közös úton például végig hülye voltál.
Mögöttünk Nápoly mint moraj.
KÁLMÁN
Utáltál, amiért ősszel megyünk.
ALMA

Mert ott nincs ősz, nincsen sárgulás.
Nem esik, hanem zúdul az eső egyfolytában;
Amúgy is állandó életveszély,
Méterenként egy koldus vagy zsebmetsző,
Egyetlen óriási Józsefváros az egész.
A Posillipórol szemlélve mesés minden;
Nyugat-Nápoly, persze, Nyugat-Nápoly
Kulturált, de mi keleten laktunk,
A Piazza Garibaldin,
Véletlenül keleten. Már hét éve.
KÁLMÁN

És mit csinálsz hétfőtől kezdve, hm?
ALMA
Amit eddig. Van egy saját irodám,
Nem mondom meg, hogy hol. Jó,
Megmondom, a Rómer Flórisban.
Vannak saját ügyfeleim, képzeld.
KÁLMÁN
És, jobb így? Megvan mindened?
ALMA
Nem mondom, hogy minden rózsás körülöttem,
De határozottan jobb egyedül.
KÁLMÁN
Megbeszéljünk valamit?
Fussunk össze legalább egy ebéd erejéig...

ALMA
Ne haragudj, most nem tudok mit mondani.
Semmi konkrétat nem ígerek.
KÁLMÁN
A református, az tud várni,
Világéletében várnia kellett.
ALMA
Összefutunk még.
KÁLMÁN
Miből gondolod?
ALMA
Pest kisváros: egymáshoz szorít,
Elmetszett alma két felét. Ha kell,
Ha nem, találkozunk válás után,
Egy árverésen vagy egy megnyitón,
Egy vintázs-kocsmában, egy szusibárban,
S hírünket estig körbeviszi Hermész.
KÁLMÁN
Utálok a szusit.
ALMA
...A Pozsonyi út kellős közepén,
Kőbánya-Kispesten akár, mondom: valahol.
KÁLMÁN *(lelkes)*
Engem ez életet. Radikális szeretet.
Ha várnom kell, hát várok. Majd
Alámertülök és kibekkelem.
ALMA *(kipillant az ablakon)*
Nézd csak: esik a hó.
Nagy pelyhekben hull a hó, nem viccelek.
KRISZTIÁN
Esik a hó.
ALMA
Először a télen! Tényleg először.
Nézd: esik a hó. Megjött
A hó, az égboltnál világosabb.

Odakint esni kezd a hó

14

Delfin Győzővel. Jön Zsuzsi, nyomában Roland a háttérben

ROLAND *(maga elé)*
Tegnap nálam aludt, és valahogy mégsem jött össze;
Nálam aludt, és sajnos, nem történt semmi.

(Hirtelen)

Sz-sz-szia, lány.
ZSUZSI *(hadarva)*
A konstelláció összességében
Pozitív időszakot jelez...

Roland becserkésközi Zsuzsit, csókolóznak

DELFIN *(irigykedve)*
Ezek egymás gégejében kotorásznak.
Neveletlen nemzedék.
Folyton satuban tartják egymást,
Folyton egy sötét sarkot keresnek,
Ahol kedvükre becézhetik a másikat...
De szerintem a látszat csal. Nincs otthoni
intimitás,

Csak a műsor a White Boxban, minékünk.

GYŐZŐ
Munkahelyi szerelem.

DELFIN
Le sem feküdtek egymással soha.

GYŐZŐ
Szerintem meg lefeküdtek. Vagy majdnem?

ZSUZSI *(Rolandnak)*
Meddig tudnád csinálni?

ROLAND *(kitépi magát az ölelésből)*
Bolondulásig. És tovább.

Figyeltelek, egész este nem etted.
Neked a kontinentális konyha is nehéz.
Csak a mézes-mustáros tofu megy nálad,
Jóga után néha lecsúsztat a szejtános bableves?

ZSUZSI
Nem volt időm. Tíz órája dolgozom.
ROLAND
Mostantól lesznek kívánságaim.
ZSUZSI
Vagy teljesülnek, vagy nem.
ROLAND
És mi van akkor,
Ha egytől egyig teljesülnek?
ZSUZSI
Hát akkor újakat kell kitalálnod.
ROLAND
Szólíts egyszer a nevemen. Soha
Nem ejtetted ki a nevemet a szádon.
Még egyszer sem szólítottál a nevemen.
Tudod egyáltalán, hogy hívnak engem?
ZSUZSI *(édes, mint a méz)*
Roland. Ugye, Bika vagy?
Jó hírem van, növekszik a Hold a Bikában.
ROLAND
Ezek csakugyan gyönyörű szép hiedelmek...
ZSUZSI
Tenedek mi az aszcendensed?
ROLAND
A Nyilas.
ZSUZSI *(fölemeli a magazint a bárpultról, olvas)*
Szóval, a Nyilas. És Bika vagy...
A hétvégén lép a jegyükbe
A Bikák uralkodó bolygója, a Vénusz.
Vénusz-Mars, harmonikus fényszög-kapcsolat.
Az egyetlen kedvezőtlen
Fényszög hatása szerencsére nem olyan erős.
ROLAND *(türelmetlenül)*
Mindent összevéve?
ZSUZSI
Pozitív tendencia.
ROLAND
Maybe. Could be. Possible. (Csókolóznak)

15

Delfin elfordul Rolandéktól, föláll. Győző átül Kálmánhoz. Zsuzsi kihoz egy üveg Remy Martint. Közben Alma alaposan szemügyre veszi a palackot. Roland és Zsuzsi ölelés közben besodródznak a konyhába

GYŐZŐ *(cinkosan félrebillenti a fejét, emeli a poharát)*

Úgy tudtam, barátok vagyunk.
Azt hittem, nem szereted már Almát.

KÁLMÁN
A szemem láttára akartad fölszedni?

GYŐZŐ
Azt hittem, ezzel segítek neked.

KÁLMÁN
A szemem láttára küldött el a francba.

GYŐZŐ
Te Alma mellett olyan lettél,
Mint egy nagyapa. Lassú, kényelmes.

KÁLMÁN
Ezt már mondtad, unalmas.

GYŐZŐ *(segítőkézzel fölénnyel)*
Nem volt dinamizmus.

KÁLMÁN
Nem kérek több kommentárt. *(Csönd)*

Nálad nincs dinamizmus. Nálad van kettős mércé.

GYŐZŐ
Kettős mércé, az életben maradáshoz...

Azt mondd meg, kié a gyerek.

KÁLMÁN
Honnan tudjam? Kérdezd meg Delfint.

GYŐZŐ
Nem varrod a nyakamba, ne viccelj.

KÁLMÁN
Azt mondtad, barátok vagyunk. Ahhoz képest...

GYŐZŐ
Mi ez a sérelmi politika?
Amnézia, amnézia, kérlek!
Végre felejtjük már el, hogy ki mit ígért,
Mit mondott, és kicsodának!...
Az amnézia a túlélés elsőszámú eszköze.
Az emlék megbénítja az új életedet.
Feledés. Feledés. Légy nagyvonalúbb,
Erre való ez a nap: tüneményes szombat.
KÁLMÁN
Szenilitásnak korai.
GYŐZŐ
Eszméletlen! Kitarod a karod,
Aztán meg elfelejted összezárni.
KÁLMÁN *(fölpattan)*
Na és te, az élet akrobatája?
Te folyton tétéről beszélsz,
De az életed egyfolytában wellness,
Nincs összhangban a tétekkel.
Soha, fél percig sem kockáztat, kicsikét sem.
A többiek dögöljenek bele. Nem te, soha nem te.
Kurválkodsz, mindenki mosolya tetszik,
Csak perkáljon mindegyik valamit. *(Faltól falig sétál)*

Kétszáznegyven négyzetméteren uralkodsz,
Nem többön, ekkora földön kiskirálykodsz,
Ennyi meg ennyi négyzetméteren.
GYŐZŐ *(föláll, a díjakat nézi a falon)*
Szükségem van valamilyen
Kézzelfogható dologra,
Ami a társadalom
Rokonszenvét tükrözi, és ez a pénz.
Nagyon szeretnek, ahol nagyon megfizetnek.
És kicsit szeretnek, ahol kicsit.
KÁLMÁN *(lebígyeszi az ajkát)*
Egyszerűnek tűnsz. Te valahol kispolgár vagy.
Milliárdos vagy, mégis kispolgár.

GYŐZŐ
Kispolgár, aki normális, nem?
Akinek kínos korlátai vannak,
Aki kockázat nélküli ember,
Aki képtelen a forradalomra.
Mondtad az Isolabellában, nyolcvannyalban.
Én nem lehetek az. Nem lehetek olyan, elhíheted.

KÁLMÁN
Szóval, kockáztatasz?...

Vagy mindenhol vannak ismerőseid?
GYŐZŐ

A kapcsolati hálót működtetni kell,
Nem igaz? Mit is mondhatnék?

Nem dzsentriség ez, kedvesem,
Hanem csak egészséges életszeretet.

KÁLMÁN
Ajaj.

GYŐZŐ *(tajtékozva)*
Mit mondtál, mi a baj?

KÁLMÁN *(lehunytt szemmel)*
Semmi, felejtst el, nem történt semmi.

Maximum annyi, de maximum annyi,
Hogy elkezdtél untatni. Figyelj,

Rájöttem: nálad a kacsaság dívik.
Lemész a víz alá, azután feljössz,
És egyáltalán nem vagy vizes.

Téged nem érdemes megmeríteni.
Mindig megúszod, nem leszel vizes.

Untat a slepped, az éjjeli összekacsintás,
Untat a harminckét fogad, untat a huncut
mosolyod.

A neveletlenséged is untat. A modorod. Jé,
Te tényleg nem vagy kispolgár: te paraszt vagy.

GYŐZŐ *(elhülve)*
Ismételd meg.

KÁLMÁN
Faragatlan vagy. Faragatlan paraszt.

De nem sértegetem a földművelőket.
GYŐZŐ *(fenyegetően közelít)*

Mi van? Mi a fene van?!

KÁLMÁN
Engem nem lehet elnyomni, te mondtad.

GYŐZŐ (*sértetten elfordul*)
Akkor ne hagy magad. Helló.
KÁLMÁN
Ami tönkretette a jókedvünket,
Az a gyilkos versenyszellem,
A pontszerzés ösztöne... Egyenlődsi? De hát
Daphnisz sípja sem szólna olyan szépen, ha hét
Egyforma hosszú nádszálból állna.
Még hogy demokrácia!...
GYOZŐ
Én sem hiszek a demokráciában.

Csőnd. Föltűnik Zsuzsi és Roland a bárpult mögött

ROLAND (*Zsuzsinak*)
Akármint megérdemelsz. Mire vágysz?
ZSUZSI (*főlolvas a magazinból*)
A legszebb ajándék az, ha észrevesszük
Az embertársainkban lakozó Istent.
Február: kapcsolatainkat most olyan
Minőségbe emeljük, hogy a Teremtő
Mosolyának fénye ragyoghat ránk.
DELFIN (*halkan, hidegen*)
Irtózatot ezotéria.
ZSUZSI (*Delfinnek hirtelen*)
Mikor is... születik a kisbaba?
DELFIN
Június végére vagyok kiírva.
ZSUZSI
Ujjé, akkor Rák.
DELFIN (*fűlig érő szájjal, affektálva*)
De ha nem Rák, akkor is ujjé.

Krisztián nyújtózkodik, már jobban van. Alma
megáll Győzővel és Kálmánnal szemben. Delfin ásít

KRISZTIÁN (*Kálmánnak drukkol*)
Hajrá, Kálmán. Őszintén kedvelem
Az ilyen „titánok harca” típusú
Összecsapásokat. Izgalmas mérkőzés...
Ez aztán harc a javából. Ne hagy magad.
Ezeknek a meccseknek is megvan a maguk
bája.

ALMA (*Kálmánnak és Győzőnek*)
Hagyjátok abba azonnal.
KRISZTIÁN
Nem isteni jel, hanem intés: földi
Intelem ültet titeket az asztalhoz,
Valamiképpen békét kötni.
GYŐZŐ (*megadóan mindkét kezét fölemeli*)
Hát jó. Peace.
KÁLMÁN
Sohanapján. (*El a mosdóba*)

16

Alma, háttal a nézőtérnek, az ablakba áll. Győző,
Delfin, Krisztián, Henrik

DELFIN
Alapvetően fázom... Úristen, mekkora hó.
Hogy fogunk innen hazamenni?
GYŐZŐ
Hívatok egy hókotró.
DELFIN (*hunyorít*)
Császár, aki vagy, megteheded.
GYŐZŐ
Igyunk még. Toljunk valami töményet.
Egy calvadost. Egy kört, oké, fiúk?
Ez lesz a *Schlaftrink*, és aztán ausz, jó?
KRISZTIÁN
És akkor mostantól: *viva la disco*?
Mentek tovább? Belehúztok az éjszakába?
HENRIK
Bele bizony. Bele a sűrűjébe.
KÁLMÁN (*jön*)
Az legitim.
ALMA (*vidáman*)

Itt minden legitim.

Roland tálcán hozza a calvadosokat, mindenkinek
egyet. Delfin nem nyúl hozzá a magáéhoz. Koccin-
tanak

DELFIN (*Krisztiánnak*)
Itt vagyunk, hát szórakoztass minket.
KRISZTIÁN
Tudok egy bulicímét.
Gellért-hegy, lejtő. A Millerék.
GYŐZŐ
Dress code?
KRISZTIÁN (*végignézi magán: feketében van*)
Mindenki hófehérben. Jó, túlzás.
DELFIN
Mindenki?! Modoros, nem gondolod?
KRISZTIÁN
A cipő lehet nem fehér.
GYŐZŐ
Rendes tőlük. Face control van?
KRISZTIÁN
Nincs. Megígérem, kibeszélem a többit...
Ezt akarom, pörögni förtelmes popzenére:
Szippantson be egészen a káosz. Csatlakoznátok?
KÁLMÁN
Szinte kizárt.
GYŐZŐ (*a foga közt szűri a szót*)
Nem koptatom az arcom, nem megyek.
Nem dőlök be. Nem pazarlom a kézfogásom.
Nem fogok akárkivel ünnepelni akármit.
KRISZTIÁN
Medencés helyszín...
Ott is alhatsz, hogyha gondolod.
GYŐZŐ (*előkelően*)
A másnaposság magányos dolog.
KRISZTIÁN
Megszenteled az Úr napját? (*Közben int
Zsuzsinak*)
DELFIN (*viccel*)
Esetleg... átjössz a Vadkacsába?
GYŐZŐ
Nem hiszem.
DELFIN (*próbálkozik*)
Egy kávé valamikor?
GYŐZŐ
Delfin, a kávé a baszás
Szinonimája, vagy nem gondolod?
DELFIN (*belekapaszkodik Győzőbe*)
Elvigyelek? Már söprik a járdát.
GYŐZŐ
Tudom, te jól vezetsz, naná,
Jobb navigátor vagy, mint Mózes...
De ne, mégse. Ma túl sokat ittál.
Terhes létedre... Legyen már eszed.
HENRIK (*hirtelen Delfinnek*)
Hívhatlak Kate-nek?
DELFIN (*érti a viccet*)
Csakis Kate-nek... Más névre nem hallgatok.
(*Faarccal Kálmánnak*)
Jó volt veletek.

Delfin el. Odakint szakad a hó. Jön Zsuzsi a szám-
lával, leteszi Krisztián elé

GYŐZŐ (*énekel*)
Ó, gyönyörű szép, titokzatos éj. (*Henriknek*)
Hallod, Henrik, hallod, vedd el... Vedd felesé-
gül a Delfint.
KRISZTIÁN (*készpénzzel fizet*)
Ma is itthagytok húszezer forintot.
GYŐZŐ
Te bárhol otthagysz húszezer forintot.
KRISZTIÁN
Mindig mondtam, mondtam ezerszer,
Kár beleölni ennyi energiát
Egy dögunalmas, heteró helybe.
GYŐZŐ (*szemrebbenés nélkül*)
Minden jót, Krisztián.

KRISZTIÁN (*fenyegetően*)
Mit mondtál?
GYŐZŐ
Minden jót. Ez nem kevés.
Ez nem kevés, mert benne van a minden,
És benne van a jó. Még mit akarsz? (*Vigyorog,
énekel*)

Happy birthday to you...

KRISZTIÁN
Fulladj meg.

Krisztián farkasszemet néz Győzővel, majd el

17

Alma a jobb szélső asztalhoz hívja Győzőt, a jelenet
végéig fojtott hangon beszélnek. A kerek asztalnál
Kálmán és Henrik. Henrik feje időnként az asz-
talra hanyatlik, csak a hangosabb szavak hallatán
kapja föl. Zsuzsi és Roland a bárpulthoz támasz-
kodva fülelnek

ALMA
Van öt perced?
GYŐZŐ (*leül. Maga elé*)
A megfejtés már ott van a fejében:
Éjjel boldog leszek vagy nem leszek.
Nézem Almát, ahogy ajkába harap, fejtét fölveti.
A pillantása átható. Bosszús bíró, ítélethirde-
teskor.

Mond valami megföllebbezhetetlent.
ALMA (*leül*)
Pénteken nálam járt a könyvelőd,
Átnéztem a könyveidet szépen, sorjában.
(*Elismerő hangon, de lakonikusan, hidegen*)
Szeretem, ha működik a matek;
És nálad, bizony, ötös szinten működik.
Egyszer sem felejtett el számlát adni
Az embered. Rolandnak hívják?... Éberem
figyeltem.

A kislány kihozott egy üveg konyakot,
Néztem, az üvegen van-e zárjegy...
GYŐZŐ
Képes voltál megkérdőjelezni...
ALMA
Volt zárjegy, hát hogyne. Folyamatosan brilli-
roznak.

Győző, szép ez a hely, minden stimmel veled,
Ténykérdés: nincs rajtad semmi sötét folt.
Nyolcból nyolc alkalmazott be van jelentve.
Megfelelően, mit megfelelően!
Tűpontosan el van különítve
A fekete meg a fehér mosogató, láttam.
Ennyit tudtál nélkülem is: mire kellettem?
Öt csillagnál ez a minimum, Győző...
Van konyhád, van hozzá filozófiád. Vagy úgy,
Nagypálya, nem is pitiáner vendéglátás.
(*Mosolyog. Ellenségesen*)

Fasza gyerek vagy. Kérdés, szeretjük-e
A fasza gyerekeket. Mert mi van akkor,
Ha kiráz tőlük minket a hideg?
GYŐZŐ (*ingerülten*)
Milyen döbbenetes sakkhúzásra készülsz,
Alma? Tudnál te ártani nekem?...
ALMA (*fölemel egy étlapot, majd az asztalra
csapja*)

Büszke, mire vagy te ilyen büszke? Ja, értem.
Akár a logótok, te is éppolyan
Intelligens és áramvonalas vagy.
A profizmust képviseled, amennyiben ügyesen
mixelsz:
Egy kicsit innen, egy kicsit onnan, s máris
nyithat a bolt.
S az egyetlen felségjel, amellyel nem rendelke-
zel...

Nem mondták még? Nincsen *arcod*!
Nincs saját karaktered. (*Iszik*)
Krisztián rakta össze a híres-neves éttermed.

ROLAND *(súgva Zsuzsinak)*
Leckéztetik Győzőt?
ZSUZSI *(súgva Rolandnak)*
Én remélem... Úgy látszik, ilyen a bolygóállás:
Nem kedvez neki sem a Nap,
Sem a Vénusz, sem a Plútó.
ROLAND *(hallgatózik)*
És ha komoly baj van? Ha bedől az egész ház?

Győző föláll, zsebre dugott kézzel járkál föl-alá a színen. Kálmán az asztalra könyökölve derül

HENRIK *(fölfigyel, hallgatózik, résnyire nyitott szemmel Győzőt méregeti)*
Na ebből hogy jössz ki, barátom?
Cudar ügy, cudar, nagyon cudar.
ROLAND *(fűtyörészik)*
Haldoklik a magyar popzene.
Húzza talán valameddig, még elvegetál,
Hóban-fagyban, az ellenséges
Környezet ármányát kiheverve...
ZSUZSI

Hallgass már el.
ALMA *(Győzőnek hűvösen)*
Egyszerűen minden makulátlan
Pénzügyileg, jogilag... A konyha!... Kifogástalan
higiéné.

Szó, mi szó, parádés éttermet viszel.
GYŐZŐ *(cinikus)*
Már megjedtem, hogy megindultak, egyszerre
többfelől,

Akárcsak egy villámháborúban,
Ki akarnak szállni a White Boxba... de senki.
Szóval, senki sem akar lesújtani rám
A törvény teljes szigorával?
Nem lesz előzőnlés! Igaz, én még attól sem
fáznék.

ALMA *(kiábrándultan)*
Te képtelen vagy megalázkodni,
Megszégyenülni, te mindig diadalt ülsz...
De unalmas.

GYŐZŐ *(iszik, nevet. Izgatottan)*
Áruld el... Ha volna valami, beköpnél? Őszintén,
Alma, ha gond volna, azért fölnyomnál?

ALMA
Én mint zamzer? Alakulnak a dolgok.
GYŐZŐ
Alma, ne játssz velem.

ALMA
Nyilván kapnának néhány fülest,
Nyilván nem tőlem! Mit nézel, az ügyvéded
vagyok,

Azt állítottad. Vagyishogy...
Győző, mondanom kell valamit.
Nem lesz könnyű. A barátságunkba kerülhet.
(Iszik)

Így nem vállalom. Teneked nem jogi képviselő
let kell,
Te azért hívtál ide, mert magad mellett akarsz
tartani.

GYŐZŐ *(dülleszt)*
Találj csak egyetlen parányi kifogást,
És jelents föl, ha van miért. A legkifinomultabb
Konyha Budán, de jelentsd föl az első sarkon.
ALMA *(nevet. Sforzando)*
Tudnak mindent nélkülüm is,
Tudnak rólad mindent, tételesen:
Szeretik a hasukat, járnak ide minden délben,
este;
Sosem volt semmi bajuk a White Boxszal, sőt:
Kultuszhely a szájhagyományban!
GYŐZŐ *(átöleli Almat)*
De ha nincs makulám, akkor mért nem kel-
lek?...
ALMA *(nem hagyja magát, ellöki Győzőt)*
Ne velem foglalkozzál, foglalkozz a bevétellel.
Sohol sem lehetne találni fogást rajtad.
Hát erre vagy te olyan fenémód büszke...
Düllessz csak, legyél mindig ilyen kackiás.
Büszkécske, veled soha többé.

GYŐZŐ
Alma...
Győző a tenyerébe temeti az arcát. Csönd. Kálmán fog egy félig teli üveget, tölt magának. Zsuzsi és Roland sugdolóznak

ALMA
Fölcsattan mögötted a röhögés.
GYŐZŐ *(lassan, magabiztosan)*
Kész. Nem, nincs kész. *(Iszik, elindul Alma felé)*
Dehogyan van itt a világvége.
ALMA
A könyvelőd pedig azt üzeni, múltkor
Nálad hagyta az öngyújtóját;
És valamiért neki fontos az az öngyújtó...
GYŐZŐ
Öngyújtó-fetisiszta?...
ALMA
Szolgáltasd vissza valahogy, jó?

Győző pofákat vág, majd bemegy az irodájába

18

Kálmán föláll, elindul Alma felé. Alma magához inti Rolandot. Zsuzsi esemést ír a bárpult fölött. Henrik az asztalon alszik

ALMA *(Rolandnak)*
Fizetek. *(Futó pillantást vet a mosdóajtóra)*
KÁLMÁN *(diadalittasan)*
Jól hallom, végeztetek? Lemondtat a megbízatást?

ALMA
Le.
KÁLMÁN
Látom, nem volt vele boldog. *(Fürkészőn néz Almára, kívár)*
Vizsgálatot kért saját maga ellen?

ALMA
Minden hibalehetőséget végigpörgettem,
Könyvvizsgálóval is átnéztem a könyveit,
és képzeld:

Árad az igazság mindenhonnan,
Jelentéktelen apróságok sincsenek.
KÁLMÁN
Mi volt a célja ezzel az egészszel?

ALMA
Szeret imponálni.

Jön Roland a számlával. Alma előveszi a pénztárcáját, fizet

Kilencötből kérek. *(Kálmánnak, az óráját nézve)* Üristen, már elmúlt négy.

Roland leszámolja a visszajárót, majd visszaáll Zsuzsi mellé. Alma az órájára pillant

Ne haragudj, Kálmán, mennem kell.
Hívok taxit. *(Föláll)*

Kálmán átöleli Almat, a vállára hajtja a fejét. Alma fél percig hagyja magát, aztán elhúzza a vállát, és egyetlen mozdulattal kibontakozik az ölelésből

KÁLMÁN
Ne kísérjelek el egy darabon?...

ALMA
Köszönöm, magam is hazatalálok.
KÁLMÁN
A Moszkváig legalább... Én nem tudom,
Az utálatnak ez a hőmpölygő lávája hogyan
Tudott felszínre törni... Naivan
Azt gondoltam, majd lassanként kihül. De nem.
Mint egy Erinnüsz, ma mindenkit kinyírsz?...
ALMA
Én nem utállak. Én megyek.
KÁLMÁN *(főlemeli a poharát)*

Nem akarok pánikszzerűen
Elmenekülni. Ezt még kiiszom.
ALMA *(taxit rendel a mobilján)*
A Királyhágó térre, a White Box elé.
Csak húszezresem van... Pontosan.

Győző megjelenik a háttérben. Kálmán tölt, iszik, leül

ZSUZSI *(Rolandnak, suttogva)*
Nincs semmi gond. Világos, én tudtam is,
hogy nem lesz.
Amire mi rábólintottunk egyszer,
Amihez mi a hamvas arcunkat adtuk,
Amit mi láttamoztunk, biztos patyolattiszta:
A felelősség a miénk is, történjen bármi.
Minden hónapban van átvilágítás.
ROLAND *(vállat von)*
Nem sok jót sejtetett a hangulat... de nincsen
semmi.

HENRIK *(fölebred. Mohón Rolandhoz fordul)*
Be fog dőlni?... Be fog dőlni?...
Be fog dőlni a Győző?... *(Látva Roland arcát, a magánhangzókat elnyújtva, majdnem énekelve)*
Dehogyan fog.

Nem inog meg az a régi renoméja...
ZSUZSI
Győzőhöz nem fér gyanúper.
GYŐZŐ *(előrejön a rivaldáig. Félre)*
Piruljon, aki bajban van, ne én:
Piruljon, aki rossz fát tett a tűzre...
Zsugorodjon össze a város körülötte,
Hemzsegiének minden zugban ismerősök,
S a figyelem ösztüze legyen még irtózatosabb,
Mint a baj Medúza-arca... Nekem nincs félnivalóm.
Alma, csak egy perc, még valamit... Várj,
Alma.

Alma sóhajt, lehunyja a szemét. Győző úgy tesz, mint aki a könnyeivel küszködik, de sikerül uralkodnia magán: hüppög, a szemét dörgöli

ALMA
Nnnnaaaa. Nananana. Na ez az, ami nincsen.
A fiúk nem sírnak. *(Főlemeli a retiküljét az asztalról. Kálmánnak)* Szia.

Alma int a pincéreknek, majd el. Zsuzsi elkezd sorban leszedni az abroszokat, kivéve a kerek asztalt, ahol Kálmán és Henrik ülnek. Roland letörli a táblát, eloltja a tálalóasztalok lámpáit. A zene elhallgat. Zsuzsi el. Győző hosszan nézi a csillárt, majd el

19

Kálmán föláll, magához inti Rolandot

KÁLMÁN
Legyél szíves. Volt először is egy duplám...

Roland fuarccal hozza számlát. Kálmán kurta pillantást vet rá, kicsit fölszisszen. Átnyújtja a hitelkártyáját Rolandnak, Roland lehúzza a kártyát, visszaadja. Kálmán borraalót ad, int a többieknek, majd távozóban megáll az ajtóban. Hajnali taxi-rádió hangja a színpalak mögül

A DISZPÉCSER HANGJA
Wesselényi–Síp. Wesselényi–Síp.
Még két autó... III-es.
Krisztina körút, Koroknai.
Tündérlaki mélyút, dohányzó kocsí.
Királyhágó tér, White Box, Szemerédi.
KÁLMÁN *(félre)*
Ez egyszerűen elviselhetetlen:
Sosem fogod restaurálni a tegnapi életedet.
Ha meghalod a taxiban a kedvenc klubod címét,

Vagy meghallasz egy ismerős nevet
– Ugyanaz a kavargás az agyadban,
Mint iksz évvel ezelőtt –:
Mondd, olyankor elfog-e a kísértés,
Hogy visszaszállj vagy ki se szállj, továbbutazz,
És kövesd a kocsit az új fuvarral?
Talán ugyanebbe az autóba száll be utánad
Az a valaki: most indul el A-ból B-be,
Hajnali négykor; de vajon jókedvű? Vajon. (El)

20

Roland a villanykapcsolóhoz lép. Kigyullad az összes színpadi fény, bántóan erős „túlvilágítás”. Jön Zsuzsi, újra civilben, a lila táskájával. Jön Győző, gondosan hátrafésült hajjal. A pénztárgép képernyője elé áll. Henrik továbbra is az asztalra dőlve bóbiskol

GYŐZŐ (*összeszedi magát*)
Na mi van, Rolikám? Standoltunk?
ROLAND
Még nem. Delfin nem fizetett.
GYŐZŐ
Az lehetetlen. A vendégünk volt?
ROLAND
Ezek szerint. Vagy?...
GYŐZŐ
Ki az utolsó vendég? Henrik...
HENRIK (*főlébred*)
Kérem?
GYŐZŐ (*Henrikhez lép*)
Rád hagyta a cechet a Delfin.
Nem szép tőle. Talán kiségitéd, vagy mi lesz?
ROLAND
Kártyával vagy készpénzzel?
HENRIK (*megsemmissülten ül*)
Tessék?
ZSUZSI

Negyed öt van.
GYŐZŐ
Megindulunk? (*Hangosabban*)
Zsuzsi, Roland, megindulunk? (*Henriknek*)
La revedere.

Asztal épül, asztal omlik szüntelen.
Asztalbontás mámore:
Végünk, legalábbis mára!
Fájront, uraim. Takarodó.
Mondom, zárunk. Zárunk.
Záróra, világos?! (*Henriknek*) Fizettél?
HENRIK
Még nem.
GYŐZŐ
Akkor légy szíves.

Zene. Az ablakon túl szakad a hó. Odabent teljes sötét

Függöny

„Az Asztalizene megírásának idején Örkény István-ösztöndíjas voltam.
Köszönettel tartozom továbbá Bálint Andrásnak a Radnóti Színházért. T.J.”